

DELBETÆNKNING

om

PRIVATE REGISTRE

Afgivet af det af
justitsministeriet den 9. september 1970
nedsatte registerudvalg

ex. 2

BETÆNKNING NR. 687

KØBENHAVN 1973

ISBN 87 50314378

Statens trykningskontor
Ju 00-119-bet.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Side

I.	Indledning	5
1.	Udvalgets kommissorium og sammensætning	5
2.	Baggrunden for delbetænkningens afgivelse	6
II.	De senere års diskussion af problemerne	8
1.	Debatten i Danmark	8
2.	Spørgsmålets behandling i Nordisk Råd	8
3.	Spørgsmålets behandling i Europarådet	11
III.	Lovgivning og reformplaner i udlandet	12
1.	Sverige	12
2.	Norge	15
3.	Finland	15
4.	Vesttyskland	16
5.	England	17
6.	Frankrig	18
7.	U.S.A.	19
IV.	Gældende regler	21
1.	Straffeloven	21
2.	Vinkelskriverloven	23
3.	Konkurrenceloven	24
4.	Erstatningsregler	25
5.	Almindelige retsgrundsætninger	28
V.	Beskrivelse af de private registre	29
1.	Oplysningsbureauer	30
2.	Adresserings- og kuverteringsbureauer	32
3.	Fagforeninger og faglige organisationer	33
4.	Arbejdsgiver- og brancheorganisationer	34
5.	Sammenslutninger inden for liberale erhverv	34
6.	Boligselskaber m.v.	34
7.	Pengeinstitutter	35
8.	Forsikringsselskaber	36
9.	Stormagasiner	37
VI.	Udvalgets hovedsynspunkter	38
1.	Kredit oplysningsbureauer	41
2.	Adressering- og kuverteringsbureauer	46
3.	Fagforeninger og faglige organisationer	46

4. Arbejdsgiver- og brancheorganisationer	47
5. Sammenslutninger inden for liberale erhverv	48
6. Boligselskaber	48
7. Pengeinstitutter	48
8. Forsikringsselskaber	49
9. Stormagasiner	50
VII. Udkast til lov om private registre	51
VI11. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser	59
1. Til kapitel 1. Almindelige regler	59
2. Til kapitel 2. Kreditoplysningsbureauer	63
3. Til kapitel 3. Adresserings- og kuverteringsbureauer	78
4. Til kapitel 4. Andre erhvervsvirksomheder m.v.	78
5. Til kapitel 5. Straf og ikrafttræden	87
Bilag I. Oversigt over besvarelser af spørgeskema	88
Bilag II. Adressefortegnelse	89
Bilag III - XI. Besvarelser af spørgeskemaer	96
Bilag XII. Skrivelse fra Danske Bankers Fællesrepræsentation	133

I. Indledning.

1. Udvalgets kommissorium og sammensætning.

Registerudvalget blev nedsat ved justitsministeriets skrivelse af 9. september 1970.

Ifølge kommissoriet er det udvalgets opgave at overveje de problemer vedrørende privates retsbeskyttelse, som er forbundet med oprettelse og brug af offentlige og private registre, navnlig under hensyn til den tekniske udvikling på dette område.

Udvalget har følgende sammensætning:
Højesteretspræsident, dr. jur. Jørgen Trolle, formand, udpeget af Højesteret,
afdelingschef Aage la Cour, udpeget af Danmarks Statistik,
kontorchef Jens Ulrik Dalgaard, udpeget af administrationsdepartementet,
kontorchef H. Duborg, udpeget af handelsministeriet,
professor ved Københavns universitet, dr. jur. Mogens Eoktvedgaard, udpeget af justitsministeriet,
landsdommer Ole Unmack Larsen, udpeget af justitsministeriet,
direktør i Sekretariatet for personregistrering, Henrik Nielsen, udpeget af indenrigsministeriet,
højesteretssagfører Jørgen Pedersen, udpeget af Advokatrådet,
borgmester Kjeld Rasmussen, udpeget af Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening i fællesskab,
direktør Mogens D. Rømer, udpeget af Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening i fællesskab,
direktør Peder Schlegel, udpeget af Assurandør-Societetet, Danske Bankers Fællesrepræsentation og Danmarks Sparekasseforening i forening.

Udvalgets sekretariat består af kontorchef i justitsministeriet, Uffe Kornerup, og sekretær i justitsministeriet, Jørgen Paulsen. Sidstnævnte afløste i efteråret 1971 sekretær i justitsministeriet, Peter Blok, der efter anmodning blev fritaget for sekretærhvervet.

Borgmester Kjeld Rasmussen, Brøndby kommune, er i juli 1972 indtrådt i udvalget i stedet for borgmester Henning Rasmussen, Esbjerg, der efter anmodning blev fritaget for hvervet som medlem af udvalget. Kontorchef i administrationsdepartementet Jens Ulrik Dalgaard blev i august 1972 beskikket som medlem af udveilet i stedet for kontorchef i administrationsdepartementet Mogens D. Rømer, der var blevet udnævnt til direktør for Kommunedata. Direktør Rømer blev i oktober 1972 påny beskikket som medlem af udvalget efter indstilling fra Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening.

Registerudvalget afgav i juli 1971 en delbetænkning om tavshedspligt for ansatte i edb-servicebureauer m.v., der behandler oplysninger for det offentlige. Delbetænkningen findes som bilag 2 til forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov m.v. (privatlivets fred), se F.T. 1971-72, tillæg A, sp., 545 ff. I betænkningen foreslås en regel i straffelovens § 152, stk. 4, om tavshedspligt for ansatte i edb-servicebureauer, der maskinelt behandler eller opbevarer oplysninger for det offentlige. Bestemmelsen i straffelovens § 152, stk. 4, blev gennemført ved lov nr. 89 af 29. marts 1972, der trådte i kraft den 1. april 1972. Delbetænkningen blev navnlig afgivet, fordi der måtte antages at være et væsentligt behov for sådanne tavshedsregler her i landet. Det skyldes, at databehandlingsarbejdet i Danmark er tilrettelagt således, at det offentlige overlader størstedelen af sine edb-opgaver til virksomheder, der ikke hører under den offentlige forvaltning. En stor del af det offentliges databehandling udføres således af I/S Datacentralen og Kommunedata.

Siden sin første delbetænkning har registerudvalget afholdt 25 møder, hvor man har behandlet problemerne om private retsbeskyttelse i forbindelse med oprettelse og brug af private registre.

2. Baggrunden for delbetænkningen om private registre.

Der har i udvalget været enighed om først at behandle problemerne omkring de private registre, således at udvalgets erfaringer på dette område kan komme til nytte ved det senere arbejde med de langt mere komplicerede spørgsmål vedrørende registreringsaktiviteterne inden for den offentlige sektor. Man er imidlertid klar over, at behandlingen af de offentlige registre kan medføre, at der må foretages ændringer i det lovudkast, der er resultatet af udvalgsarbejdet vedrørende de private registre. F.eks. kan det mulig-

vis være hensigtsmæssigt at oprette et fælles kontrolorgan i stedet for det registernævn, der foreslås i lovudkastet. Selv om udvalgets udkast således på nogle punkter må anses for foreløbigt, har man imidlertid ment, at resultatet af udvalgets overvejelser vedrørende den private sektor bør fremlægges til offentlig debat allerede på nuværende tidspunkt. Da der foreslås regler, som vil have stor betydning for en række virksomheders dispositioner, anser udvalget det endvidere for væsentligt, at virksomhederne - herunder navnlig kreditoplysningsbureauerne - får en rimelig frist til at gennemføre de ændringer i driften, som vil være nødvendige som følge af en eventuel lovregulering.

København, den 21. juni 1973.

Aage la Cour	Jens Ulrik Dalgaard	H. Duborg
Mogens Kockvedgaard	Ole Unmack Larsen	Henrik Nielsen
Jørgen Pedersen	Kjeld Rasmussen	Mogens D. Rømer
Peder Schlegel	Jørgen Trolle formand	

Kornerup Jørgen Paulsen

II. De senere års diskussion af spørgsmålet.

1. Debatten i Danmark.

Spørgsmålet om beskyttelsen af private imod misbrug ved brug af registre har navnlig været rejst i forbindelse med oplysningsbureauernes virksomhed. Debat herom har bl.a. været ført i dagspressen, men spørgsmålet har dog også været rejst i folketinget, se således F.T. 1965-66, sp. 1544 - 47, hvor der stilles spørgsmål til justitsministeren om de private oplysningsbureauers virksomhed. Justitsministeren tog dengang initiativ til en undersøgelse af bureauernes virksomhed. Undersøgelsen åbenbarede dog ikke sådanne forhold, at et lovgivningsinitiativ skønnedes påkrævet.

Beskyttelsesspørgsmålet i relation til oplysningsbureauerne blev imidlertid senere rejst som led i en videregående problematik, nemlig i forbindelse med spørgsmålet om tværgående anvendelse af offentlige og private edb-registre, og i december 1969 blev der afgivet en betænkning af administrationsrådets udvalg vedrørende styring og koordinering af edb-udviklingen i forvaltningen. Heri blev det foreslået, at der under justitsministeren nedsættes et udvalg bl.a. med den opgave at undersøge privatrettighedsproblemerne i forbindelse med anvendelse af såvel specielle som tværgående edb-registre i offentlig og privat administration.

Der er næppe tvivl om, at de bærekraftige elementer i den hjemlige debat dels er en gennemgående usikkerhed med hensyn til registreringsaktiviteternes art og omfang, dels er den stigende interesse for at beskytte privatlivets fred, som har vist sig i de senere år.

2. Spørgsmålets behandling i Nordisk Råd.

Nordisk Råd vedtog i februar 1971 en rekommendation (nr. 27/1971) til regeringerne om at fortsætte og bevare kontakten for at tilvejebringe en effektiv beskyttelse af privatlivets fred. Rådet henstillede endvidere, at regeringerne er opmærksomme på de problemer, der foreligger med hensyn til en snarlig beskyttelse af individets rettigheder imod uretmæssig og forvansket anvendelse af dataregistrerede oplysninger.

I fortsættelse heraf fremkom i juni 1971 et medlemsforslag (A 335/5) om ensartede regler i Norden for lagring og anvendelse

af dataregistrerede oplysninger. På dette tidspunkt var der af regeringerne i Danmark, Norge og Sverige nedsat kommissioner til behandling af disse problemer. I Finland var der planer om nedsættelse af tilsvarende udvalg. De enkelte udvalgs arbejde er omtalt nærmere nedenfor i kapitel III. Medlemsforslaget blev efter høring hos de respektive landes berørte myndigheder behandlet på Nordisk Råds 20. session i begyndelsen af 1972. Om forslaget havde registerudvalget forud over for justitsministeriet afgivet følgende udtalelse, der blev kommunikeret for Nordisk Råd:

"Ved bedømmelsen af muligheden for ensartede nordiske regler om privat personregistrering må det tages i betragtning, at der er en nær sammenhæng mellem behovet for regulering på dette område og private registres mulighed for fra det offentlige at få leveret masseoplysninger om borgernes personlige og økonomiske forhold. En sådan adgang findes således i Sverige men ikke i Danmark.

Udvalget er enig i, at der i den udstrækning, det på denne baggrund er muligt, bør ske en samordning af reglerne i de nordiske lande. Med dette formål for øje har det danske udvalg etableret uformelle kontakter med dels de to svenske udvalg på området (kreditopplysningsutredningen og offentlighets- og sekretesslagstiftningskomitéen), dels de tilsvarende norske udvalg, ligesom det danske udvalg er i forbindelse med det finske justitsministerium, der påtænker at nedsætte et tilsvarende udvalg.

I den nuværende situation, hvor lovgivning i både Norge, Sverige og Danmark afventer udvalgsbetænkninger, er det registerudvalgets opfattelse, at en nordisk samordning bedst kan fremmes ved en rekommandation, der opfordrer regeringerne til at pålægge de respektive udvalg som hidtil at udføre deres arbejde i så nær kontakt med tilsvarende udvalg i de andre nordiske lande, som de retlige og faktiske forskelligheder mellem landene tillader det."

Medlemsforslaget blev behandlet af Nordisk Råds juridiske udvalg, der i sin betænkning af 21. december 1971 bl.a. udtaler følgende:

"Udvalget kan tiltræde, at det vil være ønskeligt, såfremt der også på dette område kan gennemføres ensartede nordiske bestemmelser. Det må antages, at der her er et særligt behov for at skabe ensartede bestemmelser, fordi det fællesnordiske varemarked bevirker, at registreringer af denne slags også foretages med henblik på oplysningsvirksomhed uden for landets egne grænser. Mulig-

heden for omgåelse bliver væsentlig større, såfremt der er en videregående adgang til oplysninger i det ene land end i det andet. Udvalget er således bekendt med, at bankforetagender allerede til en vis grad betjener sig af oplysninger, der er registreret med henblik på anvendelse i de nordiske lande.

Man må imidlertid ikke være blind for, at problemerne har nær sammenhæng med offentlighedslovgivningen, og denne er ikke udført på ensartet måde i de nordiske lande. Udvalget henviser i denne forbindelse til udtalelsen fra justitsministeriet, hvorefter det fremgår, at de i Danmark registrerede personoplysninger i det centrale personregister såvel som de hos skattemyndighederne og toldvæsenet m.v. foreliggende dataregistrerede oplysninger ikke er tilgængelige for oplysningsbureauer eller anden privat virksomhed. Man kan derfor ikke udelukke, at det vil vise sig vanskeligt at opnå en formelt ensartet løsning af problemerne, men det vil efter udvalgets opfattelse være værdifuldt, om man på basis af et fællesnordisk syn kan opnå enighed om reglernes virkning, således at retstilstanden i landene bliver tilnærmet i så høj grad som muligt.

Udvalget mener, at Nordisk Råd ikke på det foreliggende grundlag bør udtale sig nærmere om indholdet af de regler om regulering og anvendelse af dataoplysninger, som bør gennemføres. En endelig stillingtagen hertil forudsætter, at de sagkyndige komiteers betænkninger foreligger. Ej heller ses det, at man fra rådets side har forsvarligt grundlag for at afgøre, om kontrollen bør baseres på et monopolsystem, på et koncessionssystem eller på et helt tredje system, f.eks. på grundlag af registrering.

Udvalget indstiller,

at Nordisk Råd i anledning af medlemsforslaget vedtager følgende rekommandation:

Nordisk Råd anbefaler regeringerne i de nordiske lande at stræbe efter, at der opnås enighed om virkningen af de regler, der agtes gennemført om private personregistre.'

Denne rekommandation blev vedtaget af Nordisk Råd i februar 1972.

Registerudvalget har opretholdt kontakt med de tilsvarende udvalg i de andre nordiske lande, dels på sekretariatsplan, dels har der været afholdt fællesnordiske møder i Stockholm i januar 1973 og i København i april 1973 med de enkelte udvalgs formænd og sekretærer som deltagere.

3. Spørgsmålets behandling i Europarådet.

Inden for Europarådets rammer er i foråret 1972 nedsat en ekspertkomité "on the protection of privacy vis-a-vis electronic data banks". Komiteens arbejde er således begrænset til edb-registre, men omfatter såvel offentlige som private edb-registre. Man har hidtil udelukkende beskæftiget sig med edb-registreringer inden for den private sektor. Komiteen har på dette område udarbejdet et forslag til en rekommandation, der er godkendt af Europarådets komité for juridisk samarbejde i maj 1973 og nu skal forelægges ministerrådet.

Rekommandationen fastslår en række generelle principper, bl.a. at oplysninger skal være nøjagtige og ajourførte og ikke uden nødvendighed vedrøre meget personlige forhold, at der skal være hjemmel til videregivelse af oplysningerne til trediemand, og at den registrerede som hovedregel bør have adgang til registerets oplysninger om ham selv. Rekommandationen **undtager registre** til irtsrn brug og henstiller med hensyn til juridiske personer blot til staterne at overveje, i hvilket omfang principperne er anvendelige.

Bl.a. fordi rekommandationen omfatter vidt forskellige regi::tre, fastslår den udtrykkeligt, at den kun er en henstilling til 'ledlemslandene om at anvende dens principper i det omfang, de finder det nødvendigt.

III. Lovgivning og reformplaner i udlandet.

1. Sverige.

I foråret 1969 blev der i Sverige nedsat 2 udvalg, hvis kommissorier begge forudsætter overvejelser om privates retsbeskyttelse i forbindelse med brugen af registre.

Den ene komité - "offentlighets- och sekretesslagstiftningskommittén" (OSE) - fik bl.a. til opgave at overveje, hvorledes offentlighedsprincippet kan tillempes på informationer, der lagres ved hjælp af edb. I et tillægskommissorium henledtes opmærksomheden navnlig på spørgsmålet om privates retsbeskyttelse i forbindelse med anvendelse af edb-teknikken såvel i den offentlige som i den private sektor. Komiteen afgav i juni 1972 delbetænkningen "data och integritet" med forslag til en lovregulering, som omtales nærmere nedenfor.

Den anden komité - "kreditopplysningsutredningen" (KUU) - fik til opgave at overveje, hvorledes erhvervsmæssig kreditopplysningsvirksomhed mest hensigtsmæssigt bør indrettes og drives, navnlig under hensyn til behovet for beskyttelsen af privatlivets fred. I kommissoriet er udtrykkelig anført, at mulige udveje enten kan være et koncessionssystem eller et monopolsystem under hel eller delvis statslig kontrol. Udvalget afgav i oktober 1972 betænkningen "kreditopplysning och integritet" med forslag til en lov om kreditoplysning.

Forinden de lovudkast, der findes i de 2 betænkninger, omtales nærmere, kan der være grund til at fremhæve nogle forhold, som spiller en særlig rolle for problematikken i Sverige.

For det første er det svenske offentlighedsprincip mere omfattende end den danske lovgivning om offentlighed i forvaltningen. Ifølge den svenske trykkefrihedsforordning - der udgør en del af den svenske forfatning - har enhver svensk statsborger således i almindelighed fri adgang til alle offentlige sagsakter, også selv om disse indeholder oplysninger om personlige eller økonomiske forhold. Dette betyder - i forbindelse med, at såvel offentlige myndigheder som private virksomheder i udstrakt grad anvender edb - dels, at der i Sverige kan være et særligt behov for at opstille et værn mod privatlivskrænkelser i forbindelse med edb-registre, dels at det offentlige er den altoverskyggende datakilde for kreditopplysningsvirksomheder, adresseringsbureauer (selektiv reklame), pengeinstitutter m.v.

I Sverige formidler kreditoplysningsbureauerne - 7 større virksomheder og ca. 15 mindre - ca. 850.000 kreditoplysninger pr. år, hvoraf ca. 500.000 angår privatpersoner, medens resten vedrører erhvervsvirksomheder. Bureauernes registre omfatter visse grundlæggende oplysninger om stort set hele den voksne befolkning og hovedparten af landets virksomheder. Edb anvendes i vidt omfang. En stor del af branchen er under udenlandsk - navnlig amerikansk - indflydelse, hvilket under hensyn til landets neutralitetspolitik rejser et særligt problem.

Som i Danmark yder svenske banker deres kunder en kreditoplysningsservice. Antallet af bankoplysninger er skønsmæssigt omkring 650.000 pr. år, hvoraf ca. 300.000 vedrører privatpersoner.

Endvidere kan nævnes, at der inden for selektiv reklame er opbygget et antal meget store edb-registre, der i princippet omfatter hele befolkningen. Som eksempler kan nævnes erhvervsregisteret, villaregisteret, fatnilierregisteret og børneregisteret.

Nedenfor omtales de svenske forslag til lovreguleringer.

a. Offentlighets- og sekretesslagstiftningskommitténs lovudkast.

I februar 1972 har regeringen i rigsdagen med enkelte ændringer fremsat de lovforslag, der indeholdes i betænkningen.

Som en konsekvens af det svenske offentlighedsprincip foreslås nogle ændringer i trykkefrihedsforordningen, som på den ene side medfører offentlighed omkring edb-lagrede oplysninger, men som på den anden side udvider omfanget af undtagelser fra denne grundsætning. Disse ændringer berører imidlertid kun indirekte den private sektors registreringer. Af væsentlig betydning i denne forbindelse er navnlig forslaget til en datalov.

Loven omfatter alle registre - både offentlige og private - med edb-lagrede personoplysninger. Edb-registre må ikke indrettes eller føres uden tilladelse fra datainspektionen, der fører tilsyn med registrene og har adgang til dem. Private virksomheder kan i almindelighed ikke få tilladelse til at føre registre, som indeholder oplysninger om sygdomme eller helbredstilstand m.v. Det samme gælder - bortset fra egne medlemsregistre - oplysninger om politisk eller religiøs overbevisning.

Endvidere indeholder loven en række bestemmelser om berigtigelse af urigtige oplysninger og om adgang for en registreret til

efter begæring at blive gjort bekendt med, hvad der er registreret om ham.

Endelig findes en række straffe- og erstatningsbestemmelser.

b. Kreditopplysningsutredningens lovudkast.

Forslaget til lov om kreditoplysning forventes fremsat inden efteråret 1973. Loven bygger på en koncessionsordning. Kreditopplysningsvirksomhed må kun drives med tilladelse fra kongen, og tilladelse må kun meddeles, såfremt der er behov for den pågældende virksomhed. Virksomhederne undergives tilsyn af et kreditopplysningsnævn, der kan foretage inspektion på virksomhederne.

Loven fastsætter et forbud mod indsamling, registrering og videregivelse af oplysninger om strafbart forhold, alkoholmisbrug, sygdomme eller andre personlige forhold af særlig ømfindelig art. Oplysninger om enkeltpersoners betalingsforhold må kun meddeles, såfremt forsømmelsen er konstateret ved dom, fogedforretning, vekselprotest, konkurs og lignende.

Loven indeholder også en forældelsesregel (3 år) vedrørende oplysninger om enkeltpersoner, og der findes regler om rettelse af urigtige oplysninger.

Endvidere findes regler om adgang for enhver registreret til efter begæring at blive gjort bekendt med, hvad der er registreret om ham, og hvem der inden for det sidste år har modtaget oplysninger om ham. Ved videregivelse om enkeltpersoners betalingsforsømmelse skal den registrerede uden begæring have oplysning om indholdet af det afgivne svar og om, hvem der har bestilt oplysningen.

Endelig indeholder loven straffe- og erstatningsbestemmelser.

Kreditopplysningsbetænkningen har været sendt til udtalelse hos en lang række myndigheder og organisationer m.v. I en del af svarene fremføres kritik mod visse af bestemmelserne. Dette gælder bl.a. reglen om, at oplysninger om strafbart forhold aldrig må registreres m.v. Også bestemmelsen om enkeltpersoners betalingsforsømmelser kritiseres. Endvidere foreslås i nogle svar en 5-årig forældelse, ligesom man mener, at visse oplysninger ikke bør **være** genstand for forældelse. Det vides ikke på nuværende tidspunkt, om svarene vil medføre ændringer i lovudkastet.

2. Norge.

I Norge hører incasso- og kreditoplysningsvirksomhed traditionelt samrøen. Incassovirksomhed kræver tilladelse fra vedkommende kommune. Derimod må kreditoplysningsvirksomhed drives uden tilladelse fra nogen offentlig myndighed.

Som i Danmark har også i Norge spørgsmålet om privat indsamling og brug af personoplysninger været genstand for omtale i dagspressen. Søgelyset har også her særligt været rettet på kreditoplysningsvirksomhederne og på de muligheder, elektronisk databehandling skaber for en langt mere omfattende indsamling og distribution af personoplysninger end tidligere.

På baggrund heraf blev der i begyndelsen af 1971 nedsat et "kreditoplysningsudvalg", som fik til opgave at overveje de problemer, der knytter sig til kreditoplysningsvirksomhed og til privat registrering og brug af personoplysninger i øvrigt. Dette udvalgs arbejdsfelt dækker således det samme område, som registerudvalgets delbetænkning behandler.

Det norske udvalg har endnu ikke afgivet betænkning, men på grundlag af de nordiske drøftelser kan oplyses, at udvalgets hidtidige overvejelser på mange punkter ligger meget tæt op af registerudvalgets synspunkter og også - for så vidt angår kreditoplysningsbureauerne - har mange træk fælles med det svenske udkast til lov om kreditoplysning.

Endvidere blev der i foråret 1972 nedsat et udvalg, der skal overveje problemerne omkring det offentliges anvendelse af elektronisk databehandling. Dette udvalgs arbejde vil således være af stor interesse for registerudvalgets fremtidige arbejde med de offentlige registre. Registerudvalget vil opretholde kontakten med dette udvalg.

3. Finland.

I november 1971 blev der af det finske justitsministerium nedsat en komité - "dataskyddskommissionen" - med den opgave at klarlægge problemerne omkring anskaffelse af oplysninger om enkeltpersoner til brug i privat og offentlig virksomhed navnlig i relation til beskyttelsen af privatlivets fred. Kommissionen skulle således udarbejde forslag til kommissorium for den komité, som skulle nedsættes. I marts 1972 afgav "dataskyddskommissionen" betænkning.

På denne baggrund blev nedsat en kommission, som blev opdelt i 3 sektioner. Den første sektion behandler spørgsmålet om privatlivets fred i forbindelse med kreditoplysninger og andre private registre, herunder adresseringsbureauer (selektiv reklame). Den anden sektion behandler spørgsmålet om det offentliges planlægning af databanker og elektronisk databehandling. Endelig behandler den tredie sektion spørgsmålet om offentlighed og tavshedspligt i forvaltningen. Sektionerne har fælles generalsekretariat. Ingen af sektionerne har endnu afgivet betænkning, men kommissionen har deltaget i de fælles nordiske drøftelser. Det er herunder oplyst, at kreditoplysningssektionen påregner at kunne afgive betænkning hen på efteråret 1973. Denne sektion beskæftiger sig foruden med kreditoplysningsvirksomheder og adresseringsbureauer også med sammenslutningers og organisationers videregivelse af oplysninger.

4. Vesttyskland.

Også i Vesttyskland har der i de seneste år været rejst spørgsmål om beskyttelse af privatlivets fred i forbindelse med brug af registre. Ganske vist eksisterer efter gældende ret i princippet en beskyttelse af den enkelte imod fredskrænkelse gennem den såkaldte personlighedsret. Denne beskyttelse anses ikke for særlig effektiv. Hertil kommer, at elektronisk databehandling finder udbredt anvendelse også inden for kreditoplysningsvirksomhederne.

På denne baggrund er det naturligt, at man først og fremmest har behandlet spørgsmålet om elektronisk databehandling i forbindelse med beskyttelse af privatlivets fred.

Den vesttyske delstat Hessen vedtog den 7. oktober 1970 en "Datenschutzgesetz", som formentlig er den første af sin art i verden. Loven dækker imidlertid et meget begrænset område, nemlig delstatens *egne* registre. Private databanker og registre på forbundsstatsplan ligger uden for delstaternes lovgivningskompetence. Efter loven oprettes en "Datenschutzbeauftragter", der påser lovens overholdelse.

Også i andre delstater er gennemført tilsvarende lovgivning.

På forbundsstatsplan forberedes imidlertid en "Bundesdatenschutzgesetz", som formentlig vil blive fremsat i nær fremtid. Dette lovudkast omfatter også private virksomheder, nemlig erhvervs- virksomheder, sammenslutninger m.v., som foruden til eget brug fø-

rer edb-registre med henblik på at videregive oplysninger til trediemand. Sådanne virksomheder skal indgive anmeldelse til tilsynsmyndighedens databankregister. Ved anmeldelsen skal nærmere redegøres for registreringerne, og tilsynsmyndigheden kan fastsætte nærmere vilkår for de enkelte registre.

Endvidere foreslås for alle arter af registrering regler om berigtigelse af urigtige oplysninger og om udrensning af forældede oplysninger. Der foreslås også detaljerede regler om adgang for de registrerede til efter begæring og mod betaling af et gebyr at få oplysning om, hvad der er registreret om dem. Efter disse regler har den registrerede således krav på skriftlig meddelelse om de registrerede oplysninger og om arten af videregivne oplysninger. Endvidere har den registrerede krav på at få oplyst, hvem der inden for det sidste år har modtaget oplysninger om ham. Efter udkastet er visse oplysninger "frie data", d.v.s. de må lagres og videregives uden begrænsning af såvel offentlige myndigheder som private. Hertil hører oplysninger om navn, firmabetegnelse, titel, uddannelse, stilling, erhverv, branche samt adresse og telefonnummer.

5. England.

Der findes ikke nogen lovgivning vedrørende offentlige og private registre. Heller ikke kreditoplysningsvirksomhederne er nærmere reguleret ved lov.

Også i England har der imidlertid i de senere år været en omfattende debat om problemerne om beskyttelsen af privatlivets fred, dels i forbindelse med brugen af databanker, dels i relation til anvendelsen af teknisk udstyr til aflytning og billedoptagelse. Debatten omkring begrebet "Right to Privacy" førte således til, at der i 1969 blev fremsat et privat lovforslag - "A Bill to prevent the invasion of privacy through the misuse of computer information" (The Data Surveillance Act 1969). Efter forslaget skulle der bl.a. ske en registrering af alle både offentlige og private databanker og herunder meddeles en række oplysninger om formål og indhold. Der skulle endvidere gives enhver registreret person oplysninger om registreringens indhold, og til hvem oplysninger var videregivet, dels automatisk ved første registrering, dels senere på begæring. Forslaget blev imidlertid ikke gennemført.

The National Council for Civil Liberties har i 1970 udarbejdet et revideret lovforslag, som har fået en positiv modtagelse i of-

fentligheden, men som endnu ikke har resulteret i lovgivningsinitiativ.

I foråret 1970 blev der endvidere nedsat en "Committee en Privacy" (The Younger Committee), som i almindelighed skulle beskæftige sig med problemerne om personlighedens retsbeskyttelse inden for den private sektor. Komiteens betænkning blev offentliggjort i juli 1972. Den indeholder 40 rekommandationer omfatter et meget bredt spektrum, f.eks. anbefales kriminalisering af anvendelsen af aflytningsapparatur og gennemførelsen af regler om ulovlig anvendelse af information.

6. Frankrig.

I Frankrig findes ingen lovgivning om kreditoplysningsvirksomheder, Heller ikke for de øvrige registre i den offentlige eller private sektor er fastsat generelle lovregler.

Spørgsmålet om individets beskyttelse mod misbrug ved anvendelsen af registre har imidlertid også i Frankrig været genstand for debat. En debat i parlamentet i 1970 i forbindelse med en lovgivning om et centralt førerbevisregister førte f.eks. til, at der blev indført skærpede kontrolregler med hensyn til anvendelsen af dette register. Samme år blev der fremsat et privat lovforslag om oprettelse af en "Comité de surveillance", der skulle føre tilsyn med private virksomheders og offentlige myndigheders anvendelse af edb-bearbejdet personinformation. I motiverne til lovforslaget understreges nødvendigheden af at fastsætte regler om acces for de registrerede, om begrænsninger af adgangen til at videregive oplysningerne og om rettelse af urigtige oplysninger og udrensning af forældede oplysninger. Lovforslaget blev imidlertid ikke gennemført.

Man er dog fortsat opmærksom på disse problemer, og Conseil d'Etat har i 1971 afslået en betænkning, som behandler spørgsmålet om individets retsbeskyttelse, navnlig i forbindelse med brug af elektronisk databehandling. Betænkningen foreslår, at reellerne skal gælde såvel den offentlige som den private sektor. Bestemmelserne bør nærmere afgrænse, hvilke typer oplysninger der overhovedet må registreres, og der bør fastsættes regler om acces for de registrerede og om berigtigelse af urigtige oplysninger og sletning af forældede oplysninger. Endvidere foreslås regler om, til hvem oplysninger må videregives fra de forskellige typer af re-

gistre. Det foreslås endelig, at der oprettes en komité ("Haut-Comité"), som skal føre tilsyn med registrene.

I øjeblikket findes ikke edb-registre med personoplysninger inden for den private sektor. Kreditoplysningsbureauerne benytter således udelukkende manuelle registre, og der registreres normalt kun oplysninger, der hidrører fra offentlige myndigheder.

7. U.S.A.

Uanset edb-teknikken i U.S.A. har større udbredelse end i noget andet land, er der ikke gennemført nogen samlet lovgivning, der beskytter individet mod misbrug ved anvendelse af edb-registre. Men spørgsmålet har været genstand for en omfattende debat, som bl.a. har haft til følge, at et af det amerikanske budgetdepartement fremsat forslag om etablering af et samlet "National Data Center" har måttet opgives.

For så vidt angår den private sektor er dog i de seneste år gennemført en særlig lovregulering vedrørende kreditoplysningsvirksomhederne. Det begyndte med lovgivning i visse enkeltstater, og samtidig hermed vedtog sammenslutningen af kreditoplysningsbureauer - "Associatet Credit Bureaus Inc." (ACB) - i 1968/69 nogle retningslinier for disse virksomheders drift. Der findes i U.S.A. ca. 2.500 kreditoplysningsbureauer, heraf er omkring 2.100 medlemmer af ACB. Disse virksomheder har registreret oplysninger om ca. 100 mill. personer.

I 1970 vedtoges en amerikansk forbundslov - "Fair Credit Reporting Act" - som i hovedsagen bygger på de af ACB gennemførte interne regler.

Loven omfatter i alt væsentligt kun egentlig professionel kreditoplysning, men da uanset om virksomheden udøves af sammenslutninger, som ikke tilstræber økonomisk gevinst. Bortset fra til visse offentlige formål må oplysninger kun videregives med henblik på ydelse af kredit, ansættelse i en stilling, tegning af forsikring samt med henblik på spørgerens forretningsforbindelse i øvrigt med den omspurgte.

For så vidt angår pligten for kreditoplysningsbureauet til på eget initiativ at underrette den, om hvem oplysning afgives, sondres mellem "Investigative credit reporting", hvor bureauet

aktivt fremskaffer oplysninger, f.eks. fra forretningsforbindelser, bekendte og naboer, og "File credit reporting", der er det almindeligste, og hvor der alene meddeles de oplysninger, som bureauet i forvejen har i sin besiddelse, og som f.eks. hidrører fra offentlige myndigheder eller offentligt tilgængelige kilder. I den første situation har bureauet pligt til at give den registrerede meddelelse om, at en undersøgelse er foretaget og om, at han kan få oplysning om undersøgelsens resultat. Disse oplysninger omfatter ikke kilderne til bureauets viden. I den anden gruppe tilfælde er der ingen automatisk underretningspligt, medmindre der er givet negative oplysninger med henblik på ansættelse i en stilling. Enhver kan dog efter begæring mod betaling af et gebyr få oplysning om, hvad der er registreret om ham og om, hvem der inden for det sidste halve år har modtaget oplysninger om hara.

Loven indeholder endvidere regler om berigtigelse af urigtige oplysninger, herunder også om underretning om rettelsen til modtagere af de urigtige oplysninger.

Der er også regler om forældelse af oplysninger. Således må oplysninger om forhold, der ligger mere end 7 år tilbage, ikke videregives. For konkursers vedkommende er præsen ~~dog~~ 14 år. Forældelsesreglerne gælder dog ikke ved videregivelse af oplysninger i forbindelse med aftaler af særlig stor økonomisk betydning, f.eks. kreditgivning over 50.000 dollars.

Endelig er der gennemført regler om tavshedspligt for de ansatte og regler, som medfører, at "The Trade Commission" i et vist omfang kan påse, at loven overholdes.

For andre erhvervsvirksomheder m.v. er ikke gennemført en lignende lovgivning, der særligt tager hensyn til privatlivets fred, men på baggrund af debatten i U.S.A. må man forvente, at der i hvert fald inden for edb-området - såvel det private som det offentlige - vil blive lovgivet i løbet af kortere tid. Således har en senatskomité i 1971/73 gennemført omfattende høringer vedrørende anvendelsen af de offentlige edb-registre.

IY. Gældende regler.

1. Straffeloven.

a. Reglerne om privatlivets fred (§ 264 d og § 273).

Straffelovens § 264 d bestemmer bl.a., at med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, der uberettiget videre-giver meddelelser vedrørende en andens private forhold. Bestemmelsen gælder også, hvor meddelelsen vedrører en afdød person.

Reglen blev gennemført ved lov nr. 89 af 29. marts 1972 og er en udbygning af de tidligere bestemmelser i straffelovens § 263, stk. 1, nr. 3 og 4. Den er i overensstemmelse med straffelovrådets indstilling i betænkningen om privatlivets fred (betænkning nr. 60I/197I), se side 57 (lovudkast) og side 62 - 63 (bemærkninger).

Det fremgår heraf (side 62), at der ikke ved formuleringen "en andens private forhold" er tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til de tidligere bestemmelser, der vedrørte "rent private hjemlige forhold" og "andre privatlivet tilhørende forhold, som med rimelig grund kan forlanges unddraget offentligheden". Det antages, at ikke blot enkeltpersoner og familier, men også foreninger og andre kollektive enheder af privatretlig natur, herunder bl.a. erhvervsvirksomheder, men ikke offentlige myndigheder, er beskyttet af reglen, jfr. Hurwitz, spec, del, side 302. De interesser hos ovennævnte, der er beskyttet, er navnlig interne familieforhold, seksualforbindelser, visse private stridigheder, skilsmisser og sygdomme m.v., men også erhvervs- og formueforhold vil efter omstændighederne være beskyttet, jfr. Hurwitz, spec, del, side 301.

Tidligere var det strafbare område begrænset til tilfælde, hvor der var sket "offentlig meddelelse" om private forhold. Et oplysningsbureaus meddelelse til klienter om privatpersoners økonomiske eller personlige forhold faldt således udenfor bestemmelsen, jfr. Hurwitz, spec, del, side 306.

Om baggrunden for udvidelse af bestemmelsen fra kun at omfatte "offentlig meddelelse" til at gælde "den, der uberettiget videregiver", anfører straffelovrådet bl.a. følgende (betænkningen side 62) :

"Medens man naturligvis ikke kan straffe personer, der på legal måde kommer under vejrs med andres personlige forhold, kan man opstille et værn imod, at sådanne oplysninger videregives til udenforstående med den risiko for videre udbredelse, der ligger heri". Udvidelsen er således ikke begrundet i noget ønske om specielt at regulere oplysningsbureauernes virksomhed, se herved også bemærkningerne i betænkningen side 36 om vinkelskriverloven, der omtales nedenfor side 23 • I almindelighed vil bureauernes videregivelse af oplysninger om private forhold heller ikke være omfattet af bestemmelsen, idet videregivelse til klienter af relevante og konkrete oplysninger må antages at være legal og dermed ikke "uberettiget". Med denne klausul er netop udtrykt et forbehold, som skyldes, at man har måttet give bestemmelsen en så bred formulering, at der regelmæssigt skal ske en udskillelse af visse handlinger, der ellers ville være omfattet af bestemmelsen.

På den anden side medfører den ændrede formulering, at der i særlige tilfælde kan pålægges strafansvar for en virksomheds eller af en af de ansattes meddelelse af oplysninger om private forhold, men det vil bl.a. afhænge af, til hvem videregivelse er sket, og hvad der er meddelt. Den nærmere afgrænsning af de retsstridige meddelelser er overladt til domstolene i lighed med, hvad der gælder for spørgsmålet om erstatning i anledning af videregivelse af oplysninger om private forhold, jfr. nedenfor under pkt. 4.

Efter straffelovens § 275, stk. 2, er overtrædelser af § 264 d undergivet betinget offentlig påtale, således at den forurettede blot ved at indgive anmeldelse har mulighed for at få det offentlige til at efterforske sagen og i givet fald føre den for domstolene.

b. Injurielovgivningen (§§ 267 - 275 a).

Efter straffelovens § 267, stk. 1, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnede til at nedsætte den fornærmedes i medborgeres ærtelse. I tilslutning hertil bestemmer § 269, stk. 1, at en sigtelse er straffri, når dens sandhed bevises. Efter § 270, stk. 2, kan strafansvar dog pålægges under en injuriesag, uanset at sandhedsbevis for sigtelsens rigtighed føres, såfremt

gerningsmanden ikke har haft rimelig anledning til fornærmelsen. Og efter § 271, stk. 2, fritager sandhedsbevis for en pådømt strafbar handling heller ikke for straf, når den fornærmede henset til handlingens karakter, tidspunkt, da den blev begået, og hans forhold i øvrigt havde rimeligt krav på, at det pågældende forhold ikke nu blev fremdraget.

Til belysning af den sidstnævnte bestemmelses rækkevidde kan henvises til en højesteretsdom trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 1946, side 58:

En brancheforening foranledigede tiltale rejst for overtrædelse af konkurrenceloven mod en person, der havde været i forretningsforbindelse med nogle af foreningens medlemmer. Den pågældende blev idømt en bøde for overtrædelsen. I dommen refereredes - i strid med nugældende praksis - en række tidligere straffedomme for berigelsesforbrydelser, hvoraf den seneste lå 6 år tilbage. Hele dommen blev gengivet i brancheforeningens medlemsblad sammen med en kommentar, hvori det bl.a. hed: "Hr. NN's straffeliste taler for sig selv". Højesteret frifandt i modsætning til landsretten brancheforeningen med følgende begrundelse: "Under henvisning til, hvad der er oplyst om karakteren af indstævntes virksomhed, findes foreningen at have haft en sådan berettiget interesse i, at dens medlemmer blev gjort bekendt med indstævntes forhold, at straffelovens § 271, stk. 2, ikke vil kunne finde anvendelse i nærværende tilfælde."

Selv om det næppe er givet, at en tilsvarende sag i dag ville få samme udfald, må det formentlig antages, at injurielovgivningen kun vil kunne få betydning for kreditoplysninger m.v. i forholdsvis sjældne tilfælde.

2. Vinkelskriverloven.

I lov nr. 63 af 3. marts 1948 om ydelse af juridisk bistand samt om incasso- og detektivvirksomhed m.v. (vinkelskriverloven) er givet nogle regler, der bl.a. omfatter oplysningsbureauer, incassobureauer, detektivbureauer og ægteskabsbureauer.

Det betyder imidlertid ikke, at bureauerne er undergivet nogen mere omfattende regulering. De kan begynde deres virksomhed uden forudgående tilladelse, godkendelse eller registrering, og loven opstiller ikke begrænsninger med hensyn til den virksomhed, de pågældende bureauer må drive, således heller ikke med hensyn til hvilke oplysninger, der må indsamles, registreres og videregives, ligesom der heller ikke i loven er hjemmel til administrativt at fastsætte sådanne regler. Der er heller ikke fastsat regler om, at den enkelte har adgang til at blive gjort bekendt med, hvad der er registreret om ham.

Derimod bestemmer lovens § 4, at politiet kan kræve sig forelagt bestemt angivne oplysninger om driften af virksomheden samt stille nærmere angivne krav om bogføring, ligesom politiet til enhver tid har adgang til virksomhedens forretningslokaler, forretningsbøger og -papirer. Endvidere findes i § 3 en regel om, at "dersom det på grund af foreliggende oplysninger om en persons økonomiske forhold eller hans borgerlige vandél, særlig i forretningsforhold eller i andre forhold af økonomisk art, må anses for betænkeligt, at han driver eller deltager i virksomhed af omhandlede art, kan adgangen hertil frakendes ham". Frakendelse kan endvidere finde sted "i tilfælde af gentagen overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller af de i medfør af loven givne pålæg".

Justitsministeriet har i cirkulære nr. 194 af 1. juni 1943, der er opretholdt ved justitsministeriets cirkulære nr. 47 af 12. marts 1948, instrueret politiet om, at bestemmelsen i lovens § 4 kun bør benyttes, hvor forholdene giver særlig anledning dertil, navnlig når formålet er at tilvejebringe grundlag for at afgøre, om der er grund til at rejse frakendelsessag i medfør af lovens § 3, eller fordi der foreligger begrundede klager over virksomhedens ekspeditioner.

Der føres således ikke fra politiets side nogen løbende kontrol med disse virksomheder, og der har så vidt vides ikke inden for de sidste 15 år været indbragt frakendelsessager for domstolene.

3. Konkurrenceloven.

En vis indirekte beskyttelse imod misbrug af registrerede oplysninger om personer eller virksomheder vil foreligge, såfremt der eksisterer en diskretionspligt i forhold til virksomheden for ansatte og andre, der får rådighed over de private registres indhold.

Det vil normalt følge af kontraktsforholdet mellem virksomheden og de ansatte eller mellem virksomheden og andre, der får rådighed over registrene, at der er en sådan tavshedspligt. Krænkelser heraf vil imidlertid kun udløse civilretlige sanktioner, typisk erstatning. Men også herudover eksisterer en beskyttelse mod misbrug. Dels vil en videregivelse i denne situation efter omstændig-

hederne indebære en overtrædelse af straffelovens § 264 d, dels findes i konkurrencelovens § 11 nogle bestemmelser, som beskytter virksomhederne. Af betydning i denne sammenhæng er navnlig reglen i stk. 2. Efter denne bestemmelse må den, der er kommet til kendskab om, eller har fået rådighed over en virksomheds erhvervshemmeligheder på retmæssig måde, ikke ubeføjet viderebringe eller benytte sådanne hemmeligheder. Bestemmelsen omfatter ikke alene ansatte i en virksomhed, men også andre, der får rådighed over virksomhedens registre.

Det sidste betyder bl.a., at bestemmelsen også omfatter edb-servicebureauer eller andre virksomheder, der behandler data for en anden virksomhed, jfr. således Kockvedgaard i Juristen 1968, side 168 f. Det er imidlertid et spørgsmål, om sådanne registeroplysninger eller hele registre kan anses for erhvervshemmeligheder. Det forhold, at oplysningerne i et register - som for oplysningsbureauernes vedkommende - netop er beregnet til videresalg til udenforstående, udelukker næppe, at registeret som sådant eller de enkelte oplysninger efter omstændighederne kan anses for erhvervshemmeligheder. Afgørelsen heraf må bero på en konkret vurdering, og den foreliggende retspraksis omkring begrebet "erhvervshemmeligheder" er uhyre beskednen.

Overtrædelse af § 11 forfølges efter anmodning fra de forurettede, jfr. lovens § 17, stk. 2. Den forurettede er i denne situation ikke den registrerede person, men den virksomhed, hvori han er registreret.

4. Erstatningsregler.

Spørgsmålet om, hvorvidt personer eller virksomheder ved registrering og videregivelse af oplysninger kan pådrage sig erstatningsansvar, må i princippet afgøres efter den almindelige skyldregel ("culpareglen"). Efter denne regel, der ikke er formuleret i nogen lovregel, men er fastlagt gennem domstolenes praksis, er det for det første en betingelse for et erstatningsansvar, at vedkommende har handlet uforsvarligt (forsætligt eller uagtsomt). Dette indeholder imidlertid næppe megen reel vejledning inden for spørgsmålet om brug af private registre, da problemet i sådanne sager normalt vil være, om en bestemt oplysning er korrekt, og om den konkrete brug af oplysningen på trods heraf må anses for utilbørlig.

Spørgsmålet om, hvorvidt videregivelse af oplysninger vil blive anset for en uforsvarlig eller retsstridig handling, som eventuelt kan medføre et erstatningsansvar, illustreres ved en Hof- og Stadsretsdom trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 1915, side 347:

Et fællesudvalg for flere håndværkergrupper opførte en persons navn på en til medlemmerne udsendt liste over "uefterrettelige betalere", fordi han ved betalingen af en regning til et medlem havde tilbageholdt et beløb på 20 kr., som han mente at have tilgode hos det pågældende medlem på grund af mangler ved en af medlemmet foretaget reparation. Dommen fastslår, at fællesudvalget har handlet retsstridigt ved at opføre ham på en liste med den anførte betegnelse, men frifinder for strafansvar, fordi listen kun har været tilgængelig for udvalgets medlemmer og disses folk, og derfor ikke kan anses for en offentlig meddelelse, (hvilket efter de da gældende regler var en forudsætning for statuering af strafansvar, jfr. ovenfor under pkt. 1). Påstanden om erstatning blev heller ikke taget til følge, da den forurettede ikke havde godtgjort, at der var påført ham et økonomisk tab.

Endvidere kan nævnes Østre landsrets dom trykt i "Ugeskrift for Retsvæsen 1939. side 170:

En agent for et oplysningsbureau foreviste over for en person, som han forsøgte at tegne som abonnent, en 4 år gammel oplysning om en vognmand, hvori det bl.a. hed: "Omspurgte er i mindre forretningsager ret vanskelig, ligesom hans privatforbrug er meget stort, bl.a. er det ret bekendt, at han bruger mange penge på vinstue". Retten fastslår, at den omhandlede oplysning ikke overskrider grænserne for, hvad det efter omstændighederne må være beregtigt at optage i sådanne til forretningsmæssigt brug bestemte meddelelser om en forretningsmands forhold, og at der ikke ved den uberettigede benyttelse af oplysningen er sket nogen offentlig meddelelse. Om påstanden om erstatning hedder det i dommen, at bureauet vel ved skødesløshed og mangelfuld instruktion har medansvar for, at oplysningen af agenten er blevet udnyttet på uberettiget måde, men da vognmanden ikke har bevist eller blot sandsynliggjort, at han derved har lidt noget tab, vil der ikke kunne tilkendes ham noget beløb i erstatning.

Begge domme fastslår således, at der har foreligget et retsstridigt forhold. Når der desuagtet ikke tilkendes den forurettede erstatning, skyldes det, at der ikke var sandsynliggjort et økonomisk tab. Det er nemlig almindeligt antaget, at erstatning eller - som det ofte benævnes "godtgørelse" for ikke-økonomisk skade, såsom f.eks. sjælelige lidelser eller følelseskrænkelser - kun kan kræves, hvor der foreligger særlig lovhjemmel herfor. Et sådant lovgrundlag foreligger bl.a. i § 15 i ikrafttrædelsesloven til straffeloven. Ved lov nr. 89 af 29. marts 1972, der trådte i kraft den 1. april 1972 og bl.a. ændrede § 15 i ikrafttrædelsesloven, skete der en væsentlig udvidelse af adgangen til at give godtgørelse for ikke-økonomisk skade ved krænkelser af privatlivets fred.

Ændringerne var foreslået af straffelovrådet i betænkningen om privatlivets fred, side 72 - 74 (betænkning nr. 601/1971). § 15, stk. 1, i den tidligere bestemmelse er nu affattet således:

"Stk. 1. Den, som efter dansk rets erstatningsregler er ansvarlig for krænkelse af en andens legeme eller frihed eller for retsstridig krænkelse af hans fred, ære eller person i øvrigt, skal foruden at yde erstatning for økonomisk skade eller tab betale den forurettede en godtgørelse for lidelse, tort, ulempe, lyde og vansir for forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold.

Stk. 2. Godtgørelsens størrelse fastsættes under hensyn til krænkelsens grovhed, handlingens beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt."

Tidligere var tilkendelse af godtgørelse for ikke-økonomisk skade ved fredskrænkelser betinget af, at der forelå en strafbar handling, d.v.s. at der kun kunne tilkendes godtgørelse, hvis der forelå en handling, der var omfattet af en straffebestemmelsernes gerningsbeskrivelse, og gerningsmanden havde det fornødne forsæt. Nu kan godtgørelseskravet rejses over for den, der efter dansk rets erstatningsregler er ansvarlig for retsstridig krænkelse af en andens fred, ære eller person i øvrigt.

Endvidere er bestemmelsen nu i modsætning til den tidligere fakultative formulering "kan dømmes til" gjort obligatorisk. Den forurettede har nu - forudsat de øvrige betingelser er opfyldt - krav på godtgørelse for ikke-økonomisk skade.

Ændringen betyder endvidere, at grundsætningen i Danske Lov 3 - 19 - 2 om en arbejdsgivers erstatningsansvar for de ansattes skadeforvoldende handlinger også finder anvendelse på godtgørelseskrav i anledning af ansattes krænkelser af en andens fred, ære eller person i øvrigt. Efter denne grundsætning hæfter en arbejdsgiver for de skadeforvoldelser hos trediemand, som hans ansatte har forvoldt ved ansvarspådragende handlinger eller undladelser under udførelsen af deres hverv for arbejdsgiveren. Det er en forudsætning for arbejdsgiverens ansvar, at den ansatte er underkastet direktiver fra arbejdsgiveren, d.v.s. at der eksisterer et over/underordningsforhold, men denne betingelse fortolkes relativt liberalt i nutidens retspraksis.

5. Almindelige retsgrundsætninger.

Det er almindeligt antaget, at der i dansk ret gælder en beskyttelse af personligheden og privatlivets fred, der bygger på almindelige retsgrundsætninger og således rækker ud over den beskyttelse, der kan udledes af positive lovbestemmelser.

De handlinger, der tænkes på i forbindelse med beskyttelsen af personligheden, er navnlig anvendelse af en privatpersons navn, billede eller stemme, f.eks. i en litterær eller filmisk fremstilling. En sådan beskyttelse af personligheden er fastslået ved flere domme.

Man kan tale om beskyttelse af privatlivets fred, når der sættes grænser for blotlæggelse af forhold, der ikke umiddelbart er tilgængelige for andre, der kommer i forbindelse med den pågældende, f.eks. blotlæggelse af en person gennem videregivelse af systematisk indsamlede oplysninger om ham.

De sanktioner, der i givet fald kan komme på tale i tilfælde, hvor der på grundlag af en almindelig retsgrundsætning statueres retsstridighed, er forbud, jfr. retsplejelovens § 646, stk. 1, og § 650, eller erstatning, jfr. bl.a. ikrafttrædelseslovens § 15, omtalt under pkt. 4.

Et forbud vil sige, at den pågældende kan få myndighedernes bistand til at få forholdet bragt til ophør. Forbud kan ikke komme på tale, når kränkelsen allerede er fuldbyrdet, hvilket ofte vil være tilfældet vedrørende spørgsmålet om brug af private registre. Tilbage bliver derfor i almindelighed kun det erstatningsretlige værn, som er omtalt ovenfor under pkt. 4.

V. Beskrivelse af de private registre.

Udvalget har forsøgt at kortlægge den registreringsvirksomhed, der finder sted inden for den private sektor, ved at udsende spørgeskemaer til en række virksomheder og sammenslutninger af forskellig art. Undersøgelserne har navnlig drejet sig om nedennævnte 3 grupper, hvor man kunne forvente, at der i større omfang foretages en systematisk registrering af oplysninger, og hvor der derfor kan være størst behov for at beskytte de registrerede.

1. Virksomheder, der foretager systematisk registrering af oplysninger om private med henblik på at videregive oplysningerne til trediemand, Til denne gruppe hører først og fremmest oplysningsbureauer, men også adresserings- og kuverteringsbureauer, der sælger adresser over grupper af personer eller virksomheder, eller som for trediemand påtager sig at udsende meddelelser til sådanne grupper.

2. Sammenslutninger, der som et led i betjeningen af medlemmerne foretager systematisk registrering af oplysninger om medlemmerne og disses ansatte til brug for medlemmerne. Til denne gruppe hører bl.a. faglige organisationer, brancheforeninger og sammenslutninger inden for liberale erhverv.

3. Virksomheder, der systematisk registrerer oplysninger om private primært til eget brug, men eventuelt også til brug for forretningsforbindelser. Til denne gruppe hører banker, sparekasser, forsikringsselskaber og stormagasiner.

Udvalget har udsendt 92 spørgeskemaer. Som bilag I til betænkningen findes en oversigt over de modtagne besvarelser fordelt på grupper af adressater med angivelse af, hvor mange der har svaret bekræftende, og hvor mange benægtende på spørgsmålet, om der foretages registrering af individuel oplysning om personer eller virksomheder. Af de 69 modtagne besvarelser angiver 51, at der foretages registrering.

En fortegnelse over samtlige adressater opført efter den i bilag I foretagne gruppering findes som bilag II til betænkningen. For hver gruppe er foretaget en sammentælling af de modtagne besvarelser, se bilag III - XI til betænkningen. På denne måde er tilvejebragt et billede af registrerings omfang og karakteren in-

denfor de enkelte grupper. Det er fundet uden interesse at foretage en sammentælling for samtlige besvarelser under eet.

I adskillige tilfælde er spørgsmål, der skulle besvares med ja eller nej, ikke blevet besvaret, uden at årsagen hertil er angivet. Også på andre punkter har besvarelsene været ufuldstændige. Det kan heller ikke udelukkes, at selve skemaformen har bevirket, at besvarelsen af enkelte spørgsmål ikke er fuldstændig dækkende.

Nedenfor foretages en gennemgang af besvarelsene for hver enkelt gruppe.

1. Oplysningsbureauer.

Udvalget har udsendt spørgeskemaer til alle de virksomheder, der ifølge telefonbøger m.v. figurerer som oplysningsbureauer, ialt 21 bureauer, der alle har svaret, idet der er modtaget 17 svar, og 4 adressater har meddelt, at de ikke længere driver virksomhed som oplysningsbureau. Eet bureau, der angiver sig som oplysningsbureau, viste sig alene at drive detektivvirksomhed. 4 bureauer drives som enkeltmandsfirma, og 6 bureauer er aktieselskaber, medens 7 bureauer drives på foreningsbasis. Foreningerne findes navnlig indenfor det såkaldte "Silkeborgsystem", der er en mindre omfattende form for incasso- og oplysningsvirksomhed, der drives i et antal jyske byer. De fleste oplysningsbureauer driver i øvrigt tillige incassovirksomhed.

De oplysninger, der indsamles og registreres, er efter besvarelsene navnlig følgende: Favn, adresse, køn, alder, familieforhold, herunder om ægtepagt er indgået, stilling, erhverv og kreditværdighed. Kun 4 bureauer registrerer CPR-nummer, og kun en trediedel af bureauerne registrerer oplysninger om uddannelse. Oplysninger om sundhedsforhold noteres kun af 1 bureau, medens 2 bureauer noterer strafbare forhold og 3 nationalitet. Oplysninger om politiske, racemæssige, religiøse eller seksuelle forhold registreres ikke i noget oplysningsbureau. Oplysninger om misbrug af narkotika registreres heller ikke.

Indsamlede oplysninger opbevares kun i forholdsvis få (3) bureauer på hulkort, magnetbånd eller lignende. De fleste anvender kartotekskort eller opbevarer oplysningerne på anden måde, f.eks. i mapper og lignende. Registreringernes omfang er stærkt varierende. Således har 2 bureauer registreret mellem 1 og 2 mill. perso-

ner eller virksomheder, og nogle få oplysningsbureauer har ca. 200.000 registrerede, medens ca. halvdelen af bureauerne kun opererer indenfor et mindre lokalt område.

Oplysningsbureauerne benytter en lang række forskellige oplysningskilder. Ca. halvdelen af bureauerne bruger dagblade, tidskrifter, vejvisere, telefonbøger og Statstidende som kilder. Derudover skaffes materialet primært fra firmaer og andre virksomheder, der giver oplysninger om forløbet af deres forretningsforbindelser med de registrerede. Halvdelen af bureauerne får endvidere oplysninger fra de registrerede selv samt fra domstolene (om udelivelsesdomme, retsforlig og fogedforretninger) og visse andre offentlige myndigheder. 4 bureauer har *egne* tillidsmænd, der indberetter til bureauet.

Registrerede oplysninger benyttes dels internt i bureauet, navnlig i forbindelse med incassovirksomheden, dels leveres oplysninger efter bearbejdning til faste abonnenter eller anden nærmere afgrænset kreds. 5 bureauer sælger oplysningerne - eventuelt kun efter nærmere bearbejdning - til enhver, der ønsker at købe registrerede oplysninger. De leveres dels enkeltvis, dels som masseoplysninger, d.v.s. samlet oplysning om et større antal personer eller virksomheder. Det sidste sker navnlig gennem udsendelse af publikationer med summariske soliditetsoplysninger til abonnenter.

Et særligt spørgsmål er, hvorledes de registrerede behandles af bureauerne.

Godt og vel en trediedel af bureauerne retter systematisk henvendelse til de registrerede for at få dem til at give oplysninger om sig selv, men kun 2 bureauer indhenter et egentligt samtykke til registreringen. 3 bureauer angiver, at de aldrig kontakter de registrerede, medens 5 bureauer underretter de registrerede om optagelsen i bureauernes registre og om videregivelse af oplysninger. Langt de fleste bureauer er villige til efter begæring at give de registrerede oplysning om, hvad der er registreret om dem og om, hvorfra oplysningerne stammer.

Udvalget har aflagt besøg i Købmandstandens Oplysningsbureau A/3, der er landets største oplysningsbureau.

Virksomheden arbejder med 2 registre - et erhvervsregister og et privatarkiv. Der er ikke tale om registre i traditionel forstand, idet basismaterialet består af aktmapper. Der findes ikke noget uddrag i registerform bortset fra soliditetsbogen, der i fremtiden påtænkes ajourført ved hjælp af edb. Soliditetsbogen, der udsendes til abonnenter, indeholder summariske oplysninger om

160.000 næringsdrivende. Oplysningerne er: Navn, adresse, forretningsgren, soliditetsklasse, omsætningsklasse, etableringsår, om vedkommende ejer fast ejendom, om fordringer er sendt til incasso, og om indehaveren har oprettet ægtepagt.

Erhvervsregisteret er et fuldstændigt register. Heri optages så vidt muligt alle næringsdrivende. Registreringen foretages bl.a. på grundlag af, at de pågældende løser næringsbrev. Endvidere sker registreringen på basis af indberetninger fra 7 rejsesekretærer og fra ca. 100 advokater over hele landet, som bureauet har samarbejdsaftaler med.

Ved nyetablering af virksomheder og i tilfælde, hvor man savner tilstrækkelige oplysninger om en omspurgt virksomhed, retter bureauet selv henvendelse til virksomheden. Langt de fleste virksomheder reagerer positivt på sådanne henvendelser.

Liberales erhverv hører under erhvervsregisteret, medens f.eks. gårdejere ikke optages heri. I øvrigt findes en vis overlapning mellem erhvervsregisteret og privatregisteret.

Bureauet udfører ikke regnskabsanalyser for trediemand, men kun til internt brug.

I privatarkivet optages enkeltpersoner, om hvem der foreligger negative oplysninger i soliditetsmæssig henseende. I forbindelse med skriftlige forespørgsler registreres også positive oplysninger om enkeltpersoner. CPR-nummer kan ikke i dag benyttes som indgang til registeret, men bureauet er interesseret i at overgå hertil. Dette vil gøre det praktisk muligt at udvide registreringen af private til at omfatte f.eks. alle kontokunder i stormagasiner, uanset om der foreligger negative oplysninger om dem. Bureauet er dog i tvivl, om der er tilstrækkeligt behov for udvidede oplysninger til at dække omkostningerne ved en sådan udvidelse.

Bureauet videregiver primært oplysninger til faste abonnenter (erhvervsdrivende), men besvarer også i et vist omfang forespørgsler fra ikke-abonnenter, når der kan gives en plausibel forklaring på oplysningsbehovet. Oplysninger gives kun til erhvervsmæssige formål, og man afviser forespørgsler, der kan have karakter af industrispionage og forespørgsler, der er begrundet i rene private interesser.

Der afgives årligt ca. 40.000 skriftlige svar og ca. 250.000 mundtlige (telefoniske) svar. Man besvarer ca. 4.000 forespørgsler fra udlandet om året, og modtager et tilsvarende antal udenlandske svar. Der foretages plausibilitetskontrol.

En registreret person eller virksomhed kan vederlagsfrit få adgang til akter om ham selv, men kan ikke få kilder og modtagere af oplysninger at vide. Modtagere af mundtlige oplysninger kan man under det nuværende system kun finde frem til - og med besvær - inden for de sidste 3 måneder. Modtagerne noteres udelukkende af hensyn til afregningen.

Udrensning af forældede oplysninger foretages i forbindelse med videregivelse af oplysninger. Det udskilte materiale destrueres. I almindelighed gives ikke oplysninger om udlæg, der er mere end 5 år gamle, ligesom der bortses herfra ved bedømmelser.

2. Adresserings- og kuverteringsbureauer.

Af 16 adressater har 8 undladt at svare, og 4 bureauer er nedlagt, således at der kun er modtaget 4 besvarelser, og heraf har

de 2 bureauer oplyst, at de ikke registrerer oplysninger om private. Det kan således synes at være et meget spinkelt materiale, der danner grundlag for beskrivelsen af disse virksomheders registreringer, men de angivne virksomheder er til gengæld meget betydelige. Adresserings- og kuverteringsbureauerne sælger adresser over grupper af personer eller virksomheder - f.eks. alle bagere, alle tandlæger eller alle dommere - eller foretager kuvertering og udsendelse af meddelelser for en andens regning til sådanne grupper. De oplysninger, der registreres, er - ud over navn og adresse - kun oplysninger om uddannelse, stilling, erhverv eller branche. Oplysningerne hidrører fra dagblade, tidsskrifter, vejvisere, telefonbøger og lignende offentligt tilgængeligt materiale, ligesom bureauerne modtager oplysninger fra firmaer og erhvervsorganisationer. Oplysningerne opbevares på adresseplader eller på kartotekskort og sælges til enhver, der ønsker at købe dem. De leveres som masseoplysninger. De registrerede underrettes ikke om registreringen, men enhver kan på begæring få oplyst, hvad der er registreret om ham, ligesom han på begæring bliver slettet af bureauernes registre.

De fleste bureauer udgiver en reklamepublikation, der foruden kontraktbetingelser indeholder en fortegnelse over, hvilke grupper af personer eller virksomheder, bureauet kan påtage sig at distribuere meddelelser til, samt hvor mange adressater, der findes indenfor de enkelte grupper.

3. Fagforeninger og faglige organisationer.

Udvalget har modtaget 9 besvarelser fra ialt 10 adressater. 6 foreninger oplyser, at de foretager registrering, medens 3 siger, at de ikke registrerer oplysninger om personer eller virksomheder. De adspurgte foreninger oplyser, at der i alle tilfælde alene er tale om registrering af vedkommende forenings medlemmer. Der registreres i almindelighed kun oplysninger om navn, adresse, køn, alder, CPR-nummer, uddannelse, stilling eller erhverv. Nogle foreninger registrerer også mere private oplysninger, f.eks. indtægtsforhold. Oplysningerne hidrører primært fra de registrerede medlemmer selv. I mindre omfang fås oplysninger fra Statstidende og fra egne tillidsmænd m.v. Oplysningerne benyttes normalt kun i vedkommende forening. Enhver registreret kan på begæring få oplysning om, hvad der er registreret om ham.

4. Arbejdsgiver- og brancheorganisationer.

Af 19 adressater har 16 svaret på udvalgets henvendelse. Heraf angiver 8 organisationer, at de foretager registrering.

Der er for de fleste organisationers vedkommende alene tale om registre over ansatte medarbejdere og over organisationens medlemmer. Ud over navn og adresse samt CPR-nummer registreres normalt kun oplysninger om uddannelse, stilling og erhverv samt lønforhold.

Herudover fører enkelte organisationer kartoteker over visse af medlemmernes ansatte eller forretningsforbindelser. Dette beror på, at organisationen varetager administrative opgaver for medlemmerne. F.eks. kan nævnes, at Danmarks Rederiforening fører kartoteker over søfarende eller dele heraf som led i en kollektiv pensionsforsikring og en ferieordning.

I særlige tilfælde registreres oplysninger af personlig karakter. Det gælder f.eks. rederiforeningens kartotek med helbredsoplysninger over søfarende og Danske Bankers ~~Fællesrepræsentations~~ checkmisbruger kartotek, der omfatter henholdsvis lægelige oplysninger og oplysninger om strafbart forhold (checkmisbrug). Oplysningerne om checkmisbrug fås udelukkende fra de enkelte pengeinstitutter og fra postgirokontoret, og videregives kun, men automatisk, til disse virksomheder. Enhver, der registreres, underrettes herom og kan på begæring få oplysning om registreringen. I kartoteket, som føres manuelt, er optaget ca. 20.000 personer.

5. Sammenslutninger inden for liberale erhverv.

Udvalget har rettet henvendelse til 4 sammenslutninger, der alle har svaret. Heraf angiver de 3, at der foretages registrering. Der er alene tale om medlemskartoteker, hovedsagelig baseret på oplysninger fra den registrerede selv. Også den fjerde sammenslutning fører medlemsfortegnelse.

6. Boligselskaber m.v.

Af 4 adressater har 3 besvaret udvalgets henvendelse, heraf foretager de 2 registrering af oplysninger om private. Registreringerne angår dels et personalekartotek over ansatte funktionærer, dels et kartotek over leverandørfirmaer. I begge tilfælde er der tale om registrering af oplysninger, som er meddelt af de registre-

rede selv. I personalekartoteket registreres ud over helt sædvanlige personaleoplysninger også oplysninger om strafbart forhold.

Herudover fører Fællesorganisationen af Almenyttige Danske Boligselskaber kartoteker over lejere og boligsøgende (ca. 250.000) med oplysninger om familie- og indkomstforhold, meddelt af de pågældende selv.

7. Pengeinstitutter.

Af lo adressater har de 8 besvaret udvalgets henvendelse.

Bankernes materiale angår dels soliditetsforhold, dels oplysninger om checkmisbrugere, jfr. herom også ovenfor pkt. 4. Soliditetsoplysninger noteres, når det har interesse i forbindelse med oprettelse af visse konti. For låntagere registreres således typisk oplysninger om stilling, erhverv, indkomst- og formueforhold samt kreditværdighed. Personlige oplysninger som sygdomsforhold, alkohol- eller narkotikavaner eller strafbare forhold registreres ikke. Oplysningerne hidrører primært fra de pågældende kunder selv, men i et vist omfang fås oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder som dagblade, Statstidende og vejvisere, ligesom erhvervsvirksomheder og oplysningsbureauer giver oplysninger til bankerne.

Bankerne anvender i almindelighed hulkort, magnetbånd eller lignende i forbindelse med deres registreringer.

Danmarks Sparekasseforening har svaret på sparekassernes vegne. Sparekassernes registreringer omfatter efter det oplyste alene oplysninger, der er nødvendige ved etablering af konti. Oplysningerne hidrører udelukkende fra den registrerede selv.

Som supplement til de indkomne besvarelser har udvalget indhentet en udtalelse fra Danske Bankers Fællesrepræsentation om bankernes registreringer. Redegørelsen fra Danske Bankers Fællesrepræsentation findes som bilag XII til betænkningen.

Udvalget har endvidere aflagt besøg i A/S Københavns Handelsbank, der for udvalget er udpeget som repræsentativ for bankernes registrering m.v. af soliditetsoplysninger.

Handelsbanken har i lighed med andre pengeinstitutter en oplysningsafdeling, der formidler soliditetsoplysninger. Der gives årligt ca. 50.000 svar på grundlag af såvel skriftlige som mundtlige forespørgsler. Der betales 15 kr. pr. svar. Kostprisen er 30 - 40 kr.

Banken besvarer forespørgsler fra egne kunder eller fra andre danske eller udenlandske pengeinstitutter, som fra en af deres

kunder er blevet bedt om at skaffe en soliditetsoplysning. Derudover får kun kreditoplysningsbureauerne soliditetsoplysninger. Oplysninger gives kun om egne kunder, der driver erhvervsvirksomhed, ligesom man videregiver oplysninger om andre bankers kunder. Om privatpersoner gives soliditetsoplysninger kun undtagelsesvis, og da navnlig om, hvorvidt de pågældende er gode som kautionister for et nærmere angivet beløb. Bankens oplysninger skaffes primært i kreditafdelingen. Kun undtagelsesvis spørges oplysningsbureauerne. Hverken i oplysnings- eller kreditafdelingen føres egentlige registre med oplysninger til vurdering af soliditet og kreditværdighed, men i oplysningsafdelingen føres et kartotek over alle, der har været spurgt på. Kartoteket indeholder en genpart af bankens svar på forespørgslen.

I kreditafdelingen er den væsentligste kilde kundernes (virksomhedernes) regnskaber, som indsendes til og analyseres af afdelingen. Hele regnskabsmaterialet, herunder regnskabsoversigter udarbejdet af banken på grundlag af virksomhedernes indsendte regnskaber, er internt materiale, der aldrig udleveres. Kendskabet til virksomhederne suppleres gennem møder med disse og gennem forløbet af kreditforholdet (kundens træk på kontiene), ligesom man følger med i oplysningerne fra aktieselskabsregisteret. Statistidendes oplysninger i øvrigt - herunder Tingbladet - benyttes derimod ikke længere som kilde. Udlægslister gennemgås heller ikke. Der rettes kun henvendelse til kunden efter aftale med spørgeren.

Alle skriftlige svar afgives på blanketter med påskriften "i fortrolighed og uden ansvar". Efter bankens opfattelse foreligger der derfor et misbrug, hvis spørgeren videregiver oplysningerne til udenforstående eller gør omspurgt bekendt med oplysningerne. Hvis det sidste fandt sted i større omfang, ville udenlandske banker formentlig reagere herpå. Misbrug vil medføre, at vedkommende spørger ikke får flere oplysninger.

Kunder har ikke direkte adgang til at blive gjort bekendt med afgivne svar m.v. Men såfremt en kunde f.eks. mener, at han på grund af bankens udtalelse er gået glip af en ordre, vil kreditafdelingen ved et møde med den pågældende gennemgå regnskaber og andet materiale, således at kunden herigennem vil få kendskab til bankens vurdering. Eventuelle spillere og afgivne svar røbes ikke.

8. Forsikringsselskaber.

Alle 3 adressater angiver, at de foretager registrering. Inden for forsikringsbranchen foretages i øvrigt fællesregistreringer vedrørende forsikringssøgende, der frembyder særlig risiko.

Inden for automobilforsikring er således etableret en advarselsordning for dårlige risici. Den overvejende del af selskaberne er med i denne ordning, der administreres af Dansk Automobilforsikrings Forbund. De oplysninger, der registreres, er navnlig: Navn, adresse, stilling, økonomiske forhold samt færdselslovsovertrædelser. Oplysninger fås fra de enkelte forsikringsselskaber og opbevares på hulkort. De videregives kun til automobilforsikringsselskaberne. Registrerede kan på begæring få oplyst, hvad der er registreret om dem.

Også inden for personforsikring foretages en fællesregistrering af den del af de forsikringssøgende, der frembyder en særlig risiko. Registreringen omfatter personer, hvis forsikringsbegæring har været forelagt for Komiteen for mindre gode liv eller Komiteen til bedømmelse af syge- og ulykkesforsikring med forøget risiko. Disse særordninger administreres af henholdsvis Livs- og Genforsikringsselskabet Dana A/S og Nordisk Gjenforsikrings Selskab A/S.

Ud over sædvanlige identifikationsoplysninger registreres ifølge sagens natur oplysninger af strengt personlig karakter, f.eks. oplysninger om sundheds- og sygdomsforhold samt om alkohol- eller narkotikavaner. I Dana A/S er registreret omkring 100.000 personer. Oplysningerne fås dels fra den registrerede selv, dels fra læger. I registeret opbevares kopier af den forsikringssøgendes erklæringer og kopier af lægeudtalelser. Oplysninger videregives kun til personforsikringsselskaberne og til læger. Den registrerede kan ikke få oplysning om, hvad der er registreret om ham.

9. Stormagasiner.

Af 4 adressater angiver de 3, at de foretager registrering.

Der er tale om:

1. Personaleregistre,
2. Leverandørregistre og
3. Kontokunderegistre.

De oplysninger, der registreres i kundekartotekerne, svarer stort set til de oplysninger, som oplysningsbureauerne registrerer. Oplysningerne fås primært hos kunden selv. Registrerede personer kan på begæring få oplyst, hvad der er registreret om dem. Oplysningerne bruges primært internt i forretningen.

10. Andre.

Til denne opsamlingsgruppe er alene henført Forenede Danske Motorejere, der udelukkende fører almindeligt medlemsregister.

VI. Udvalgets hovedsynspunkter.

Den moderne teknologi - navnlig datateknikken (edb) - indebærer, at det i langt højere grad end tidligere er muligt hurtigt at sammenstille, bearbejde og udskrive oplysninger om private personer, virksomheder m.v. Selv om indsamling og videregivelse af sådanne oplysninger i langt de fleste tilfælde tjener helt legitime interesser, må det imidlertid erkendes, at den stadig mere omfattende registrering af oplysninger om de enkelte personer og virksomheder, som finder sted i det moderne samfund, i forbindelse med den stadig mere udbredte anvendelse af datateknikken, har skabt en frygt i befolkningen for registreringsaktiviteterne og for, at de indsamlede oplysninger udnyttes på en måde, der krænker den personlige fred og frihed. Det må endvidere erkendes, at datateknikken i sig selv medfører en øget risiko for, at der disponeres alene i henhold til det registrerede, uanset oplysningernes rigtighed eller relevans ikke er sikret på fyldestgørende måde.

Problemstillingen er for så vidt ikke ny. Også før fremkomsten af datateknikken (edb) har man kendt det problem, at det enkelte menneskes fred føles truet af de registreringer af personlige data, der finder sted. Oplysninger kan sive ud fra et manuelt register, de kan blive brugt til uvedkommende formål eller være af en sådan art, at registreringen i sig selv føles som en krænkelse af privatlivets fred.

Der har i udvalget været enighed om, at overvejelserne om private retsbeskyttelse i forbindelse med oprettelse og brug af private registre må tage udgangspunkt i en vurdering af på den ene side behovet for registreringer og på den anden side de dermed forbundne risici for misbrug af oplysninger om enkeltpersoners eller virksomheders private forhold.

Systematisk indsamling og registrering af oplysninger om private bør efter udvalgets opfattelse kun kunne foretages i det omfang, denne aktivitet tjener anerkendelsesværdige interesser. Der bør således ikke være adgang til at oprette databanker, d.v.s. større ansamlinger af oplysninger, medmindre disse registre dækker et anerkendelsesværdigt behov.

I det materiale, som udvalget har tilvejebragt ved at udsende spørgeskemaer til et bredt udsnit af registreringsvirksomheder, er

der efter udvalgets opfattelse ikke fundet registre, som ikke tilsigter at opfylde et samfundsmæssigt behov. Udvalgets rundspørge har imidlertid nødvendigvis været rettet til de i forvejen kendte registreringsvirksomheder, og det er således ikke herved konstateret, at der ikke eksisterer systematiske registreringsaktiviteter, som tilsigter en uacceptabel blotlæggelse af individet, eller som i øvrigt er uden tilstrækkelig samfundsmæssig begrundelse. Man har dog ikke grundlag for at formode, at noget sådant i øjeblikket skulle være tilfældet.

Det anførte grundsynspunkt indebærer ikke, at enhver registrering af personlige oplysninger skal forbydes eller kontrolleres. Der er således i udvalget enighed om, at systematisk indsamling og registrering af oplysninger om private frit skal kunne foretages i statistisk eller videnskabeligt øjemed. Opinionsundersøgelser som f.eks. Gallups undersøgelser, hvor der udelukkende foretages anonyme uddrag i statistisk bearbejdet form, bør frit kunne foretages. Denne frihed bør også omfatte indsamling og registrering af personalhistoriske oplysninger. Endvidere er det klart, at ikke enhver registrering af oplysninger om private trænger sig således ind på beskyttelsesværdige områder, at der er grund til særlige foranstaltninger.

Spørgsmålet er herefter, om de gældende regler refereret ovenfor i afsnit IV yder tilstrækkelig beskyttelse imod krænkelse i forbindelse med de registreringsaktiviteter, der efter udvalgets opfattelse bør kunne udfoldes. Dette er næppe tilfældet.

Udvalget finder, at der er behov for en regulering af registreringsvirksomheden inden for den private sektor. De gældende regler for oplysningsbureauernes virksomhed, som findes i lov nr. 63 af 3. marts 1948 om ydelse af juridisk bistand samt om incasso- og detektivvirksomhed m.v. (vinkelskriverloven), indeholder således ingen regler, der begrænser eller nærmere regulerer deres virksomhed, idet loven indskrænker sig til at give politiet visse kontrolmuligheder, som i dag næppe er tidssvarende. Reglerne i konkurrenceloven, som bl.a. bygger på erhvervsmæssige loyalitetshensyn, kan ej heller i tilstrækkelig grad påtage sig at beskytte privatpersoners fred. Den udvidelse af beskyttelsen af privatlivets fred, der skete ved gennemførelsen af straffelovens § 264 d, må antages at yde en vis beskyttelse imod misbrug af registrerede oplysninger, men bestemmelsen har karakter af en retlig standard, som ikke er

formuleret med de særlige forhold for øje. Ier gør sig gældende i forbindelse med brug af private registre.

Om denne regulerings nærmere karakter kan det først nævnes, at der næppe er grund til at foreslå særlige erstatningsregler, navnlig fordi der ved ændringerne af § 15 i ikrafttrædelsesloven til straffeloven nu er sikret enhver, der har været udsat for en retsstridig fredskrænkelser, et krav på erstatning også for ikke økonomisk skade. Da den foreslåede lovgivning vil medføre en præcisering af det retsstridiges område, skønnes der ikke at være behov for specielle erstatningsregler.

Udvalget har overvejet, om en tilfredsstillende regulering kan opnås ved fælles regler for al privat registreringsvirksomhed. Registreringerne er imidlertid meget forskellige, og fælles regler vil derfor blive meget vage og navnlig få karakter af retlige standarder. En sådan ordning må anses for utilstrækkelig.

Det har også været overvejet kun at foreslå en lovregulering for de registreringsvirksomheder, der benytter edb. En ordning af denne art medfører imidlertid, at de fleste oplysningsbureauer, der i dag kun opererer med manuel registrering, vil falde uden for reguleringen, der på den anden side vil omfatte helt uskadelige edb-registre. Problemerne omkring beskyttelse af private imod misbrug ved brug af registre er endvidere principielt de samme, uanset om der benyttes edb eller ej ved registreringerne. En regulering, der kun omfatter edb-registreringer, er derfor ikke tilfredsstillende.

Udvalget har på dette grundlag først overvejet karakteren af de lovregler, der bør foreslås for oplysningsbureauernes vedkommende. Der synes at være størst behov for at regulere disse virksomheders forhold, fordi der her er tale om indsamling og registrering af oplysninger om en meget stor kreds af personer og virksomheder, ofte uden de registreredes viden og indforståelse, samt fordi oplysningerne her videregives til udenforstående.

Man har derefter overvejet, i hvilket omfang de foreslåede bestemmelser bør gælde for andre private virksomheder m.v., der foretager registrering af oplysninger om private, jfr. nedenfor 2 - il.

1. Kreditoplysningsbureauer.

Oplysningsbureauerne indsamler og registrerer oplysninger om private personer og virksomheder med henblik på at videregive oplysninger om og bedømmelser af økonomisk solidaritet og kreditværdighed. Efter udvalgets opfattelse har disse virksomheder en naturlig plads i det moderne samfund med dets komplicerede erhvervsstruktur og øgede krav til kreditgivning. Men da kreditoplysningsbureauerne indsamler oplysninger af fortrolig karakter om personer og virksomheder, ofte uden de pågældendes viden, og da disse oplysninger ofte ved videregivelsen kan få væsentlig indflydelse på de pågældende virksomheders og personers dispositionsmuligheder ved, at de kommer en større kreds af modtagere i hænde, bør der gennemføres en kontrol med bureauerne. Denne kontrol bør så vidt muligt sikre, at registrerede oplysninger er korrekte, at der ikke registreres oplysninger, som er strengt personlige og uden betydning for en bedømmelse af de pågældendes soliditet og kreditværdighed, og at misbrug af registrerede oplysninger uanset disses rigtighed undgås.

Denne regulering bør omfatte alle kreditoplysningsbureauer, uanset disses størrelse, og uanset om virksomheden drives som en egentlig erhvervsvirksomhed, der tilsigter et økonomisk overskud, eller drives på foreningsbasis eller lignende.

Man har overvejet at opstille en sondring mellem oplysninger om private personer og oplysninger om erhvervsdrivende, idet der kan være behov for mere restriktive regler for personoplysningsvirksomhed. Det er imidlertid retsteknisk vanskeligt at fastsætte en præcis afgrænsning. Da de fleste kreditoplysningsbureauer endvidere registrerer og videregiver oplysninger om såvel private personer som erhvervsdrivende, har udvalget ikke ment at burde foreslå en sådan sondring i relation til kontrolreglerne. Det er imidlertid klart, at der især ved personoplysningsvirksomhed kan være behov for at fastsætte begrænsninger med hensyn til, hvilke oplysninger der overhovedet må indsamles, registreres og videregives, jfr. herom nedenfor side 43.

En kontrol med kreditoplysningsbureauerne kan udformes på flere måder, f.eks. gennem en koncessionsordning eller et autorisationssystem, kombineret med løbende inspektion fra det offentlige. En sådan ordning vil imidlertid forudsætte et større administrativt apparat, som ikke kan begrundes i de foretagne undersø-

gelser af bureauernes virksomhed. Hertil kommer, at en koncessionsordning kan virke konkurrencebegrænsende, samt at staten under en autorisationsordning vil stå som garant for bureauernes virksomhed. Dette er næppe heldigt, idet der ikke i kraft af autorisationen eller inspektionen kan ydes de registrerede nogen fuldstændig sikkerhed for, at registrerede oplysninger eller bedømmelser er korrekte. Den bedste kontrol med oplysningernes rigtighed fås formentlig ved at give de registrerede adgang til at blive gjort bekendt med, hvad der er registreret om dem (acces).

Udvalget foreslår derfor en kontrolordning, der bygger på en kombineret offentlig og privat indsigt i bureauernes virksomhed, uden at der herved bliver behov for at etablere et større offentligt administrationsapparat. Dette kan opnås gennem et krav om anmeldelsespligt for bureauerne i forbindelse med acces for de registrerede med deraf følgende pligt til at foretage berigtigelse. I forbindelse med en anmeldelse kan der forlanges nærmere oplysninger om bureauernes arbejdsmetoder og registerindholdet. De registrerede kan kun udnytte deres ret til at få oplyst, hvad der er registreret om dem, såfremt de får underretning om, hvilke bureauer de er registreret i. Udvalget foreslår derfor en regel om, at bureauet ved første reelle registrering skal underrette den pågældende om, at han er optaget i bureauets registre. Et mindretal anser imidlertid ikke en sådan regel for nødvendig eller rimelig. Der henvises herved til bemærkningerne til § 7, stk. 1, se side 68 - 70. I tilslutning hertil foreslår udvalget, at der til yderligere beskyttelse for de registrerede fastsættes nærmere regler om udrensning af forældede oplysninger og om berigtigelsespligt for så vidt angår urigtige eller vildledende oplysninger.

Efter udvalgets opfattelse bør der være en let adgang for enhver, der er optaget i et register, til at få en afgørelse af, om en registreret oplysning eller bedømmelse må anses for urigtig eller vildledende, hvis vedkommende kreditoplysningsbureau ikke på hans begæring vil berigtige oplysningen eller bedømmelsen. Det har væsentlig betydning, at vurderingen af lette spørgsmål er ens i hele landet. Udvalget foreslår derfor, at der oprettes et særligt registernævn til at virke som en klageinstans i tilfælde, hvor en registreret person eller virksomhed i modsætning til bureauet mener, at en registreret eller videregivet oplysning eller bedømmelse er urigtig eller vildledende. En sådan ordning har et sidestykke i presselovens berigtigelsesnævn, hvor tilsvarende forhold

gør sig gældende. Ordningen medfører endvidere, at der kan skabes en særlig moralkodex på dette område.

Udvalget har nærmere overvejet, hvilken myndighed der skal varetage registrering af anmeldelser fra oplysningsbureauerne. Man har ikke ment at burde foreslå politiet som anmeldelsesmyndighed, idet arbejdet næppe kan anses for en politimæssig opgave. Udvalget foreslår, at registreringen henlægges til det særlige registernævn, der er omtalt ovenfor. Bureauernes ringe antal betyder, at een og samme myndighed uden større administrativt besvær kan varetage denne funktion, og herved opnås en ensartet behandling af alle bureauerne. Endvidere anser udvalget det for ønskværdigt, at nævnet på denne måde kan få et indgående kendskab til hele branchen, hvilket har betydning for udøvelsen af den kompetence, som tillægges nævnet i berigtigelsesspørgsmål.

Udvalget har endvidere overvejet at fastsætte en præcis afgrænsning af, hvilke typer oplysninger bureauerne må indsamle, registrere og videregive. Det er imidlertid ikke fundet muligt at fastlægge en afgrænsning, som er tilstrækkelig præcis. Men der er enighed om, at kun oplysninger, som efter deres art har betydning for bedømmelsen af økonomisk soliditet og kreditværdighed, må registreres m.v., og der er ligeledes enighed om, at oplysninger om politiske, religiøse eller seksuelle forhold samt oplysninger om race, hudfarve og sygdomme er af så personlig karakter, at disse oplysninger ikke bør tillades indsamlet, registreret eller videregivet. Udvalget har overvejet, om dette også skulle gælde oplysninger om helbredstilstand og strafbare forhold samt oplysninger om misbrug af nydelsesmidler og lignende. Disse typer oplysninger vil imidlertid i særlige situationer have væsentlig betydning for en økonomisk vurdering, og udvalget foreslår derfor, at disse oplysninger kun må registreres, når det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at oplysningerne er af væsentlig betydning for bedømmelsen af den pågældendes økonomiske soliditet og kreditværdighed. Visse former for kriminalitet, som f.eks. check- og kreditbedragerier, kan alt efter den type af virksomhed, som drives af den omspurgte, eller efter den art af samhandelsforhold, som agtes etableret mellem parterne, være så relevante for en økonomisk bedømmelse, at der bør være adgang til at registrere dem.

Tre medlemmer (La Cour, Dalgaard og Unmack Larsen) ønsker dog at udtale:

"Efter vor opfattelse er oplysninger om strafbare forhold, syg-

domme og helbredstilstand samt misbrug af nydelsesmidler og lignende af så personlig karakter, at det er forbandet med alvorlige betænkeligheder at tillade, at sådanne oplysninger registreres og videregives af private oplysningsbureauer.

Det fremgår af kreditoplysningsbureauernes besvarelser af udvalgets spørgeskema, at der af de eksisterende bureauer kun er 2, som registrerer strafbare forhold og 1, som registrerer oplysninger om helbredstilstand, medens intet af bureauerne registrerer oplysninger om misbrug af nydelsesmidler og lignende.

Selv om oplysninger, som de nævnte efter len af flertallet foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 3, kun må registreres og videregives, hvor det er åbenbart, at oplysningerne er af væsentlig betydning for bedømmelsen af den pågældendes soliditet og kreditværdighed, kan man næppe se bort fra, at selve eksistensen af en bestemmelse herom vil kunne føre til, at kreditoplysningsbureauerne ud fra ønsket om at give deres kunder så udførlige oplysninger, som loven tillader, vil registrere og videregive oplysninger om strafbare forhold m.v. i videre omfang, end det sker i dag.

Hertil kommer, at skønnet over, om betingelserne for registrering og videregivelse af oplysningerne er opfyldt, jo vil ligge hos det enkelte bureau, og at det ikke er realistisk at forestille sig, at registernævnet vil have praktisk mulighed for at føre effektiv tilsyn med, hvorledes bureauerne udøver dette skøn.

Uanset den betydning, som oplysninger som de nævnte i specielle tilfælde vil kunne have, er det derfor vor opfattelse, at indsamling, registrering og videregivelse af sådanne oplysninger helt bør forbydes."

Udvalget har overvejet, om der bør fastsættes særlige regler om, hvilke kilder bureauerne må benytte. Dette spørgsmål har en nær sammenhæng med det lige behandlede spørgsmål om, hvilke oplysninger der må indsamles og registreres. Spørgsmålet har således mindre betydning, når der som nævnt gennemføres begrænsninger med hensyn til, hvilke typer oplysninger der må registreres m.v. Det fremgår imidlertid af oplysningsbureauernes besvarelse af udvalgets spørgeskema, jfr. ovenfor side 31, at bureauernes oplysningsmateriale i vidt omfang består i oplysninger fra forretninger og andre erhvervsvirksomheder, der til bureauerne giver indberetninger om forløbet af deres forretningsforbindelser med de registrerede. Dette indebærer en vis risiko for, at betalingsundladelser, der skyldes indsigelser mod fordringshaverens krav, registreres

som betalingsforsømmelse på grund af manglende betalingsevne. Udvalget har derfor overvejet, om bureauernes adgang til at registrere og videregive oplysninger om betalingsforsømmelser bør begrænses til tilfælde, hvor forsømmelsen er konstateret ved dom, fogedforretning, vekselprotest eller lignende. En sådan bestemmelse vil imidlertid afskære bureauerne fra at give oplysninger om de personer, hvis betalingsevne er så ringe, at retsforfølgning opgives på forhånd. Udvalget har derfor ikke ment at burde stille forslag om en sådan begrænsning af kreditoplysningsbureauernes virksomhed, og det er udvalgets opfattelse, at den ovenfor omtalte risiko for fejlagtig registrering af manglende betalingsevne tilstrækkeligt effektivt imødegås ved de i lovudkastet foreslåede regler om adgang for den registrerede til at gøre sig bekendt med, hvad der er registreret om ham, og til at forlange berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger.

Endvidere fremgår det af besvarelserne af spørgeskemaet, at bureauerne får oplysninger fra offentliggjorte kilder og fra de registrerede selv. I et vist omfang giver offentlige myndigheder oplysninger direkte til bureauerne, således f.eks. fogedretterne. Problemerne omkring offentlige myndigheders videregivelse af oplysninger vil blive behandlet i forbindelse med udvalgets overvejelser vedrørende de offentlige registre. Dette problem har imidlertid nær sammenhæng med reglerne om offentlighed i forvaltningen. Udvalget mener derfor ikke på nuværende tidspunkt at burde foreslå særlige regler om oplysningsbureauernes kilder eller arbejdsmetoder.

Udvalget har endvidere diskuteret, om der er grund til at foreslå nærmere bestemmelser om, til hvem oplysningsbureauerne må videregive oplysninger.

Ifølge de besvarede spørgeskemaer videregives oplysninger normalt kun til abonnenter eller en anden bestemt kreds. En regel på dette område vil imidlertid få karakter af en vag interesse - eller behovstandard, hvis overholdelse vil være mindre egnet til at sanktioneres ved straf.

De reformer, der er skitseret ovenfor, vil efter udvalgets opfattelse ikke pålægge bureauerne økonomiske byrder, som de ikke med rimelighed kan bære.

I betænkningens afsnit VII er gengivet udvalgets udkast til lovregler. Om den nærmere fortolkning heraf og om udvalgets over-

vejeiser af detailspørgsmål henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser anført i afsnit VIII.

2. Adresserings- og kuverteringsbureauer.

Disse virksomheder foretager adressering og udsendelse af meddelelser, typisk reklamer, til bestemte grupper af personer eller virksomheder. I almindelighed udgiver vedkommende bureau publikationer over, hvilke grupper man påtager sig at udsende meddelelser til, samt hvor mange adressater der findes inden for de enkelte grupper.

De oplysninger, der danner grundlag for gruppeinddelingerne, fås primært fra telefonbøger, vejvisere og andre offentligt tilgængelige kilder. I dag er der alene tale om inddeling i grupper efter stilling, erhverv eller branche. Man kan imidlertid også tænke sig en inddeling på basis af andre oplysninger, f.eks. på grundlag af oplysninger om fritidsinteresser eller oplysninger om indkomstforhold, således at meddelelser f.eks. kan udsendes til alle lystfiskere eller alle med en indtægt over 100.000 kr. De teoretiske muligheder for typer af grupper er således talrige.

Der er i udvalget enighed om, at der, som forholdene er i dag, ikke er behov for en nærmere regulering af disse bureauers virksomhed. Der bør imidlertid kun være adgang til at lave gruppeinddelinger, der bygger på bestemte alment anerkendte kriterier. Adresseringsbureauerne bør f.eks. ikke kunne registrere oplysninger om indkomstforhold.

Da enkelte endvidere vil finde det ubehageligt gang på gang at **modtage** reklamemateriale og lignende, som udsendes ved hjælp af sådanne adresseringsregistre, bør enhver kunne forlange sig slettet af registrene.

3. ~~Fagforeninger~~ og faglige organisationer.

Ifølge de indkomne besvarelser foretager disse foreninger kun registrering af vedkommende forenings egne medlemmer og kun til internt brug.

Udvalget mener derfor ikke, at der er behov for at foreslå særlige regler for disse registre, som er et helt naturligt og sædvanligt led i foreningernes drift.

Da der i et vist omfang registreres mere personlige oplysninger, f.eks. om indkomstforhold, bør oplysningerne imidlertid efter udvalgets opfattelse ikke kunne videregives uden den registreredes samtykke, medmindre det er et naturligt led i vedkommende forenings normale drift.

Endvidere må medlemmerne have krav på, at foreningerne berigtiger registrerede oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, og sletter forældede oplysninger.

4. Arbejdsgiver- og brancheorganisationer.

For så vidt angår disse organisationers medlemsregistre henvises til bemærkningerne ovenfor under pkt. 3.

Det fremgår imidlertid af undersøgelserne, at der i denne gruppe også foretages registrering af oplysninger om medlemmernes "modparter", navnlig f.eks. ansatte i medlemsvirksomhederne. Disse registreringer foretages primært, fordi vedkommende organisation varetager administrative opgaver for medlemmerne, f.eks. administration af ferieordning eller lignende. Disse oplysninger er imidlertid også egnede til at benyttes til at advare medlemsvirksomhederne mod at ansætte eller på anden måde have forretningsforbindelse eller samarbejde med enkelte af de registrerede. Der registreres i den forbindelse oplysninger, som i høj grad tilhører privatlivet.

Efter udvalgets opfattelse kan sådanne registreringsaktiviteter have en erhvervsmæssig legitim interesse, men de indebærer på den anden side en fare for misbrug. Man har derfor overvejet at foreslå et generelt forbud imod, at visse strengt personlige oplysninger registreres, men det er ikke fundet muligt, idet nogle oplysninger er relevante for een organisation, men uden betydning for en anden. F.eks. kan rederierne have en legitim interesse i at få oplyst, om en skibsfører, som de påtænker at ansætte, er forfalden til spiritusmisbrug. Det er almindeligt bekendt, at piloter underkastes halvårlige helbredsundersøgelser af hensyn til flyvesikkerheden, og det vil være helt legitimt, hvis et luftfartsselskab videregiver også negative oplysninger om en pilots helbredstilstand til et andet luftfartsselskab, hvor den pågældende søger ansættelse.

Udvalget har overvejet, om der i stedet bør foreslås regler, der sikrer acces for de registrerede til registre, der kan inde-

holde negative oplysninger, som bl.a. kan benyttes til at advare mod samarbejdsforhold m.v. Da der imidlertid er tale om registreringer, som foretages af arbejdsmarkedets parter, vil regler om acces betyde, at arbejdsmarkedets parter vil kunne kræve oplysninger hos hinanden. Dette kan få vidtrækkende konsekvenser, og man har ikke ment at burde foreslå acces til sådanne registre.

Derimod kan der inden for erhvervslivet forekomme registre, der udelukkende oprettes for at advare imod forretningsforbindelse med registrerede, som ikke er parter på arbejdsmarkedet. Det gælder f.eks. det checkmisbrugerkartotek, som Danske Bankers Fællesrepræsentation fører, se ovenfor side 34. Efter udvalgets opfattelse bør der være acces til sådanne registre efter regler, der svarer til acces-reglerne for kreditoplysningsbureauerne.

5. Sammenslutninger inden for liberale erhverv.

Inden for denne gruppe, der bl.a. omfatter Danske Arkitekters Landsforbund, Danmarks Ejendomsmæglerforening og Foreningen af statsautoriserede revisorer, er der alene tale om medlemskartoteker med sædvanlige identifikationsoplysninger og enkelte andre oplysninger.

For så vidt angår disse registre henvises til bemærkningerne ovenfor under pkt. 3.

6, Boligselskaber.

Heller ikke for denne gruppe finder udvalget, at der er grund til at foreslå en regulering ud over, hvad der følger af bemærkningerne ovenfor under pkt. 3.

7« Pengeinstitutter.

Som det fremgår af undersøgelserne, formidler pengeinstitutterne soliditetsoplysninger. Der er tale om en virksomhed, som på flere punkter ligner oplysningsbureauernes virksomhed. Der er imidlertid også væsentlige forskelle. Pengeinstitutterne foretager således ikke systematisk indsamling og registrering af oplysninger om tilfældige udenforstående med henblik på at videregive oplysninger. Indsamling og registrering af oplysninger sker til pengein-

stitutttets eget brug. Der er tale om et delvis "lukket kommunikationssystem", idet såvel spørger som omspurgte skal være kunde i et pengeinstitut eller drive virksomhed som oplysningsbureau. Egentlige soliditetsbedømmelser gives endvidere kun om erhvervs-virksomheder og næringsdrivende. Inden for erhvervslivet er det almindeligt anerkendt, at de enkelte virksomheder bl.a. ved at anføre deres bankforbindelse på forretningspapirer herved accepterer, at andre, der agter at træde i forretningsforbindelse med dem, kan henvende sig til den pågældendes bankforbindelse for at få soliditetsoplysninger. Hertil kommer, at et pengeinstitut gennem sit eget engagement med en virksomhed må antages at have et særligt indgående kendskab til vedkommende virksomhed.

Af disse grunde er det udvalgets opfattelse, at der ikke er tilstrækkelig grund til at foreslå en mere omfattende regulering. Udvalget anser det specielt for uheldigt, hvis man gennem særlige accesregler griber ind i de handels- og bankkutymer, der eksisterer, navnlig fordi der her er tale om oplysninger, som i den internationale handel gives fra land til land. En indgribende regulering fra dansk side vil kunne få uheldige konsekvenser for dansk erhvervsliv. Udvalget henviser her navnlig til redegørelsen fra Danske Bankers Fællesrepræsentation, der findes som bilag XII til betænkningen.

Der er således i udvalget enighed om, at pengeinstitutterne bør kunne indsamle, registrere og videregive oplysninger om personer og virksomheder, i det omfang det indgår som et naturligt led i den normale drift af pengeinstitutterne. Også for disse registre bør fastsættes regler om udrensning af forældede oplysninger og om berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger.

Såfremt et pengeinstitut tillige driver en egentlig kredit-oplysningsvirksomhed, vil denne del af virksomheden være omfattet af de regler, der foreslås for oplysningsbureauerne.

8. Forsikringsselskaber.

Forsikringsselskabernes sædvanlige registreringer af forsikringstagere volder efter udvalgets opfattelse ikke særlige problemer.

Derimod gør særlige forhold sig gældende med hensyn til de fællesregistreringer, som selskaberne foretager vedrørende forsik-

ringssøgende, der frembyder særlig risiko. Det drejer sig om forsikrings søgende inden for automobil-, livs- og ulykkesforsikring, se ovenfor side 36 . Selv om oplysningerne herfra, der ofte er oplysninger om strengt personlige forhold, som f.eks. strafbare forhold eller helbredsmæssige forhold, kun videregives til de enkelte selskaber, er det af væsentlig betydning for de registrerede, at oplysningerne er korrekte. Meget taler derfor for at foreslå regler om acces for de registrerede til disse registre. Udvalget mener dog ikke, at de registrerede altid bør have adgang til alle typer oplysninger, idet dette ville komme i strid med særlige tavshedsforskrifter. Endvidere vil det kunne være i strid med de registreredes interesser at få kendskab til oplysningerne. Dette vil således ofte være tilfældet med hensyn til lægelige oplysninger.

Udvalget foreslår derfor acces til disse registre efter regler svarende til de registre inden for brancheorganisationer, der udelukkende oprettes for at advare imod forretningsforbindelse og lignende med de registrerede, dog med den indskrænkning, at adgangen til at få oplyst, hvad der er registreret, ikke omfatter helbredsoplysninger afgivet af læger.

9. Stormagasiner.

For så vidt angår disse registre, der omfatter oplysninger om ansatte, kontokunder og leverandører, mener udvalget, at der bør gælde regler svarende til de under pkt. 3 nævnte. Oplysninger bør således ikke kunne videregives uden den registreredes samtykke, medmindre det er et naturligt led i stormagasinet normale drift.

10. Andre.

Herunder er alene medtaget organisationen Forenede Danske Motorejere, som udelukkende fører almindeligt medlemsregister.

11. På grundlag af udvalgets overvejelser inden for de enkelte grupper er det efter udvalgets opfattelse både muligt og ønskværdigt at fastsætte fællesregler for alle erhvervsvirksomheder, selskaber, foreninger og faglige og politiske sammenslutninger og lignende, bortset fra oplysningsbureauer og adresserings- og kuverteringsbureauer. Udvalget har på dette grundlag udarbejdet det følgende udkast til en lov om private registre.

VII. Udkast til lov om private registre.

Kapitel 1. Almindelige regler.

§ 1.

Systematisk indsamling og registrering af oplysninger om personers foreningers eller virksomheders økonomiske forhold eller oplysninger om personlige eller private forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, må kun finde sted i overensstemmelse med reglerne i denne lov.

§ 2.

Indsamling og registrering af oplysninger, der foretages for eller af offentlige myndigheder, er ikke omfattet af loven.

Stk. 2. Uden for loven falder endvidere indsamling og registrering af oplysninger, som foretages i videnskabeligt eller statistisk øjemed. Det samme gælder indsamling og registrering af personalhistoriske og lignende oplysninger.

§ 3.

Justitsministeren nedsætter et registernavn bestående af 3 medlemmer. Registernævnet fører tilsyn med de private registre og påser, at lovens regler overholdes.

Kapitel 2. Kreditoplysningsbureauer.

§ 4.

Den, der driver virksomhed med indsamling og registrering af oplysninger til bedømmelse af personer, foreningers eller virksomheders økonomiske soliditet og kreditværdighed med henblik på videregivning (kreditoplysningsbureau), skal anmelde virksomheden til registernævnet.

Stk. 2. Registernævnet kan kræve forelagt alle oplysninger om kreditoplysningsbureauernes virksomhed og har til enhver tid adgang til deres lokaler, registre og forretningsbøger.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelsens form, indhold m.v.

§ 5.

Kreditoplysningsbureauet må kun indsamle, registrere og videregive oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed.

Stk. 2. Oplysninger om race, religion og hudfarve og om politiske og seksuelle forhold samt oplysninger om sygdomme må ikke indsamles, registreres og videregives.

Stk. 3. Oplysninger om helbredstilstand og oplysninger om strafbare forhold samt om misbrug af nydelsesmidler og lignende må ikke registreres og videregives, medmindre det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at forholdet er af væsentlig betydning for bedømmelsen af den pågældendes økonomiske soliditet og kreditværdighed.

§ 6.

Oplysninger om økonomisk soliditet og kreditværdighed skal af kreditoplysningsbureauet meddeles forespørgeren skriftligt. Bureauet kan dog meddele kortfattede oplysninger mundtligt eller på lignende måde, såfremt forespørgerens navn og adresse noteres og opbevares i mindst et halvt år.

Stk. 2. Oplysninger kan i summarisk form videregives gennem udsendelse af publikationer til personer eller virksomheder, der abonnerer på meddelelser fra bureauet. Offentligt salg af sådanne publikationer må ikke finde sted.

§ 7.

Kreditoplysningsbureauet skal inden 1 måned efter registrering give meddelelse herom til enhver, der første gang optages i registeret. Dette gælder dog ikke, hvis den første registrering alene omfatter oplysninger om navn, adresse, personnummer, stilling, erhverv eller branche eller oplysninger, der fremgår af Statstidende. Pligten til at give meddelelse indtræder i disse tilfælde ved den første registrering af andre oplysninger. Justitsministeren kan fastsætte yderligere undtagelser fra reglen i 1. punktum.

Stk. 2. Såfremt den registrerede fremsætter begæring herom, skal kreditoplysningsbureauet inden 1 måned meddele den pågældende de oplysninger, som bureauet på tidspunktet for begæringens fremsættelse har på kartotekskort, hulkort, magnetbånd eller i

andre systematiserede former, herunder en eventuel foreliggende bedømmelse af den pågældende. Kreditoplysningsbureauet skal endvidere meddele denne indholdet af de oplysninger og bedømmelser, der af bureauet er afgivet om den pågældende inden for det sidste halve år.

Stk. 3. Er bureauet i besiddelse af materiale, der danner grundlag for eller supplerer registerets oplysninger om den pågældende, skal dette tilkendegives den registrerede, når denne fremsætter begæring i henhold til stk. 2. Tilkendegivelsen skal indeholde oplysning om materialets art samt om, at den registrerede kan få lejlighed til at gennemgå det ved henvendelse til bureauet.

Stk. 4» Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 er kreditoplysningsbureauet ikke pligtigt at oplyse den registrerede om, fra hvem oplysninger er modtaget.

Stk, 5. Den registrerede bestemmer, om kreditoplysningsbureauet ved begæring i henhold til stk. 2 skal give skriftlig meddelelse eller meddelelse på mundtlig eller lignende måde. Såfremt den registrerede forlanger skriftlig meddelelse, kan bureauet betinge sig et rimeligt vederlag herfor. Justitsministeren kan fastsætte regler om vederlagets størrelse.

§ 8.

Oplysninger om forhold, der taler imod kreditværdighed, må ikke videregives, når forholdet ligger mere end 5 år tilbage, medmindre det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at forholdet fortsat er af væsentlig betydning for bedømmelsen af den pågældendes soliditet og kreditværdighed.

§ 9.

Bliver kreditoplysningsbureauet bekendt med, at en registreret eller videregivet oplysning eller bedømmelse er urigtig eller vildledende, skal bureauet straks berigtige registeret. Såfremt oplysningen eller bedømmelsen har betydning for en vurdering af den registreredes økonomiske soliditet og kreditværdighed, skal bureauet endvidere give skriftlig underretning om berigtigelsen til alle, der har modtaget den pågældende oplysning eller bedømmelse inden for det sidste halve år forud for opdagelsen af fejlen. I sådanne tilfælde skal bureauet tillige give den registrerede skriftlig meddelelse om berigtigelsen og om, hvem der har modtaget den på-

gældende oplysning eller bedømmelse inden for det sidste halve år forud for opdagelsen af fejlen.

§ 10.

Såfremt den registrerede over for bureauet oplyser omstændigheder, der taler for, at en registreret eller videregivet oplysning eller bedømmelse er urigtig eller vildledende, skal bureauet straks undersøge, om dette er tilfældet, og i bekræftende fald berigtige registeret og give skriftlig underretning herom til den registrerede. Såfremt oplysningen eller bedømmelsen har betydning for en vurdering af den registreredes økonomiske soliditet og kreditværdighed, skal bureauet endvidere give skriftlig underretning om berigtigelsen til alle, der har modtaget den pågældende oplysning eller bedømmelse inden for det sidste halve år forud for den registreredes begæring om rettelse. I sådanne tilfælde skal bureauet tillige meddele den registrerede, hvem der har modtaget den pågældende oplysning eller bedømmelse inden for det sidste halve år forud for begæringen om rettelse.

Stk. 2. Såfremt bureauet ikke finder oplysningen eller bedømmelsen urigtig eller vildledende, skal dette inden 1 måned meddeles den registrerede. Denne kan derefter inden 1 måned indbringe spørgsmålet om, hvorvidt bureauet er forpligtet til at foretage berigtigelse, for det i § 3 omhandlede registernavn.

§ 11.

Registernævnet træffer endelig administrativ afgørelse af, hvorvidt bureauet er forpligtet til at foretage berigtigelse. Såfremt nævnet træffer afgørelse om, at berigtigelse skal foretages, skal bureauet give den registrerede underretning om berigtigelsen. Såfremt oplysningen eller bedømmelsen har betydning for en vurdering af den registreredes økonomiske soliditet og kreditværdighed, skal bureauet give skriftlig underretning om berigtigelsen til alle, der har modtaget oplysningen eller bedømmelsen inden for det sidste halve år forud for den registreredes henvendelse til bureauet om rettelse. Bureauet skal endvidere meddele den registrerede, hvem der har modtaget den pågældende oplysning eller bedømmelse inden for det sidste halve år forud for henvendelsen til bureauet.

§ 12.

Overladelse eller overdragelse af registre må kun ske til andet anmeldt kreditoplysningsbureau og skal anmeldes til register-nævnet uden ugrundet ophold.

§ 13.

Den, der driver eller er beskæftiget ved kreditoplysningsvirksomhed, kan ved dom for strafbart forhold frakendes retten hertil, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen. I øvrigt finder bestemmelserne i borgerlig straffelovs § 79, stk. 1, 3. pkt., samt stk. 2 og 3, anvendelse.

Kapitel 3. Adresserings- og kuverteringsbureauer.

§ 14.

Virksomheder, der sælger adresser over grupper af personer, foreninger eller virksomheder, eller som for trediemand foretager kuvertering eller udsendelse af meddelelser til sådanne grupper, må ud over navn, adresse, personnummer, stilling, erhverv eller branche kun registrere oplysninger om fritidsinteresser og lignende oplysninger, der danner grundlag for inddeling i alment anerkendte grupper.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte yderligere begrænsninger i adgangen til at registrere bestemte typer oplysninger.

Stk. 3» Såfremt foreninger og lignende overdrager medlemsfortegnelser til et bureau med henblik på udsendelse af foreningsmeddelelser, må bureauet ikke uden foreningens samtykke benytte medlemsfortegnelsen til udsendelse af meddelelser for trediemand. Medlemsfortegnelsen må heller ikke uden foreningens samtykke videregives til trediemand.

§ 15.

Bureauet skal i sine registre slette enhver, der fremsætter skriftlig begæring herom.

Kapitel 4. Andre erhvervsvirksomheder m.v.

§ 16.

Erhvervsvirksomheder, selskaber, foreninger, faglige og politiske sammenslutninger og lignende må i det omfang, det i øvrigt er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art, indsamle og registrere oplysninger om personer, foreninger og virksomheder.

Stk. 2. Oplysningerne må ikke uden den registreredes samtykke videregives, medmindre det er et naturligt led i den normale drift.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte yderligere begrænsninger i adgangen til at indsamle, registrere og videregive oplysninger, herunder foreskrive, at nærmere angivne registreringer skal anmeldes til registernævnet.

§ 17.

Oplysninger om forhold, der ligger mere end 5 år tilbage, må ikke videregives, medmindre oplysningen efter sin art har betydning uanset sin alder, eller det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at oplysning om forholdet fortsat har væsentlig betydning.

§ 18.

Bliver virksomheden bekendt med, at en registreret oplysning er urigtig eller vildledende, skal virksomheden straks berigtige registeret. Såfremt ændringen ikke er uvæsentlig, skal virksomheden endvidere give skriftlig underretning om berigtigelsen til alle, der har modtaget den pågældende oplysning inden for det sidste halve år forud for opdagelsen af fejlen.

§ 19.

Såfremt den registrerede over for virksomheden oplyser omstændigheder, der taler for, at en registreret eller videregivet oplysning er urigtig eller vildledende, skal virksomheden straks undersøge, om dette er tilfældet, og i bekræftende fald berigtige registeret. Såfremt ændringen ikke er uvæsentlig, skal virksomheden endvidere give skriftlig underretning om berigtigelsen til den registrerede og til alle, der har modtaget den pågældende oplysning inden for det sidste halve år forud for den registreredes begæring om rettelse. I sådanne tilfælde skal virksomheden tillige meddele

den registrerede, hvem der har modtaget den pågældende oplysning inden for det sidste halve år forud for begæringen om rettelse.

Stk. 2. Reglerne i § 10, stk. 2, og § 11 finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 20.

Banker, sparekasser, forsikringsselskaber, sammenslutninger heraf eller andre, der med hjemmel i § 16 systematisk registrerer oplysninger med henblik på at advare mod forretningsforbindelse med en registreret, skal på dennes begæring give ham de oplysninger, som virksomheden på tidspunktet for begæringens fremsættelse har på kartotekskort, hulkort, magnetbånd eller i andre systematiserede former, herunder en eventuel foreliggende bedømmelse af den pågældende. Virksomheden skal endvidere meddele den indholdet af de oplysninger og bedømmelser, der af virksomheden er afgivet om den pågældende inden for det sidste halve år.

Stk. 2. Såfremt den registrerede forlanger skriftligt svar på henvendelsen i henhold til stk. 1, kan virksomheden betinge sig et rimeligt vederlag herfor. Justitsministeren kan fastsætte regler om vederlagets størrelse.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 finder ikke anvendelse på oplysninger om løn- og ansættelsesforhold, der registreres af arbejdsgiver- eller lønmodtagerorganisationer. Det samme gælder helbredsoplysninger afgivet af læger.

Kapitel 5. Straf og ikrafttræden.

§ 21.

Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, § 4, stk. 1 og 2, §§ 5 og 6, § 7, stk. 1 - 3, §§ 8 - 12, § 14, stk. 1 og 3, § 15, § 16, stk. 1 og 2, §§ 17 - 19 og § 20, stk. 1, straffes med bøde eller hæfte, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3« Er overtrædelse begået af et aktieselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 22.

Loven træder i kraft den

Stk. 2. § 1, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 63 af 3. marts 1948 om ydelse af juridisk bistand samt om incasso- og detektivvirksomhed m.v. ophæves.

§ 23.

Kreditoplysningsbureauer, der eksisterer ved lovens ikrafttræden, skal indgive anmeldelse i henhold til § 4, stk. 1, senest 1 måned efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Personer og virksomheder m.v., der ved lovens ikrafttræden er registreret i et kreditoplysningsbureau, har uanset de registrerede oplysningers art først krav på meddelelse i henhold til § 7, stk. 1, ved første registrering efter lovens ikrafttræden af oplysninger, som ikke er nævnt i § 7, stk. 1, 2. pkt.

§ 24.

Loven gælder ikke for Færøerne.

VIII. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Lovens titel er lov om private registre. I loven anvendes udtrykket "register" om enhver systematiseret opbevaring af oplysninger, hvad enten der er tale om maskinelle opbevaringsformer (magnetbånd, plader m.v.), eller om manuelle kartoteker og lignende. Også systematiske opbevaringsformer, der efter traditionel sprogbrug ikke er registre, er omfattet af loven. Det gælder f.eks. opbevaring af oplysninger i en samling aktmapper, der er opbygget efter et bestemt system.

Loven er inddelt i 5 kapitler. I kapitel 1 foretages en nærmere afgrænsning af lovens anvendelsesområde, og der opstilles inden for dette område et forbud imod at foretage registreringer, medmindre denne aktivitet er tilladt efter lovens øvrige regler. De tilladte former for registreringsvirksomheder er nærmere reguleret i kapitel 2, 3 og 4, der omhandler kreditoplysningsbureauer (kapitel 2), adresserings- og kuverteringsbureauer (kapitel 3) og andre erhvervsvirksomheder m.v. (kapitel 4). I kapitel 5 er fastsat regler om straf og ikrafttræden.

Til kapitel 1.

Til § 1.

Bestemmelsen fastslår, at systematisk indsamling og registrering af visse typer oplysninger kun må finde sted i overensstemmelse med reglerne i loven (kapitel 2 - 4). Herved følges det på side 38 anførte hovedsynspunkt, hvorefter systematisk indsamling og registrering af oplysninger om private kun må foretages i det omfang, denne aktivitet klart tjener anerkendelsesværdige interesser. Ved anvendelsen af ordet "systematisk" er præciseret, at forbudet ikke omfatter en tilfældig modtagelse af oplysninger og heller ikke enkeltstående eller mere tilfældige registreringer.

De ved reglen beskyttede objekter er personer, foreninger eller virksomheder. Beskyttelsen af privatlivets fred i relation til registreringsaktiviteter er således i overensstemmelse med reglerne i straffelovens regler om privatlivets fred i § 264 d, se ovenfor side 21,

De interesser hos ovennævnte, der beskyttes efter § 1, er "økonomiske forhold" eller "personlige eller private forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden". Herved dækker bestemmelsen de forhold, som er beskyttet ved straffelovens § 264 d, der med ordene "private forhold" sigter dels til "rent hjemlige forhold", dels til "andre privatlivet tilhørende forhold, som med rimelig grund kan forlanges unddraget offentligheden", jfr. den tidligere regel i straffelovens § 263, stk. 1, nr. 3 - 4.

Da der imidlertid kan forekomme visse personlige forhold, som bør beskyttes i forbindelse med registreringsvirksomhed, men som muligvis ikke kan betegnes som "private forhold", f.eks. idømte straffe, omfatter § 1 også "personlige" forhold, "som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden".

Til § 2.

Ved denne bestemmelse undtages en række registreringsaktiviteter, som ellers ville være omfattet af lovens regler.

For det første undtages i henhold til stk. 1 alle registreringer, der foretages af offentlige myndigheder. Dette gælder, uanset registreringerne svarer til aktiviteter inden for den private sektor. Således er f.eks. udenrigsministeriets erhvervskontor, der driver en oplysningsvirksomhed, ikke omfattet af loven. Udvalget vil som nævnt i indledningen til betænkningen senere overveje, hvilke regler der bør fastsættes for de offentlige registre.

Begrebet "offentlig myndighed" skal forstås i overensstemmelse med almindelig juridisk terminologi, jfr. bl.a. Alf Ross, Statsforfatningsret, bind I, § 5, hvor der opstilles en række generelle kriterier for, hvornår der foreligger en offentlig myndighed. Endvidere kan henvises til Niels Eilschou Holm, Offentlighedsloven, side 26 - 32, der nærmere udmønter det snævrere begreb "den offentlige forvaltning". Som eksempler på myndigheder, der uanset en eventuel særstilling i forvaltningsmæssig henseende må henregnes til offentlige myndigheder, kan nævnes Danmarks Radio og Danmarks Nationalbank, men derimod ikke Advokatrådet, uanset det er nærmere omtalt i retsplejeloven.

Koncessionerede selskaber er ikke omfattet af stk. 1, hvorfor lovens regler (kapitel 4) er anvendelige på sådanne selskaber. Telefonselskabers udgivelse af telefonbøger er uden videre tilladt, idet der er tale om oplysninger, der falder uden for de i § 1 nævnte oplysninger.

Også registreringer, der foretages af private virksomheder m.v. for en offentlig myndighed, er undtaget fra loven, ligeledes uanset registreringernes art. Der sigtes herved navnlig til det forhold, at staten overdrager registreringsopgaver til ikke-offentlige myndigheder, f.eks. Datacentralen eller Kommune Data. Sådanne virksomheders registreringer for det offentlige bør efter udvalgets opfattelse behandles i forbindelse med registreringerne i den offentlige sektor.

Ved lov nr. 89 af 29. marts 1972 om ændring af borgerlig straffelov m.m. er endvidere på grundlag af registerudvalgets delbetænkning fra juli 1971 i straffelovens § 152, stk. 4 og 5, indføjet nogle regler, bl.a. om tavshedspligt for ansatte i edb-servicebureauer, der maskinelt behandler eller opbevarer oplysninger for det offentlige.

Det forhold, at et kreditoplysningsbureau betjener en offentlig myndighed på linie med private kunder, er derimod ikke omfattet af § 2, stk. 1, og reglerne i kapitel 2 finder fuld anvendelse på sådanne oplysninger.

Efter stk. 2 undtages endvidere indsamling og registrering af oplysninger, som foretages i videnskabeligt øjemed. Det er begrundet i hensynet til en fri videnskabelig forskning. Hertil kommer, at oplysninger af den i § 1 nævnte art, som indsamles i videnskabeligt øjemed, i almindelighed kun videregives (publiceres) i statistisk bearbejdet form. Udvalget finder derfor ikke, at der er grund til at regulere disse former for registreringer. Man mener endvidere, at al anden registrering af oplysninger i statistisk øjemed frit skal kunne foretages uden at være undergivet nogen nærmere kontrol, uanset om de statistiske uddrag kan siges at tjene videnskabelige formål. For en virksomhed som f.eks. Gallup vil det ganske vist være et naturligt led i driften at foretage systematisk indsamling af oplysninger om private, og denne aktivitet vil dermed være tilladt efter § 16 i udkastet. Der kan muligvis forekomme registreringer i statistisk øjemed, som ikke er et naturligt led i en bestemt erhvervsudøvelse, og der er enighed om

at undtage enhver indsamling og registrering af oplysninger i statistisk øjemed. Ved anvendelsen af ordene "statistisk øjemed" er præciseret, at oplysningerne udelukkende må gøres tilgængelige i statistisk bearbejdet form, hvilket bl.a. indebærer, at der tilsikres de personer, der indgår som grundlag for undersøgelserne, anonymitet. Det vil i mange virksomheder m.v. være helt legitimt at indhente private oplysninger i statistisk øjemed, f.eks. som led i prognoser. Undtagelsen betyder endvidere, at f.eks. højskoler kan indsamle oplysninger om eleverne til brug ved udarbejdelse af skolestatistik.

Endelig undtages ifølge stk. 2 indsamling og registrering af personalhistoriske og lignende oplysninger. Aktiviteter af denne art foretages ofte i videnskabeligt øjemed, men forekommer også som mere interessebetonet beskæftigelse eller som en egentlig erhvervsudøvelse, f.eks. udgivelse af opslagsværker som KRAK¹s Blå Bog. Alle de nævnte former for indsamling og registrering af personalhistoriske oplysninger er omfattet af undtagelsen i stk. 2. Med ordene "lignende oplysninger" sigtes til udgivelse af tilsvarende almene håndbøger, f.eks. "Greens danske fonds og aktier". Udgivelse af sædvanlige handelskalendere vil i øvrigt oftest falde uden for loven, allerede fordi de ikke indeholder oplysninger, som er omfattet af § 1.

Til § 3.

Ved denne bestemmelse oprettes et særligt uafhængigt register-nævn, der navnlig har til opgave at føre tilsyn med kreditoplysningsbureauerne og påse, at bureauerne overholder lovens regler. Også de øvrige private registreringsvirksomheder, f.eks. adresseringsbureauerne, undergives tilsyn af nævnet. Registrerede personer eller virksomheder, der mener, at en registreringsvirksomhed overtræder lovens regler, vil således foruden at indgive politianmeldelse kunne klage til nævnet.

Om baggrunden for at foreslå oprettelse af dette nævnt henvises til bemærkningerne ovenfor side 42-43.

Når udvalget ikke på nuværende tidspunkt har anført, hvorledes nævnets medlemmer bør udpeges, skyldes det, at det i forbindelse med arbejdet med de offentlige registre vil indgå i overvejelserne, om et eventuelt nævn kan være fælles for både offent-

lige og private registre. Efter udvalgets opfattelse bør ingen af de 3 medlemmer være interesserepræsentanter, idet der udelukkende bør tilstræbes uafhængighed, uvildighed og sagkundskab. I tilslutning til reglen i § 3 bør fastsættes regler om nævnets sagsbehandling eller forretningsorden og eventuelt om den sekretariatsmæssige bistand, som er nødvendig, men som ikke forudsætter nogen større administration.

Til kapitel 2.

Til § 4.

Bestemmelsen i stk. 1 fastlægger, hvilke registreringsvirksomheder, der omfattes af reglerne i kapitel 2. Det er kreditoplysningsbureauer, og bestemmelsen foreskriver, at disse virksomheder skal indgive anmeldelse til registernævnet om virksomheden.

Ordene "driver virksomhed med" er indsat for at præcisere, at bestemmelsen ikke omfatter virksomheder eller andre, der i enkeltstående tilfælde eller lejlighedsvis skaffer sig, registrerer og videregiver soliditetsoplysninger til konkrete formål, f.eks. advokater. Derimod er det ikke herved tilsigtet at begrænse bestemmelsen til kun at omfatte registreringsaktiviteter, der drives som traditionelle erhvervsvirksomheder, f.eks. som enkeltmandsfirmaer eller aktieselskaber. Også f.eks. foreninger, der indsamler, registrerer eller videregiver soliditetsoplysninger, vil efter omstændighederne være omfattet af bestemmelsen. Det gælder f.eks. det side 30 omtalte "Silkeborgssystem", der er en form for incasso- og oplysningsvirksomhed, der drives som foreninger med de handlende som medlemmer. Derfor er bestemmelsen heller ikke formuleret således, at kun registreringsvirksomheder, der sælger oplysninger til udenforstående, er omfattet. Kriteriet er alene, at den pågældende indsamler og registrerer soliditetsoplysninger med henblik på videregivelse.

Selv om virksomheden tillige og måske som hovedformål driver anden form for erhvervsvirksomhed, f.eks. incassovirksomhed, bringer dette ikke virksomheden uden for kapitel 2, hvis betingelserne i § 4, stk. 1, er opfyldt. I den forbindelse henvises i øvrigt til udvalgets overvejelser vedrørende pengeinstitutternes regi-

streringsaktiviteter, der findes ovenfor side 48,49, se hertil også beskrivelsen side 35.

Ved stk. 2 er der givet registernævnet mulighed for, i det omfang det skønnes nødvendigt, at føre en løbende kontrol med kreditoplysningsbureauerne. Kompetencen svarer stort set til de beføjelser, som politiet i dag har over for oplysningsbureauer, incassobureauer, detektivbureauer og ægteskabsbureauer i henhold til § 4 i vinkelskriverloven (lov nr. 63 af 3. maats 1948), se ovenfor side 23. Efter bestemmelsen kan registernævnet udøve kontrollen dels ved at forlange oplysninger fra bureauerne om deres virksomhed, dels ved besigtigelse af bureauernes lokaler, registre og forretningsbøger. Såfremt nævnet f.eks. ønsker at få kendskab til bureauernes edb-programmer, kan dette ske ved at rekvirere nærmere oplysninger herom i bureauerne, men nævnet har også direkte adgang til edb-programmerne i kraft af bestemmelsen om adgang til bureauernes registre.

I stk. 3 bestemmes, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelsens form, indhold m.v. Herved kan der administrativt fastsættes regler, der sikrer, at registernævnet får nærmere kendskab til bureauernes arbejdsmetoder og registrenes former og indhold, et kendskab som bl.a. kan udbygges gennem reglerne i stk. 2 om adgang til virksomhedernes registre og forretningsbøger.

Til § 5.

I denne paragraf fastlægges, hvilke typer af oplysninger der må indsamles, registreres og videregives af kreditoplysningsbureauerne.

Som nævnt ovenfor er udgangspunktet, at kun oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed, må indsamles m.v. Det betyder bl.a., at et bureau ikke under dække af navnet kreditoplysningsbureau kan indsamle oplysninger til belysning af f.eks. personers faglige evner m.v. og dermed virke som en art "ansættelsesnævn" for private virksomheder. Oprettelse af databanker med sådanne formål vil efter loven heller ikke kunne ske med hjemmel i udkastets § 16. Men reglerne i § 5 og § 16 forhindrer naturligvis ikke, at en virksomhed ved ansættelse af personale beder et kreditoplysningsbureau ud tale sig om en ansøgers økonomiske soliditet eller kreditværdig-

hed. Spørgsmålet om, hvilke oplysninger der kan kræves eller må indhentes i forbindelse med ansættelsesforhold, løses efter udvalgets opfattelse bedst gennem kollektive arbejdsmarkedsaftaler eller på lignende måde.

Ved stk. 2 er gennemført et absolut forbud mod at indsamle, registrere og videregive oplysninger om race, religion og hudfarve og om politiske og seksuelle forhold samt oplysninger om sygdomme. Der er således tale om oplysninger, som allerede efter stk. 1 ikke må indsamles, registreres og videregives. At man desuagtet har fastsat forbudet i stk. 2 og herved fjernet enhver fortolkningstvivil omkring disse oplysninger, skyldes, at der er tale om oplysninger af rent personlig karakter, hvis registrering ikke blot vil være i strid med hensynet til det enkelte menneskes frihed, men også med det ønske om at beskytte minoritetsgrupper, som anses for væsentligt i det moderne demokrati. Disse betragtninger gælder imidlertid næppe med fuld styrke for sygdomsoplysninger. Ved at medtage "sygdomme" under det absolutte forbud i stk. 2 har man villet forhindre, at kreditoplysningsbureauerne kan fungere som oplysningskilder med hensyn til, hvilke sygdomme registrerede personer lider af. Oplysningerne om sygdomme vil i øvrigt kun sjældent kunne komme til bureauernes kundskab. Dels vil udvalget i forbindelse med overvejelser om registreringerne inden for den offentlige sektor - herunder sygehusvæsenet - søge at finde frem til regler, der forhindrer, at sygdomsoplysninger videregives til udenforstående, dels gælder der for de praktiserende læger, som er omfattet af dette lovudkast, jfr. nedenfor bemærkningerne til § 16, særlige regler om tavshedspligt. Man har imidlertid desuagtet - bl.a. fordi det ikke er muligt at fastsætte præcise regler om, hvilke oplysningskilder bureauerne må benytte sig af, fundet det rigtigt at medtage oplysninger om sygdomme i stk. 2.

I stk. 3 foreslås, at oplysninger om helbredstilstand og om strafbare forhold samt om misbrug af nydelsesmidler og lignende kun må registreres og videregives, når det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at forholdet er af væsentlig betydning for bedømmelsen af den pågældendes økonomiske soliditet og kreditværdighed.

Som nævnt ovenfor side 43 finder et flertal af udvalgets medlemmer, at disse typer oplysninger i særlige situationer har så væsentlig betydning for en økonomisk bedømmelse, at de bør kunne registreres og videregives. Visse former for kriminalitet, som f.eks. check- og kreditbedragerier, kan alt efter den type virksom-

hed, som drives af den omspurgte, eller efter den art af samhandelsforhold, der agtes etableret mellem parterne, være af afgørende betydning. Som nævnt medtages oplysninger om helbredstilstand i stk. 3. Dette betyder ikke, at bureauerne under de nævnte kvalificerede betingelser må registrere sygdomme, jfr. stk. 2, men tilkendegiver, at der efter omstændighederne f.eks. godt må registreres oplysninger om, at vedkommende på grund af længere tids hospitalsoophold som følge af ulykkestilfælde eller sygdom ikke har været i stand til at klare sine økonomiske forpligtelser. En forklaring af denne art vil i øvrigt ikke sjældent være mere gunstig for den pågældende i kreditmæssig henseende end en ubegrundet oplysning om, at han i de sidste 3 måneder ikke har overholdt sine forpligtelser. Mindretallets synspunkter er anført ovenfor side 43.

Til § 6.

Ved denne bestemmelse fastsættes nærmere regler for, hvorledes kreditoplysningsbureauerne skal eller må videregive oplysninger. Videregivelse sker i skriftlig eller mundtlig form og kan omfatte brug af tekniske hjælpemidler. Den skriftlige form omfatter meddelelser på papir, magnetbånd, mikrofilm og lignende, som er af permanent karakter. Den mundtlige form omfatter meddelelser afgivet telefonisk, med anvendelse af dataskærm og lignende, hvor meddelelserne har en ikke-permanent karakter. Som hovedregel skal oplysningerne meddeles forespørgeren skriftligt. Herved sikres fornødent bevis for, hvad der er oplyst til trediemand, hvilket er et nødvendigt led i den kontrol m.v., der etableres ved reglerne i §§ 7 - 11. Bestemmelsen i § 7, stk. 2, 2. pkt., om adgang for en registreret til at blive gjort bekendt med indholdet af afgivne oplysninger forudsætter således, at bureauerne opbevarer genparter eller lignende af afgivne oplysninger eller bedømmelser.

Et ufravigeligt krav om skriftlighed er for så vidt at foretrække, men det kan dels være meget bekosteligt for bureauerne, dels være i strid med nugældende praksis, hvorefter bureauerne i vidt omfang besvarer telefoniske forespørgsler fra abonnenter og dermed efterkommer erhvervslivets behov for hurtigt at kunne få oplysningerne. Der er som regel tale om meddelelse af kortfattede enkeltoplysninger, f.eks. om, hvorvidt en registreret er under konkurs, har næringsbrev eller ejer fast ejendom. Sådanne oplys-

ninger kan aflæses umiddelbart i bureauets registre, som enhver registreret har acces til i henhold til § 7, stk. 2. Under disse omstændigheder foreslår udvalget derfor en regel i § 6, stk. 1, 2. pkt., hvorefter kortfattede oplysninger kan meddeles mundtligt, såfremt forespørgerens navn og adresse noteres og opbevares i mindst et halvt år.

Notering af navn og adresse på forespørgeren er nødvendig af hensyn til de i §§ 9 - 11 fastsatte regler om berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger. Halvårsfristen er begrundet 1, at forespørgere normalt kun vil benytte nyligt indhentede oplysninger som grundlag for kreditværdighedsvurderinger, hvorfor der i en berigtigelsessituation ikke vil være grund til at foretage berigtigelse i relation til meget gamle besvarelser. Endvidere vil spørgsmålet om, hvorvidt en oplysning er korrekt eller ej, normalt blive aktuelt ret kort tid efter videregivelsen, hvis der overhovedet er anledning til at rejse det. Der henvises i øvrigt til den tilsvarende tidsfrist i § 7, stk. 2, og §§ 9 - 11.

Efter § 6, stk. 2, kan oplysninger i summarisk form videregives gennem udsendelse af publikationer til bureauets abonnenter. Mange kreditoplysningsbureauer udsender med mellemrum publikationer, der i kort skematisk form giver oplysninger om næringsdrivende til abonnenter. Med ordene "i summarisk form" sigtes til kortfattede fælles-oplysninger af bestemte typer, der som regel er opstillet i skemaform og tit besvaret med "ja" eller "nej". Foruden navn og adresse er der tale om oplysninger om f.eks. etableringsår, omsætningens størrelse, kreditværdighedsklasse, om vedkommende er under konkurs, eller der er incasso på ham, om han ejer fast ejendom og lignende oplysninger.

Udvalget mener, at det fortsat bør være muligt for kreditoplysningsbureauerne at udsende sådanne publikationer til faste abonnenter. For de registrerede er det for så vidt en betryggelse, at der er tale om et ret "åbent" register, men oplysningerne er dog ofte af så privat karakter, at en offentliggørelse ville kunne føles som en krænkelse af den private fred. Derfor fastslår § 6, stk. 2, 2. pkt., at offentligt salg af sådanne publikationer ikke må finde sted. Offentligt salg vil ikke blot foreligge ved salg f.eks. via boglader og kiosker, men også ved salg til enhver direkte fra bureauet.

Til § 7.

Paragraffen indeholder en række regler, der sikrer, at enhver registreret kan kontrollere de oplysninger, der er registreret og videregivet om ham, således at han om nødvendigt kan få oplysningerne slettet eller rettet efter reglerne i §§ 10 og 11.

Efter stk. 1 skal kreditoplysningsbureauet give enhver, der registreres, meddelelse om, at vedkommende er optaget i bureauets register. Underretning kan dog undlades, når der alene er tale om registrering af oplysninger om navn, adresse, personnummer, stilling, erhverv eller branche eller oplysninger, der fremgår af Statstidende. Der er her tale om oplysninger, som den registrerede i almindelighed ikke har nogen særlig interesse i at kontrollere, idet de enten ikke er af særlig privat karakter eller endog er offentligt tilgængelige i henhold til særlige lovbestemmelser. Det gælder f.eks. oplysningerne i Statstidende. At personnummer medtages i den gruppe, hvor underretning er uforuden, indebærer, at bureauerne kan registrere personnummer i det omfang, de har mulighed for at få oplysning herom. Der er derimod ikke herved taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt private virksomheder bør have adgang til at købe personnummeret hos det offentlige. Ovennævnte typer oplysninger vil normalt senere blive suppleret med andre oplysninger til belysning af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Når dette sker, skal bureauet imidlertid efter stk. 1, 3. pkt., meddele den pågældende, at han er optaget i registeret. Efter sidste punktum i stk. 1 kan justitsministeren fastsætte yderligere undtagelser fra reglen i første punktum om underretning ved første registrering. Baggrunden herfor er, at der muligvis på et senere tidspunkt vil findes andre almene type-oplysninger, som er af en sådan karakter, at der ikke er grund til at bebyrde bureauerne med at give meddelelse til de registrerede om optagelsen i registeret.

I praksis forekommer det ofte, at bureauerne i anledning af en konkret forespørgsel eller i forbindelse med registrering af en oplysning om f.eks. udstedelse af næringsbrev retter henvendelse til den registrerede for at få supplerende oplysninger om ham. Denne henvendelse gør det ud for underretning i henhold til 1. eller 3. pkt.

Et mindretal (Duborg, Jørgen Pedersen og Schlegel) kan ikke tilslutte sig bestemmelsen i lovudkastets § 7, stk. 1, og fore-

slår, at denne bestemmelse udgår af udkastet. Begrundelsen herfor er følgende:

"Som det fremgår af bemærkningerne til lovudkastets § 7, er formålet med reglerne i denne paragraf at sikre, at enhver registreret kan kontrollere de oplysninger, som er registreret og videregivet om ham. Den alt afgørende beskyttelse af den registrerede i så henseende ligger imidlertid i reglerne om den registreredes adgang til at gøre sig bekendt med alle de oplysninger, som oplysningsbureauet har registreret og videregivet om ham, jfr. § 7, stk. 2 og 3. Eeglen i § 7, stk. 1, synes ikke at give den registrerede nogen yderligere beskyttelse.

En pligt for bureauet til at sende meddelelse til enhver, som første gang optages i registeret, vil være unødigt byrdefuld og medføre prohibitive omkostninger for bureauerne. Udkastets § 7, stk. 1, er derfor begrænset således, at bureauerne kan undlade at give meddelelse, hvis registreringen kun vedrører visse offentligt tilgængelige oplysninger. Denne afgrænsning, som i det væsentlige kun omfatter identifikationsoplysninger og oplysninger fra Statstidende, er for snæver, idet der stadig er et stort antal tilsvarende oplysninger, hvor den registreredes interesse i at få meddelelse er lige så ringe, men hvor pligten til at give meddelelse alligevel opretholdes. En ændring af afgrænsningen af de registreringer, som ikke medfører meddelelsespligt, kunne overvejes, men er næppe praktisk. Enten skal der i loven foretages en nøjagtig opregning af disse oplysningskilder, som vil være meget vanskelig at foretage, når henses til den mangfoldighed af oplysningskilder, som fremgår af oplysningsbureauernes besvarelser af udvalgets spørgeskema, eller der skal udformes en mere generel undtagelse, som vil kunne give anledning til betydelig fortolkningstvivl i det enkelte tilfælde.

En meddelelse om optagelse i et oplysningsbureaus registre synes i langt de fleste tilfælde ikke at kunne være af større interesse for den registrerede. Selv med de undtagelser fra meddelelsespligten, som er foreslået, vil forholdet typisk være det, at en førstegangsregistrering vil angå enten "uskedelige" oplysninger eller oplysninger modtaget fra offentlige myndigheder eller andre private registre, om hvis pålidelighed der ikke er grund til at tvivle. Ved senere registrering af oplysninger, som den registrerede måske kunne ønske at anfægte, indtræder der ikke meddelelsespligt.

For alle erhvervsdrivende gælder det, at de må være klare over, at de er optaget i de store oplysningsbureauers registre, således at de ved at rette henvendelse til disse bureauer kan få at vide, hvad der er registreret om dem. For så vidt angår privatpersoner fremgår det af de oplysninger, som udvalget har modtaget, at der normalt ikke indsamles oplysninger i noget videre omfang.

Mindretallet må af ovenstående drage den konklusion, at den betydelige økonomiske byrde, som pålægges bureauerne ved den foreslåede regel, ikke står i noget rimeligt forhold til den mulige ekstra beskyttelse, som opnås heraf.

Bureauet skal ikke på noget tidspunkt af egen drift give meddelelse om indholdet af oplysningerne. Men efter stk. 2 skal kreditoplysningsbureauet altid på den registreredes begæring inden 1 måned meddele ham de oplysninger, der på tidspunktet for begæringens fremsættelse findes på kartotekskort, hulkort, magnetbånd eller i andre systematiserede former. Såfremt bureauets register består af aktmapper med systematiserede oplysninger med særskilte bilag, skal de systematiske oplysninger således meddeles den pågældende. Derimod skal mappens bilag ikke gengives, men den registrerede skal i henhold til stk. 3 have underretning om materialets art, ligesom det skal tilkendegives ham, at han kan få lejlighed til at gennemse det ved henvendelse til bureauet. Dette baggrundsmateriale kan f.eks. være avisudklip vedrørende den pågældende, notater med oplysninger om vedkommende fra bureauets forretningsforbindelser, regnskabsmateriale eller andre oplysninger meddelt af den registrerede selv.

Efter stk. 2 skal den registrerede foruden registerets oplysninger også have meddelelse om eventuelt foreliggende bedømmelser, og indholdet af besvarede forespørgsler skal ligeledes meddeles ham. Herved kan den registrerede sikre sig, at der ikke er videregivet urigtige oplysninger om ham. Derimod har han ikke krav på at få oplysning om, hvem oplysningerne er videregivet til. I det omfang, hvori de oplysninger, der er videregivet af bureauet, er rigtige, har den registrerede nemlig ingen særlig interesse i at få oplyst forespørgerens identitet, hvorimod forespørgerne efter det for udvalget oplyste har en forretningsmæssig interesse i anonymitet. Hvor de oplysninger, som er videregivet af bureauet, er urigtige, har den registrerede derimod efter udvalgets opfattelse en så væsentlig interesse i at få oplyst, hvem der har mod-

taget oplysningerne, at hensynet til modtagerens ønske om anonymitet findes at burde vige. Dette beror på, at den registrerede i denne situation kan have lidt et økonomisk tab eller have været udsat for en erstatningsberettigende fredskrænkelse, og at en opretholdelse af forespørgerens anonymitet ville forringe den registreredes mulighed for at genoptage den forretningsmæssige forbindelse med forespørgeren.

De registeroplysninger, der i henhold til stk. 2 skal meddeles, er dem, der findes på begæringstidspunktet og ikke på svar-tidspunktet. Dette skyldes, at henvendelsen fra en registreret kan være begrundet i en mistanke om, at en urigtig oplysning er registreret, og selve henvendelsen ville da ofte føre til en registerberigtigelse, uden at det blev opklaret, om en urigtig oplysning har været registreret, hvilket kan have betydning for et eventuelt senere erstatningssøgsmål. Navnlig gennem edb-teknikken er det blevet muligt meget hurtigt at ændre registerindholdet, uden at det "efterlader spor".

Efter stk. 4 er kreditoplysningsbureauet uanset reglerne i stk. 2 og 3 ikke pligtig at oplyse den registrerede om, hvorfra oplysninger om ham er modtaget. Dette gælder således også i tilfælde, hvor den registrerede får lejlighed til at gennemse dokumenter i bureauets aktmapper. Som tidligere nævnt er det ikke fundet muligt at angive, hvilke oplysningskilder bureauerne må benytte, og behovet for regler herom er heller ikke så påtrængende under en ordning, hvor der som i § 5 er fastsat grænser for, hvilke typer oplysninger, der overhovedet må indsamles, registreres og videregives. Reglen i stk. 4 betyder, at friheden for bureauerne til at vælge oplysningskilder suppleres med en adgang til at hemmeligholde disse kilder.

Hovedsynspunktet bag bestemmelsen er, at der efter udvalgets opfattelse er de bedste muligheder for at få fyldestgørende oplysninger, såfremt man beskytter bureauernes kilder, og dermed lader bureauerne alene bære ansvaret for, at deres oplysninger og vurderinger er rigtige. Hertil kommer, at der i § 16, stk. 2, fastsættes begrænsninger med hensyn til, i hvilket omfang erhvervsvirksomheder, organisationer m.v. må videregive oplysninger, herunder også til kreditoplysningsbureauer.

Den registrerede kan efter stk. 5 selv vælge, om hans begæring skal besvares mundtligt eller skriftligt af bureauet. Om anvendelsen af tekniske hjælpemidler ved besvarelsen henvises til bemærk-

ningerne til § 6, stk. 1. Såfremt han forlanger skriftligt svar, kan bureauet forlange et rimeligt vederlag herfor, Justitsministeren kan efter bestemmelsen fastsætte regler om vederlagets størrelse. Bestemmelsen bygger på to forudsætninger, På den ene side bør det efter udvalgets mening være muligt at kræve skriftligt svar, idet den heri liggende dokumentation kan have betydning, hvis den registrerede vil anfægte oplysningens rigtighed m.v. enten via registernævnet (§§ 10 og 11) eller ved at sagsøge bureauet ved domstolene for at opnå erstatning for en fredskrænkelse eller ved indgivelse af politianmeldelse. På den anden side ville et vederlagsfrit skriftligt svar betyde, at enhver kunne få en gratis kreditoplysning om sig selv, hvilket kunne føre til, at det ved indgivelse af ansøgninger om ansættelse, lån, kreditkøb eller lignende forhold blev almindeligt at stille krav om vedlæggelse af *e*gen kreditoplysning.

Udvalget har derfor foretrukket at give den registrerede mulighed for at vælge mellem gratis mundtligt svar eller skriftligt svar mod et rimeligt vederlag. Man har herved forudsat, at vederlaget skal svare til det sædvanlige vederlag for en tilsvarende oplysning til en trediemand, der ikke får rabat gennem særaftaler med bureauet.

Til § 8.

Bestemmelsen indfører en 5-årig forældelse af "negative" kreditoplysninger, medmindre det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at forholdet fortsat er af væsentlig betydning for bedømmelsen af den pågældendes soliditet og kreditværdighed.

Objektive oplysninger, som f.eks. identifikationsoplysninger bør ifølge sagens natur ikke være genstand for forældelse. Der ses heller ikke at være behov for en forældelsesregel vedrørende oplysninger, der er "positive" for den pågældende. Derimod bør der efter udvalgets opfattelse fastsættes en regel om forældelse af oplysninger om forhold, der taler imod kreditværdighed. Det sker dels ud fra det principielle synspunkt, at forhold af denne art ikke evigt bør hæftes på den registrerede, dels fordi langt de fleste forhold af denne art kun er relevante i en kortere periode. Det er derfor også meningen, at undtagelsen kun skal have meget begrænset rækkevidde. Den er imidlertid fundet nødvendig, idet navnlig visse for-

mer for betalingsforsømmelser, som f.eks. konkurs, alt efter den virksomhed, som den pågældende driver, eller efter den art af samhandelsforhold, som agtes etableret, kan være så relevante for den økonomiske bedømmelse, at der bør være adgang til at videregive oplysning om forholdet også ud over 5-årsfristen.

En oplysning, der er "forældet" efter reglen i § 8, må heller ikke af bureauet benyttes som grundlag for en bedømmelse, selv om selve oplysningen ikke herved videregives. Dette gælder også oplysninger, der er omfattet af forældelsesreglen i § 17. Oplysninger, som ikke må registreres og videregives, jfr. § 5, må selvsagt heller ikke bruges som bedømmelsesgrundlag.

Til § 9.

Denne bestemmelse indeholder sammen med §§ 10 og 11 de nærmere regler om berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller bedømmelser. Medens §§ 10 og 11 specielt regulerer situationen, hvor den registrerede mener, at en oplysning m.v. er urigtig eller vildledende, omhandler § 9 de tilfælde, hvor bureauet af egen drift eller på foranledning af trediemand bliver bekendt med, at en oplysning eller bedømmelse er urigtig eller vildledende. I sådanne tilfælde skal kreditoplysningsbureauet berigtige registret. Såfremt den urigtige eller vildledende oplysning eller bedømmelse har betydning for en vurdering af den registreredes økonomiske soliditet eller kreditværdighed, skal bureauet endvidere give skriftlig underretning om berigtigelsen til alle, der har modtaget den pågældende oplysning eller bedømmelse inden for det sidste halve år. I sådanne tilfælde skal den registrerede have meddelelse om berigtigelsen og om, hvem der har modtaget den urigtige eller vildledende oplysning eller bedømmelse inden for det sidste halve år.

En meddelelse om berigtigelse til modtagerne af den urigtige eller vildledende oplysning eller bedømmelse er særlig byrdefuld for bureauerne, når der er tale om forkerte oplysninger i udsendte publikationer. Der er enighed om, at det i sådanne tilfælde er tilstrækkeligt, at der i næste nummer af vedkommende publikation på iøjnefaldende måde sker berigtigelse. Den registrerede må dog altid kunne forlange omgående berigtigelse over for bestemte forretningsforbindelser, der abonnerer på publikationen.

Medens den registrerede ikke i henhold til § 7, stk. 2, har umiddelbar acces til modtagernes navne, men kun til indholdet af de videregivne oplysninger, har han således i en berigtigelses-situation krav på at få modtagernes navne og adresser oplyst, såfremt de videregivne oplysninger eller bedømmelser har betydning for en vurdering af hans økonomiske soliditet og kreditværdighed. Dette skyldes, at der i denne situation er et særligt hensyn at tage til den registrerede, som ved bureauets videregivelse kan have lidt et økonomisk tab eller kan have været udsat for en erstatningspådragende f redskrænkelse. Endvidere betyder reglen, at den registrerede får mulighed for at henvende sig direkte til forespørgerne, hvilket i sig selv kan virke procesbesparende.

Er en urigtig oplysning, der er videregivet, uden betydning for en vurdering af den registreredes økonomiske soliditet og kreditværdighed, er bureauet alene forpligtet til at rette fejlen i registeret. Bureauet skal derimod ikke i sådanne tilfælde give underretning om berigtigelsen til modtagerne af oplysningen og heller ikke give nogen meddelelse til den registrerede. Som eksempler på sådanne uvæsentlige urigtige oplysninger kan nævnes mindre fejl i en aldersangivelse eller i en adresseangivelse. Efter omstændighederne vil mindre fejl i indtægtsangivelse eller stillingsbetegnelse også falde ind under den kategori af urigtige oplysninger, der kun medfører pligt til at rette fejlen.

Kreditoplysningsbureauet kan ikke forlange vederlag for meddelelser til den registrerede i anledning af berigtigelser efter reglerne i §§ 9 -11.

Om halvårsfristen henvises til bemærkningerne til § 6, stk. 1, ovenfor side 67.

Til § 10.

I stk. 1 pålægges der kreditoplysningsbureauet en undersøgelsespligt, når en registreret oplyser omstændigheder, der taler for, at en registreret eller videregivet oplysning eller bedømmelse er urigtig eller vildledende. Den registreredes påstand skal således være begrundet. Ved objektive oplysninger som f.eks. navn, adresse, civilstand, beskæftigelse, indtægtsforhold og nationalitet vil det ikke volde vanskeligheder at godtgøre, at en oplysning er urigtig. Også ved oplysninger eller bedømmelser, der f.eks. går ud på, at

kredit frarådes, vil den registrerede ofte ligge inde med sådanne oplysninger om sin situation, at den ved bestemmelsen etablerede kontakt mellem ham og bureauet normalt vil kunne føre til en forståelse mellem dem. Såfremt bureauet herefter kan give den registrerede medhold, skal bureauet efter stk. 1 - foruden at underrette den registrerede herom - foretage berigtigelse på samme måde som efter § 9, herunder også meddele den registrerede, hvem der har modtaget den pågældende oplysning eller bedømmelse inden for det sidste halve år, såfremt oplysningen har betydning for en vurdering af den registreredes økonomiske soliditet og kreditværdighed. Er bureauet derimod af den opfattelse, at oplysningen fortsat er rigtig, skal dette i henhold til stk. 2 inden 1 måned meddeles den registrerede, der derefter inden 1 måned kan indbringe spørgsmålet for registernævnet, jfr. § 11.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 9.

Til § 11.

Efter denne bestemmelse træffer registernævnet endelig administrativ afgørelse af, hvorvidt bureauet er forpligtet til at foretage berigtigelse. Bestemmelsen afskærer således ikke den registrerede fra at anlægge sag ved domstolene. Såfremt den registrerede mener, at bureauets adfærd indebærer en fredskrænkelse, der berettiger ham til erstatning, må han anlægge sag ved domstolene.

Såfremt registernavnets afgørelse går ud på, at berigtigelse skal foretages, skal dette ske på samme måde som i § 10, stk. 1.

Selv om nævnets prøvelsesret i princippet omfatter alle oplysninger og bedømmelser, må det antages, at nævnet vil afvise at behandle påstande om ændring af rene bagateller, der er uden enhver betydning for en økonomisk bedømmelse. Derimod er det ingen forudsætning for nævnets behandling, at den registrerede ved indgivelse af klage dokumenterer eller sandsynliggør, at han har ret. Klageren kan nøjes med en kort begrundelse for klagemålet. Registernævnet fremskaffer i øvrigt selv de yderligere oplysninger, som nævnet anser for nødvendige for behandlingen. Dette sker dels ved henvendelse til bureauet, som i henhold til § 4, stk. 2, er forpligtet til at meddele de oplysninger, som nævnet ønsker, dels ved om fornødent at bede den registrerede fremskaffe yderligere oplysninger.

Nævnets muligheder for at fastslå, om berigtigelse skal foretages, vil afhænge af klagens genstand. Det må således antages, at registernævnet vil indrømme bureauerne en vis margin f.eks. med hensyn til bedømmelser, der beror på et skøn, bl.a. en kreditklasseangivelse. I sådanne tilfælde må det forventes, at nævnet udviser tilbageholdenhed med at ændre bureauets vurdering, medmindre der er tale om åbenbart urigtige bedømmelser.

Om udvalgets overvejelser vedrørende oprettelsen af registernævnet henvises til bemærkningerne ovenfor side 42.

Til § 12.

Efter denne bestemmelse må bureauets registre kun overlades eller overdrages til andre anmeldte kreditoplysningsbureauer. Herved tilsikres, at et oplysningsbureaus totale basismateriale ikke overføres til virksomheder, der ikke er underkastet reglerne i kapitel 2. Reglen medfører endvidere, at hele registre ikke kan overdrages til udenlandske kreditoplysningsbureauer, medmindre disse tillige driver denne virksomhed her i landet og dermed er undergivet dansk jurisdiktion.

Bestemmelsen forhindrer derimod ikke, at udenlandske bureauer etablerer sig her i landet og forbyder heller ikke, at der afgives soliditetsoplysninger til udenlandske virksomheder. Bestemmelsen i § 12 skønnes således ikke at ville stride mod EF Rådets direktiv af 12. januar 1967 (se De Europæiske Fællesskabers Tidende 140/67 af 19. januar 1967) om gennemførelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for bl.a. oplysningsbureauer.

Endvidere bestemmer §12, at overdragelsen af et register skal anmeldes til registernævnet. Pligten til at give nævnet meddelelse om overdragelsen er et naturligt supplement til reglerne i § 4 om anmeldelse og tilsyn.

Uden for bestemmelsen falder levering af såvel enkeltoplysninger som standardiserede masseoplysninger, f.eks. i form af kreditoplysningspublikationer, se herom reglerne i § 6, stk. 2.

Til § 13.

Udvalget har overvejet, om der bør gennemføres særlige regler om administrativ fratagelse af retten til at udøve kreditoplysnings-

virksomhed svarende til regler herom i en række love om udøvelse af særlige erhverv, se f.eks. lov nr. 196 af 7. juni 1958 om autorisation af elektroinstallatører § 8, stk. 3, jfr. § 10, lov nr. 223 af 8. juni 1966 om handel med brugte genstande samt pantelånvirksomhed §§ 8 og 9, lov nr. 217 af 8. juni 1966 om statsautoriserede vejere og målere § 4. I alle sådanne tilfælde er selve erhvervsudøvelsen imidlertid betinget af en offentlig bevilgning, autorisation eller lignende, således at muligheden for administrativ fratagelse kan opfattes som en tilbagekaldelse af en meddelt tilladelse. Udvalget har som tidligere nævnt ikke fundet tilstrækkelig grund til at foreslå et autorisationssystem vedrørende kreditoplysningsbureauer. Man mener derfor heller ikke, at der bør være adgang til administrativ fratagelse af retten til at udøve denne virksomhed. En sådan ordning ville også være betænkelig på baggrund af den ret snævre regel i straffelovens § 79, stk. 1, 2. pkt., om adgang til frakendelse ved dom af retten til at udøve et erhverv, som ikke er betinget af en offentlig autorisation eller godkendelse.

Efter straffelovens § 79, stk. 1, 2. pkt., vil retten til at udøve kreditoplysningsvirksomhed kunne frakendes den pågældende, når han har begået et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen, og der endvidere foreligger særlige omstændigheder, som taler derfor.

Efter udvalgets opfattelse bør frakendelse af retten til at udøve eller være beskæftiget ved kreditoplysningsvirksomhed imidlertid kunne ske i samme omfang som ved erhvervsudøvelser, der er betinget af en offentlig godkendelse, jfr. bestemmelsen i § 13, der svarer til straffelovens § 79, stk. 1, 1. pkt. Frakendelse kan således ske ved dom for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

Udvalget har på den anden side ikke fundet tilstrækkelig grund til at foreskrive frakendelse i videre omfang. Man mener således ikke, at den vide adgang til frakendelse, der er hjemlet ved vinkelskriverlovens § 3, bør opretholdes. Efter denne bestemmelse er der bl.a. adgang til frakendelse blot på grundlag af oplysning om vedkommendes økonomiske forhold eller hans borgerlige vandel. Da der ikke i forbindelse med registreringen sker nogen prøvelse af den pågældendes forhold, forekommer reglen ikke rimelig.

Til kapitel 3.

Til § 14.

Reglen i stk. 1 bestemmer, hvilke oplysninger adresserings- og kuverteringsbureauer må registrere. Som nævnt ovenfor side 46 er det udvalgets opfattelse, at disse bureauer kun bør have adgang til at registrere oplysninger, der danner grundlag for inddeling i alment anerkendte grupper. Som eksempler herpå er foruden navn, adresse og personnummer nævnt stilling, erhverv, branche og fritidsinteresser. Som andre eksempler på alment anerkendte gruppeinddelinger kan nævnes mænd, kvinder, børn, eventuelt inddelt i aldersgrupper, folkepensionister, husejere, sommerhusejere, bilejere og lignende. Derimod bør der ikke være adgang til at lave eller sælge adressegrupper over f.eks. invalidepensionister, politiske flygtninge, diabetikere, homoseksuelle eller lignende, der bygger på oplysning af mere personlig karakter. Overholdelsen af bestemmelsen i stk. 1 påses i henhold til § 3 af registernævnet. Endvidere bemyndiges justitsministeren i stk. 2 til at fastsætte yderligere begrænsninger i adgangen til at registrere bestemte typer oplysninger. Bemyndigelsen er bl.a. en følge af, at det ikke er fundet muligt at formulere en mere præcis afgrænsning i stk. 1. Spørgsmålet om, hvorvidt der kan være behov for at fastsætte sådanne yderligere begrænsninger, vil bl.a. afhænge af resultaterne af udvalgets overvejelser vedrørende adgang til de offentlige registre, f.eks. til det centrale personregister (CPR), hvilket spørgsmål har nær sammenhæng med problematikken omkring en udvidet offentlighed i forvaltningen.

Ved bestemmelsen i stk. 3 foreslås den retlige standard i stk. 1 modificeret i en særlig relation, idet den betyder, at foreninger og lignende uanset deres art vil kunne overdrage medlemsfortegnelser med henblik på udsendelse af foreningsmeddelelser, men bureauet må i sådanne tilfælde ikke uden vedkommende forenings samtykke benytte den gruppeinddeling, det herved får i hænde, til videresalg eller til udsendelse af meddelelser for trediemand. Baggrunden herfor er, at det kan være helt legitimt, at foreninger m.v. overdrager udsendelsesopgaver til virksomheder, der har specialiseret sig heri. Såfremt f.eks. Katolsk Ugeblad eller meddelelser til medlemmer af Foreningen af Vanføre el-

ler af Diabetikerforeningen udsendes via et adresseringsbureau, må bureauet derfor ikke uden den pågældende forenings samtykke bruge medlemslisten på anden måde. Foget andet er, at foreninger kan tænkes at have interesse i, at bureauet bruger listen i videre omfang, f.eks. kunne Diabetikerforeningen måske have interesse i, at bureauet fik adgang til at benytte medlemsfortegnelsen til udsendelse af meddelelser fra forhandlere af sukkerfri næringsmidler. Efter stk. 3 kræves foreningens samtykke hertil.

Til § 15.

Om baggrunden for denne bestemmelse henvises til bemærkningerne ovenfor side 46.

Til kapitel 4.

Bestemmelserne i dette kapitel har karakter af fællesregler for en lang række forskellige registreringsaktiviteter, der finder sted med vidt forskellige formål for øje. Da der ikke for øjeblikket skønnes at være behov for en mere indgående regulering af disse aktiviteter, har reglerne til en vis grad karakter af standarder.

Udenfor kapitlet falder de virksomheder, der omfattes af reglerne i kapitel 2 og 3. Systematiske registreringsaktiviteter, der ikke er omfattet af kapitel 2, 3 eller 4, og heller ikke er undtaget ifølge § 2, vil ikke lovligt kunne foretages, såfremt registreringerne vedrører oplysninger om økonomiske forhold eller oplysninger om personlige eller private forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jfr. § 1.

På den anden side kan enhver - uanset om han i øvrigt måtte være omfattet af § 16, stk. 1 - indsamle, registrere og videregive oplysninger, som efter deres art ikke er omfattet af § 1. Således vil en lang række erhvervsmæssige registreringer falde uden for denne lovregulering.

I § 16 opregnes den kreds, der er undergivet reglerne i kapitel 4. Når de følgende paragraffer anvender udtrykket "virksomhed" eller afledninger heraf, sigtes der herved til alle, der er nævnt i § 16.

Til § 16.

Bestemmelserne gælder erhvervsvirksomheder, selskaber, foreninger, faglige og politiske sammenslutninger og lignende. Denne formulering tilsigter at omfatte alle, der kan antages at have en legitim interesse i under visse omstændigheder at registrere private oplysninger som nævnt i § 1. Reglerne gælder således for alle arter af erhvervsudøvelse, f.eks. også liberale erhverv som læge, advokat eller revisor, alle slags foreninger og sammenslutninger eller organisationer, herunder også politiske. Ordene "og lignende" sigter til foretagender, der ikke med sikkerhed kan rubriceres under de øvrige betegnelser, f.eks. private skoler, højskoler eller plejehjem.

Efter stk. 1 må sådanne virksomheder indsamle og registrere oplysninger om personer, foreninger og virksomheder i det omfang, det i øvrigt er et naturligt led i den normale drift af virksomheder af den pågældende art. Bestemmelsen i stk. 1 regulerer alene indsamling og registrering af oplysninger til internt brug i den pågældende virksomhed, medens spørgsmålet om videregivelse reguleres af reglen i stk. 2, jfr. nedenfor.

Spørgsmål om en registreringsaktivitets omfang kan opdeles i 2 spørgsmål:

1) Hvilke kategorier af personer, foreninger og virksomheder må der indsamles og registreres oplysninger om (registerets art) ?

2) Hvilke (private) oplysninger må indsamles og registreres om de pågældende ?

Til belysning af det første spørgsmål kan nævnes, at en erhvervsvirksomhed bl.a. kan operere med følgende registre, som normalt vil indeholde oplysninger som nævnt i lovens § 1:

1. Personaleregistre.
2. Kunderegistre.
3. Leverandørregistre.
4. Registre over konkurrenter.

Som illustration til det andet spørgsmål kan nævnes, at f.eks. personaleregistre må indeholde sådanne oplysninger, som er nødvendige for en forsvarlig og rationel administration, bl.a. navn, adresse, CPR-nummer, indkomst- og skatteoplysninger, oplysninger om sygedage m.v., men f.eks. ikke oplysninger om religiøst eller politisk tilhørsforhold. Et kunderegister må ud over identifikationsoplysninger og gruppeinddelinger normalt kun indeholde op-

lysninger om vareleverancer og betalingsforhold. Om kontokunder, kreditkøbere eller forretningsforbindelser i øvrigt må virksomheden naturligvis indsamle og registrere oplysninger til belysning af de pågældendes økonomiske soliditet og kreditværdighed m.v. Meddelelse af sådanne oplysninger vil i øvrigt ofte være en forudsætning for levering af den pågældende vare eller ydelse af lån. F.eks. vil pengeinstitutter ofte som betingelse for långivning forlange løbende orientering om en virksomhed, bl.a. ved indsendelse af regnskaber. Også i leverandørregistre må der efter omstændighederne registreres økonomiske oplysninger og andre oplysninger - f.eks. produktionsoplysninger - som kan være til støtte for virksomheden ved planlægning og ordreplacering m.v. Indsamling og registrering af oplysninger om konkurrenter vil efter omstændighederne også kunne foretages, idet det f.eks. kan være helt legitimt at følge med i de pågældendes afsætningsforhold, prispolitik m.v.

I erhvervsvirksomheder vil der ud over ovennævnte registreringer, som formentlig forekommer inden for mange forskelligartede virksomheder, findes en lang række mere specielle registreringsaktiviteter, som er et naturligt led i den normale drift af vedkommende type virksomhed. Det gælder f.eks. lægers patientregistre, livsforsikringsselskaber registrering af lægelige oplysninger, pengeinstitutters registreringer af checkmisbrugere, kunsthandlers registrering af ejere af bestemte billeder o.s.v.

For så vidt angår fagforeninger, arbejdsgiver- og brancheorganisationer må spørgsmålet om omfanget af de registreringer, der må finde sted, ligeledes afgøres på grundlag af en konkret vurdering af, hvad der er et naturligt led i den normale drift af vedkommende organisation, bedømt efter dennes art. Også inden for denne gruppe må naturligvis indsamles og registreres oplysninger om organisationens personale og medlemmer. Det forhold, at vedkommende organisation udfører serviceforanstaltninger af forskellig art for medlemmerne, betyder, at der kan foretages registreringer af særlig art, og som f.eks. også vedrører medlemmernes ansatte, selv om disse i en vis forstand kan anses for "modparter".

Til illustration af den konkrete vurdering, der må foretages, og af de ovennævnte spørgsmål vedrørende registreringernes omfang kan nævnes, at rederiforeningen naturligvis kan have in-

teresse i at notere oplysninger om helbredsforhold og alkoholvaner vedrørende det personale, som har med skibenes navigation at gøre, og at noget tilsvarende naturligtvis må gælde for luftfartsselskaberne med hensyn til oplysninger om piloterne. På lignende måde kan f.eks. bankerne registrere checkmisbrugere, men de må ikke registrere oplysninger om kontohavernes helbredstilstand. Advokatrådet må kunne anlægge fortegnelser over advokater, hvis forhold giver anledning til at følge dem med særlig opmærksomhed. En fagforening må kunne registrere oplysninger ikke blot om medlemmernes lønforhold f.eks. med henblik på lønforhandlinger, men må efter omstændighederne kunne foretage noteringer om medlemmer, som er ekskluderet som strejkebrydere - og de må også kunne foretage sædvanlige registreringer om arbejdsgivere. Foreninger med praktisk eller ideelt sigte kan notere medlemmer, der udelukkes på grund af optræden, som er i strid med foreningens formål.

Spørgsmålet om, hvorvidt oplysninger registreret i henhold til stk. 1, må videregives, reguleres i stk. 2. Herefter må oplysningerne ikke uden den registreredes samtykke videregives, medmindre det er et naturligt led i den normale drift af vedkommende virksomhed m.v.

Uanset stk. 2 således anvender samme udtryk som stk. 1, betyder det ikke, at oplysninger, der er indsamlet og registreret med hjemmel i stk. 1, også altid må videregives. Efter stk. 2 er det nemlig selve videregivelsen - og ikke indsamlingen eller registreringen - der skal være et naturligt led i den normale drift.

Også dette spørgsmål må bero på en konkret vurdering, men visse generelle retningslinier kan dog gives. Erhvervsvirksomheder må f.eks. på forespørgsel videregive oplysninger om en ansat til en anden virksomhed, hvori den pågældende søger ansættelse. Ligeledes må oplysninger om forløbet af kreditforhold videregives til trediemand - f.eks. et kreditoplysningsbureau - såfremt dette sker som led i et samarbejds- eller kontraktsforhold. Dette vil f.eks. være tilfældet, når kreditoplysningsbureauet foretager incasso for virksomheden eller som modydelse for de nævnte oplysninger afgiver soliditetsoplysninger om personer eller virksomheder, som vedkommende virksomhed påtænker at etablere forretningsforbindelse med. Det vil endvidere være et naturligt led i den normale drift af erhvervsvirksomheder m.v. at videregive oplysning-

ger til brancheorganisationer til brug ved ydelse af serviceforanstaltninger og til varetagelsen af fællesinteresser for branchen.

På grund af de meget forskelligartede registreringer m.v., som reglerne i § 16, stk. 1 og 2, skal regulere, er det ikke fundet muligt at gøre bestemmelserne mere præcise og konkrete. Da der imidlertid som nævnt kan forekomme registreringsaktiviteter, som dels ligner kreditoplysningsbureauernes, dels kan indbefatte oplysninger af meget personlig karakter, har man anset det for rimeligt at foreslå, at der etableres hjemmel til en administrativ præcisering af bestemmelserne, således at der kan fastsættes nærmere regler om bestemte typer registreringer m.v., såfremt der opstår behov herfor. Derfor foreslås som stk. 3 en bestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte yderligere begrænsninger i adgangen til at indsamle, registrere og videregive oplysninger og herunder foreskrive, at nærmere angivne registreringer skal anmeldes til registernævnet. Endvidere følger det af reglerne i § 3, at registernævnet bl.a. har adgang til at påse, at reglerne i § 16 overholdes. Selv om nævnet ikke har direkte adgang til disse registre, vil det kunne foretage en nærmere undersøgelse f.eks. på grundlag af en indgivet klage fra en registreret, jfr. herved reglerne i §§ 17 - 20. Endvidere vil ~~registernævnet~~ kunne anmode om en politimæssig undersøgelse af forholdet med henblik på eventuel tiltale for overtrædelse af loven eller de i medfør af loven fastsatte regler, jfr. bestemmelserne i lovens kapitel 5.

Til § 17.

Bestemmelsen supplerer reglen i § 16, stk. 2, om adgangen til at videregive oplysninger. Efter bestemmelsen må oplysninger om forhold, der er mere end 5 år gamle, ikke videregives, medmindre oplysningerne efter deres art har betydning uanset deres alder, eller det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at oplysning om forholdet fortsat har væsentlig betydning.

Reglen svarer stort set til ~~forældelses~~reglen i § 8 vedrørende kreditoplysninger, men da den omfatter oplysninger af meget forskellig karakter, har det ikke været muligt at konkretisere bestemmelsen som § 8, således at den kun omfatter "negative" oplysninger om personer eller virksomheder.

Der bliver imidlertid, ikke store forskelle i de to reglers virkninger. Således vil oplysninger om navn, adresse, CPR-nummer, stilling, erhverv m.v. ikke være genstand for forældelse. Oplysninger om f.eks. en persons sygedage eller undladelse af at betale forfalden gæld vil derimod i almindelighed være genstand for forældelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 8.

Til § 18.

Bestemmelsen indeholder sammen med § 19 de nærmere regler om berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger. Personer, foreninger eller virksomheder, om hvem der i erhvervsvirksomheder, organisationer m.v. registreres oplysninger som nævnt i § 1, bør efter udvalgets opfattelse beskyttes imod registrering og videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger. Når en registreret eller videregivet oplysning er urigtig, skal virksomheden således altid berigtige registeret. Ved uvæsentlige rettelser kan virksomheden nøjes hermed, men ved andre berigtigelser skal virksomheden endvidere underrette modtagerne af den urigtige oplysning om berigtigelsen. Som eksempler på uvæsentlige rettelser kan nævnes mindre fejl i alders- eller adresseangivelse eller i stiftelsesår, i antal ansatte, i kapitalværdiangivelser m.v. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 9.

Da de registrerede ikke har krav på acces til disse registre, der f.eks. kan omfatte lægelige oplysninger, har man ikke ment, at de registrerede skal have underretning om berigtigelsen eller om modtagernes navne. Det må imidlertid antages, at virksomheder m.v. i de fleste tilfælde vil give disse meddelelser på anfordring. For så vidt angår spørgsmålet om acces henvises til bemærkningerne til § 20.

Til § 19.

Bestemmelsen i stk. 1 foreskriver en undersøgelsespligt for virksomheden, når en registreret oplyser omstændigheder, der taler for, at en oplysning er urigtig eller vildledende. I bekræftende fald skal virksomheden berigtige registeret. Såfremt ændringen ikke er uvæsentlig, skal virksomheden endvidere give skriftlig underretning om berigtigelsen til den registrerede og modtagere

af den urigtige eller vildledende oplysning. I sådanne tilfælde skal den registrerede endvidere have meddelelse om, hvem der har modtaget den pågældende oplysning.

Da registrering og videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger kan være af væsentlig betydning for den registrerede, bør han efter udvalgets opfattelse have mulighed for at få en uvildig afgørelse af, om oplysningen er urigtig eller vildledende. Stk. 2 bestemmer derfor, at reglerne i § 10, stk. 2, og § 11 finder tilsvarende anvendelse. Dette betyder, at den registrerede, såfremt virksomheden ikke anser oplysningen for urigtig eller vildledende, kan indbringe spørgsmålet om, hvorvidt oplysningen er urigtig eller vildledende, for registernævnet. Nævnet træffer endelig administrativ afgørelse af, hvorvidt virksomheden er forpligtet til at foretage berigtigelse. Skal berigtigelse herefter foretages, og er ændringen ikke uvæsentlig, skal virksomheden endvidere give den registrerede og modtagere af den pågældende oplysning meddelelse om berigtigelsen. Virksomheden skal også meddele den registrerede, hvem der har modtaget oplysningen.

Såfremt ændringen ikke er uvæsentlig, skal den registrerede således efter § 19 - uanset han ikke har acces til registeret - have underretning om berigtigelsen og om modtagernes navne. Efter § 18 har den registrerede derimod ikke krav på at få disse meddelelser. Denne forskel skyldes, at den registrerede i en § 19-situation i forvejen er bekendt med, at en nærmere angiven oplysning, som efter hans opfattelse er urigtig, findes i registeret og eventuelt er videregivet af virksomheden.

Til § 20.

Udvalget har overvejet, i hvilket omfang de registrerede bør have acces til registre, der er omfattet af reglerne i kapitel 4. Da en lang række registre udelukkende er baseret på oplysninger meddelt af den registrerede selv, og da mange registre udelukkende tjener interne - ofte rent administrative - formål, skønnes der ikke at være grund til at foreslå regler om acces til alle registre. Der forekommer imidlertid registreringsaktiviteter, som har fornøden hjemmel i § 16, stk. 1 og 2, men som har til formål at virke advarende over for andre. Der er således tale om registreringer, der dels minder om kreditoplysningsbureauernes, dels

indeholder "negative" oplysninger, hvorfor de registrerede har en ganske særlig interesse i, at oplysningerne er korrekte.

Der foreslås derfor i § 20 regler om acces for de registrerede til registre, som er oprettet med henblik på at advare mod forretningsforbindelser med de registrerede. At § 20, stk. 1, særligt nævner banker, sparekasser, forsikringsselskaber eller samenslutninger heraf skyldes, at sådanne registre så vidt vides foreløbigt udelukkende findes inden for disse grene af erhvervslivet. Som eksempler på registre, der er omfattet af reglerne i § 20, kan således nævnes det checkmisbrugerregister, der føres af Danske Bankers Fællesrepræsentation, omtalt ovenfor side 34, samt forsikringsbranchens fællesregistreringer vedrørende forsikringssøgende, der frembyder særlig risiko, omtalt ovenfor side 36-37. Der henvises herved også til bemærkningerne ovenfor i kapitel VI, afsnit 4 og 8. For så vidt angår forsikringsbranchens fællesregistreringer modificeres accesreglen i stk. 1 dog ved reglerne i stk. 3, jfr. nedenfor.

Stk. 1 svarer i øvrigt til reglerne i § 7, stk. 2, om de registreredes adgang til at blive gjort bekendt med indholdet af kreditoplysningsbureauernes registre og afgivne svar.

I stk. 2 er fastsat regler om vederlag for skriftlige svar svarende til § 7.

Efter stk. 3 finder reglerne om acces i stk. 1 ikke anvendelse på oplysninger om løn- og ansættelsesforhold, der registreres af arbejdsgiver- eller lønmodtagerorganisationer. Det samme gælder helbredsoplysninger afgivet af læger.

Reglen x stk. 3, 1. pkt., er begrundet i, at der er tale om registreringer, som foretages af arbejdsmarkedets parter. Selv om der er en tendens til i stigende grad at lovgive vedrørende spørgsmål, der traditionelt anses for at tilhøre aftalemæssige områder, har udvalget ikke ment at burde stille forslag om gennemførelse af bestemmelser, som ville betyde, at arbejdsmarkedets parter kunne kræve oplysninger hos hinanden.

For så vidt angår reglen i 2. pkt. om helbredsoplysninger afgivet af læger henvises til udvalgets bemærkninger i kapitel VI, afsnit 8.

Til kapitel 5.Til § 21.

Udvalget har ment, at der er behov for at kunne anvende hæftestraf, jfr. stk. 1, Det er herved også taget i betragtning, at overtrædelser af straffelovens § 264 d, der bl.a. omhandler uberettiget videregivelse af oplysninger om en anden persons private forhold, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Reglerne i stk. 2 og 3 er udformet i overensstemmelse med sædvanlig praksis.

Til § 22.

Bestemmelsen i stk. 2 er en konsekvens af den i kapitel 2 foreslåede regulering.

Til § 23.

Paragraffen indeholder visse overgangsregler, hvoraf navnlig reglen i stk. 2 er anset for nødvendig af hensyn til kreditoplysningsbranchen.

Til § 24.

Det er herved forudsat, at lovens område er undergivet Færøernes hjemmestyre.

BILaa I.

Oversigt over besvarelser af det udsendte spørgeskema.

Firmaets/or- ganisatio- nens art	Grup- pe nr.	Antal adres- sater	Svar	Svaret ja til reg.	Svaret nej til reg,	"adres- sat ube- kendt" ell.fir- ma ned- lagt	svar ik- ke mod- taget
Oplysnings- bureauer	1	21	17	16	1	4	0
Kuverterings- bureauer	2	16	4	2	2	4	8
Fagforeninger og faglige or- ganisationer	3	10	9	6	3	0	1
Arbejdsgiver- og brancheor- ganisationer	4	19	16	8	8	0	3
Sammenslutnin- ger indenfor liberale er- hverv	5	4	4	3	1	0	0
Boligselska- ber m.v.	6	4	3	2	1	0	1
Pengeinstitut- ter	7	10	8	7	1	0	2
Forsikrings- selskaber	8	3	3	3	0	0	0
Stormagasiner	9	4	4	3	1	0	0
Andet	10	1	1	1	0	0	0
Ialt		92	69	51	18	8	15

BILAG II.Liste over adressater fordelt efter firmaets/organisationens art.1. Oplysningsbureauer.

Almindelig Kredit- og Kontooplysning k/3,
Vester Voldgade 115, V.

Creditreformforeningen for Danmark,
Tordenskjoldsgade 23, K. (Afdelinger i Odense, Århus og Aalborg).

Dansk oplysnings- og incassobureau A/S,
Frydendalsvej 3, V.

Dansk Revisions Selskab A/S (Kreditrapporten k/3),
Frederiksberggade 21, K.

Danske Kreditoplysninger,
Toftebæksvej 11, Lyngby.

De forenede Oplysningsbureauer,
Frydendalsvej 3, V.

Inden- og Udenrigs Kreditværk k/3 (Schimmelpfeng Skandinavien k/3),
Købmagergade 11, 3., K.

Kundekontrol k/3,
Nørrebrogade 43, N.

Købmandstandens Oplysningsbureau k/3,
Gammel Mønt 2 - 4, K. (Afdelinger i Odense, Århus og Aalborg).

Oplysningscentralen v/Abel Bak-Jensen,
Nylandsvej 40, F.

Oplysnings- og Incasso-Bureauet Bona,
Klaregade 34, Odense.

Oplysningsforeningen for Kolding og Opland,
Fynsvej 3, Kolding.

Oplysningsforeningen,
Eyesgade 10, Århus.

A. A. Aba oplysningsbureau (Københavns Detektiv Korps),
Gothersgade 14, K.

Oplysningsforeningen,
Vejerbøden v. Sophie Brahesgade, Helsingør.

Oplysningsforeningen for Handel og Håndværk i Slagelse og Omegn,
Jernbanegade 3, Slagelse.

Den sorte Bog, Oplysnings- og incassobureau,
Møllergade 74 A, Svendborg.

Oplysningsforeningen for Handel og Håndværk i Esbjerg og Omegn,
Danmarksgade 55, Esbjerg.

Oplysningsforeningen for Handel og Håndværk i Horsens-Skanderborg
og Omegn, Havnen 23, Horsens.

Oplysningsforeningen i Randers,
Store Voldgade 10, Randers.

Oplysningsforeningen for Handel og Håndværk,
Horupsgade 30, Tønder.

2. Adresserings- og kuverteringsbureauer.

Atlas Marking System A/S,
Peder Skrams Gade 26, K.

Bjarvø adressering,
Læssøesgade 14, N.

Bruwa A/S,
Grusgraven 7, Bagsværd.

Danmail A/S,
Meterbuen 41 - 45, Skovlunde.

H. Hyldahl A/S, Adresseringsbureau,
Egegårdsvej 32 - 34, Rødovre.

Kuvertas v/B. Dahl-Jensen,
Islevdalvej 182, Rødovre.

Multi Post,
Vassingerødvej, Nymølle, Lyngø.

Tekfa Direkte Reklame A/S,
Skelbækgade 4, V.

Aktiv Reklame,
~~Ka~~aalundsvej 4, Farum.

Adresseringscentralen,
Kong Christians Allé 26, Aalborg.

Handicappedes Kuverteringsbureau,
Jonstrupvej 278, Ballerup.

Studenternes Reklameuddeling,
Martensens allé 4 A, V.

Wennco Bureau,
Marievej 15, Hellerup.

Bjørrrith, Kongsted GI. Mølle,
Dianalund.

System-adressering,
Borgergade 38, Silkeborg.

Adresseringsservice,
C. F. Richsvej 20, P.

3. Fagforeninger og faglige organisationer.

Den almindelige danske Lægeforening,
Kristianiagade 12 A, Ø.

Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund,
Nyropsgade 25, V.

Landsorganisationen i Danmark, LO,
Rosenørns allé 14, V.

Centralorganisationen af Metalarbejdere i Danmark,
Vester Søgade 4, 3., V.

Handels- og Kontorfunktionærers forbund i Danmark, HK,
H. C. Andersens Boulevard 43, V.

Sømændenes forbund i Danmark,
Herluf Trolles Gade 5, K.

Dansk Ingeniørforening,
Vester Farimagsgade 31, V.

Dansk journalistforbund,
GI. Strand 46, K.

Danmarks Juristforbund,
Gothersgade 133, K.

Danmarks Lærerforening,
Kompagnistræde 32, K.

4. Arbejdsgiver- og brancheorganisationer.

Dansk Arbejdsgiverforening,
Vester Voldgade 113, V.

Sammenslutningen af landbrugets arbejdsgiverforeninger,
Axelborg, Axeltorv, V.

Assurandør-Societetet,
Amaliegade 10, K.

Danmarks Automobil-forhandler-forening,
Alhambravej 5, V.

Danske Bankers Fællesrepræsentation,
Amaliegade 7, K.

Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger,
Roskildevej 65, Albertslund.

Butikshandelens Fællesråd,
Bredgade 73, K.

De lokale handelsforeningers Centralorganisation,
Frederiksborggade 27, K.

Danske Dagblades Fællesrepræsentation,
Pilestræde 34, K.

Grosserer-Societetet,
Børsen, K.

Håndværksrådet,
H. C. Andersens Boulevard 20, V.

Industrirådet,
H. C. Andersens Boulevard 18, V.

Danmarks Sparekasseforening,
Købmagergade 62-64, K.

De danske Handelsforeningers Fællesorganisation,
Ehlersvej 9, Hellerup.

De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark,
Svanemøllevej 41, Hellerup.

Danmarks Rederiforening,
Amaliegade 33, K.

Oliebranchens Fællesrepræsentation,
Fredericiagade 16, K.

Entreprenørforeningen,
Nørre Voldgade 106, V.

Danske Dagblades Arbejdsgiverforening,
Direktør Jens Degerbøl,
Skindergade 7, K.

5. Sammenslutninger inden for liberale erhverv.

Danske Arkitekters Landsforbund,
Bredgade 66, K.

Dansk Ejendomsmæglerforening,
Skindergade 3, K.

Det danske advokatsamfund,
Kronprinsessegade 28, K.

Foreningen af statsautoriserede revisorer,
Kronprinsessegade 8, K.

6. Boligselskaber m.v.

Boligselskabet Lejerbo,
Kristianiagade 9, Ø.

Grundejernes Landsforbund,
Nørre Voldgade 2, K.

Lejernes Landsorganisation,
Banegårdspladsen 1, V.

Fællesorganisationen af almennyttige danske boligselskaber,
Lindevangs allé 66, F.

7. Pengeinstitutter.

Privatbanken i København,
Børsgade 4, K.

Den danske Landmandsbank,
Holmens Kanal 12, K.

Kjøbenhavns Handelsbank,
Holmens Kanal 2, K.

Den danske Provinsbank,
Nygade 1, K.

Andelsbanken,
Vesterbrogade 4 A, V.

Finansbanken,
Vester Voldgade 94, V.

Roskilde Bank,
Algade 14, Roskilde.

Bogense Bank,
Bogense.

Djurslands Bank,
Torvet 5, Grenå.

Kolding Laane- og Diskontokasse,
Jernbanegade 22, Kolding.

8. Forsikringsselskaber.

Dansk Automobilforsikrings Forbund,
Amaliegade 10, K.

Livs- og Genforsikringsselskabet Dana A/S,
Stockholmsgade 45, Ø.

Nordisk Gjenforsikrings Selskab A/S,
Grønningen, K.

9. Stormagasiner.

Magasin du Nord,
Kgs. Nytorv, K.

Havemanns Magasin,
Vesterbrogade 74 - 76, V.

A. C. Illum,
Østergade 52 - 54, K.

A/S Dalls Varehus,
Nørregade 12, K.

10. Andet.

Forenede Danske Motorejere, P.D.M.,
Frederiksborggade 18, K.

BILAG III.Oplysningsbureauer (gruppe 1)17 besvarelser

Firmanavn: _____
 Adresse: _____
 Tlf.nr.: _____
 Firmaets formål: _____

Ejerform: (Sæt X)

Enkeltmandsfirma	4
Selskab	6
Forening	7
Andet	-

Er firmaet datterselskab eller filial af udenlandsk selskab eller af et firma, der har sæde i udlandet ? 1 Ja 16 Nej

Registrering Foretager firmaet registrering af individualoplysninger om personer eller firmaer ? 16 Ja 1 Nej

I bekræftende fald bedes efterfølgende spørgsmål besvaret, medens der ved benægtende besvarelse alene anmodes om, at skemaet tilbagesendes i underskrevet stand uden yderligere besvarelse.

Arten af de registrerede oplysninger De registrerede oplysningers art:
 (Sæt X)

	Om personer	Om firmaer
Navn	16	11
Adresse	16	11
Køn	10	-
Alder	9	-
Personnummer/CIR-nummer	4	2
Familie (ægteskabelige) forhold ..	8	-
Uddannelse	5	-
Stilling	10	-
Erhverv/branche	9	9
Indkomstforhold	3	4
Formueforhold	5	5
Ægtepagt	9	-
Skatteforhold	-	-
Kreditværdighed	12	10
Økonomiske forhold i øvrigt	6	5
Sundheds- og sygdomsforhold	1	-

Seksuelle forhold		
Nationalitet	3	3
Race eller hudfarve		
Religiøse tilhørsforhold		
Politisk aktivitet eller lignende	-	-
Værnepligtsforhold		
Strafbare forhold	2	2
Alkohol- eller narkotikavaner		
Ansattes forhold til fagl. organis.		
Arbejdsgiveres forhold til fagl.org.		
Forhold som arbejdstager	1	
Forhold som arbejdsgiver	1	
Andre forhold	2	2

Omfanget af registreringen Antal registrerede personer ultimo 1970:
 Antal registrerede firmaer ultimo 1970: _____

Personer Firmaer

Antal nye registreringer
 i årene 1968: _____
 1969: _____
 1970: _____

Agtes registreringsaktiviteten udvidet i 1971 ?
 2 Ja lo Nej

I bekræftende fald på hvilke områder: _____

Er registreringen begrænset til personer eller
 firmaer inden for en afgrænset del af landet ?
 7 Ja 9 Nej

Er registreringen begrænset til bestemte kategorier
 af personer eller firmaer ? 5 Ja lo Nej

Indgang til registeret I registeret kan opslag foretages efter: (Sæt X)

Navn	13
Adresse	13
Branche eller stilling	1
CPR-/CIR-nr.	1
Fødselsdato/alder	1
Registreret forhold	
Andet	2

Opbevarings- De registrerede oplysninger opbevares: (Sæt X)
 måde

På hulkort, magnetbånd ell.lign. ...	3
På adresseplader ell. lign	
På kartotekskort	10
I protokoller ell. lign	1
På anden form	5

Ajournføring og udekillelse Ajournføringen af registeret foretages: (Sæt X)

Løbende	14
Med regelmæssige mellemrum	1
Lejlighedsvis	
Kan ikke angives	

Udskilles forældede oplysninger systematisk ?
 14 Ja 1 Nej

Efter hvor lang tid ?
 1 år: 2, 2 år: -, 3 år: 1, 4 år: -, 5 år: 5, længere tid: 3.

Oplysnings- kilder	De registrerede oplysninger hidrører fra: (Sæt X) Noteres kilden i registeret ?		
	Dagblade, tidsskrifter og lignende	8	7
	Statstidende	9	8
	Vejvisere, telefonbøger og lignende	8	5
	Andre offentligt tilgængeli- ge kilder	9	7
	Ikke offentliggjort materiale, der stilles til råd- dighed af:		
	Firmaer, selskaber og lign.	11	8
	Erhvervsorganisationer	2	1
	Andre organisationer	2	2
	Domstole (herunder foged- retter)	8	7
	Andre offentlige myndighe- der ell. institutioner	7	6
	Indsamlet af egne tillids- mænd m.v.	4	2
	Meddelt af de registrerede selv	7	6
	Andre kilder	6	4
Kontrol af op- lysningernes pålidelighed	Foretages der kontrol af oplysningernes pålidelig- hed ? 11 Ja - Nej		
	Klassificeres oplysningerne efter pålidelighed ?	4 Ja 6 Nej	
	Anføres i registeret datoen for oplysningernes modtagelse?	15 Ja - Nej	
	Rettes henvendelse til de registrerede ? (Sæt X)		
	Systematisk		6
	I tvivlstilfælde		4
	Lejlighedsvis		4
	Aldrig		3
Oplysninger- nes anvendel- se	De registrerede oplysninger benyttes: (Sæt X)		
	Alle re- gistre- rede op- lysnin- ger	Kun dele af de re- gistre- rede op- lysnin- ger	Efter nærmere bearbejdning af de registrerede oplysninger med angivelse af vurderinger, skøn ell.lign.
	Til internt brug i firmaet	9	- 1
	I øvrigt:		
	Til nærmere afgræn- set eller bestemt defineret kreds	6	2 2
	Til abonnenter, der optages efter nær- mere prøvelse	5	2 6
	Til abonnenter, der optages uden nær- mere prøvelse	-	1 -

	Til særlige formål i øvrigt	1	1	-
	Til enhver, der ønskes at købe oplysningerne	2	1	2
	Forudsætter adgangen til at modtage (købe) de registrerede oplysninger påtagelse af kontraktlige forpligtelser med hensyn til oplysningernes videre anvendelse ?	11	Ja	3 Nej
	Leveres oplysningerne enkeltvis ?	11	Ja	4 Nej
	Leveres masseoplysninger (samlet oplysning om et større antal enkeltpersoner eller firmaer) ?	8	Ja	4 Nej
Den registreredes stilling	Indhentes den registreredes samtykke til registreringen ?	2	Ja	12 Nej
	Kan den registrerede på begæring blive slettet af registeret ?	7	Ja	4 Nej
	Underrettes den registrerede om registreringen ?	5	Ja	10 Nej
	Underrettes han om videregivelse af oplysninger ?	5	Ja	8 Nej
	Kan den registrerede på begæring få oplysning om, hvad dei er registreret om ham ?	13	Ja	1 Nej
	Kan han få oplysning om kilderne til oplysningerne ?	11	Ja	5 Nej
	Kan han på begæring få underretning om, til hvem oplysningerne er givet ?	7	Ja	7 Nej
	Rettes registerets oplysninger eventuelt på den registreredes begæring ?	13	Ja	1 Nej
	Hvis fejl konstateres, underretter man da modtagerne af urigtige oplysninger ?	14	Ja	- Nej
Beskyttelse mod udlevering til uvedkommende	Træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at oplysninger ikke udleveres til uvedkommende ?	15	Ja	- Nej
	I bekræftende fald hvilke ?			
Anden virksomhed	Driver virksomheden tillige:			
	Incassovirksomhed	13	Ja	2 Nej
	Detektivvirksomhed	-	Ja	10 Nej
Eksempler	Til yderligere illustration af firmaets registreringsvirksomhed bedes De vedlægge nogle eksempler på <u>registreringer og videregivne oplysninger</u> (gerne fotokopi). Navne kan udelades.			

Bemærkninger I denne rubrik kan yderligere bemærkninger anføres.

Under-
skrift

Dato

Underskrift

BILAG IV.Adresserings- og kuverteringsbureauer (gruppe 2)4 besvarelser

Firmanavn: _____

Adresse: _____

Tlf.nr.: _____

Firmaets formål: _____

Ejerform: (Sæt X)

Enkeltmandsfirma 2

Selskab 2

Forening

Andet

Er firmaet datterselskab eller filial af udenlandsk selskab eller af et firma, der har sæde i udlandet ?
 1 Ja 3 Nej

Registre- Foretager firmaet registrering af individualoplysninger
 ring om personer eller firmaer ? 2 Ja 2 Nej

I bekræftende fald bedes efterfølgende spørgsmål besvaret, medens der ved benægtende besvarelse alene anmodes om, at skemaet tilbagesendes i underskrevet stand uden yderligere besvarelse.

Arten af de registrerede oplysningers art:

(Sæt X)

	Om per- soner	Om fir- maer
Navn	2	2
Adresse	2	2
Køn		
Alder	-	-
Personnummer/CIR-nummer		
Familie (ægteskabelige) forhold		
Uddannelse	1	-
Stilling	2	
Erhverv/branche	1	2
Indkomstforhold		
Formueforhold		
Ægtepagt		
Skatteforhold		
Kreditværdighed	-	-
Økonomiske forhold i øvrigt		
Sundheds- og sygdomsforhold	-	-
Seksuelle forhold	-	-
Nationalitet	-	-
Race eller hudfarve		

Religiøse tilhørsforhold		
Politisk aktivitet eller lignende	-	
Værnepligtsforhold		
Strafbare forhold		
Alkohol- eller narkotikavaner		
Ansattes forhold til fagl. org.	1	
Arbejdsgiveres forhold til fagl.org.	1	1
Forhold som arbejdstager		
Forhold som arbejdsgiver	-	-
Andre forhold	-	-

Omfanget af registreringer: Antal registrerede personer ultimo 1970: _____
 Antal registrerede firmaer ultimo 1970: _____

	Personer	Firmaer
Antal nye registreringer i årene		
1968: _____		
1969: _____		
1970: _____		

Agtes registreringsaktiviteten udvidet i 1971 ?
 2 Ja - Nej

I bekræftende fald på hvilke områder: _____

Er registreringen begrænset til personer eller firmaer inden for en afgrænset del af landet ? - Ja 2 Nej
 Er registreringen begrænset til bestemte kategorier af personer eller firmaer ?
 2 Ja - Nej

Indgang til registeret I registeret kan opslag foretages efter: (Sæt X)

Navn	2
Adresse	2
Branche eller stilling	2
CPR-/CIR-nummer	-
Fødselsdato/alder	-
Registreret forhold	1
Andet	-

Opbevaringsmåde De registrerede oplysninger opbevares: (Sæt X)

På hukort, magnetbånd eller lignende ..	-
På adresseplader eller lignende	2
På kartotekskort	2
I protokoller eller lignende	-
På anden form	-

Ajourføring og udskillelse Ajourføringen af registeret foretages: (Sæt X)

Løbende	2
Med regelmæssige mellemrum	-
Lejlighedsvis	-
Kan ikke angives	-

Udskilles forældede oplysninger systematisk ?
 2 Ja - Nej

Efter hvor lang tid ? 1 år: 1, 2 år: -, 3 år: -, 4 år: -, 5 år: -, længere tid: -.

Oplysningskilder De registrerede oplysninger hidrører fra : (Sæt X)
 Noteres kilden i registeret ?

Dagblade, tidsskrifter og lign.	2	1
Statstidende	2	1
Vejvisere, telefonbøger og lign.	2	2
Andre offentligt tilgængelige kilder	2	2
Ikke offentliggjort materiale, der stilles til rådighed af:		
Firmaer, selskaber og lignende	1	1
Erhvervsorganisationer	2	2
Andre organisationer	1	1
Domstole (herunder fogedretter)		
Andre offentlige myndigheder eller institutioner	-	-
Indsamlet af egne tillidsmænd m.v.	-	-
Meddelt af de registrerede selv	-	
Andre kilder	-	

Kontrol af oplysningernes pålidelighed ?
 Foretages der kontrol af oplysningernes pålidelighed ?
 2 Ja - Nej
 Klassificeres oplysningerne efter pålidelighed ?
 - Ja 2 Nej
 Anføres i registeret datoen for oplysningens modtagelse ?
 - Ja - Nej
 Rettes henvendelse til de registrerede ? (Sæt X)
 Systematisk -
 I tvivlstilfælde 1
 Lejlighedsvis -
 Aldrig -

Oplysningernes anvendelse De registrerede oplysninger benyttes: (Sæt X)
 Alle re- Kun dele Efter nærmere be-
 gistre- af de re-arbejdning af de
 rede op- gistre- registrerede op-
 lysnin- rede op- lysninger med an-
 ger lysnin- givelse af vurde-
 ger ringer, skøn el.
 lign.

Til internt brug i firmaet	-	-	-
I øvrigt:			
Til nærmere afgrænset eller bestemt defineret kreds	-	-	-
Til abonnenter, der optages efter nærmere prøvelse	-	-	
Til abonnenter, der optages uden nærmere prøvelse	-	-	
Til særlige formål i øvrigt	-	-	
Til enhver, der ønsker at købe oplysningerne	2	-	

Forudsætter adgangen til at modtage (købe) de registre-rede oplysninger påtagelse af kontraktlige forpligtel-ser med hensyn til oplysningernes videre anvendelse ?

1 Ja 1 Nej

Leveres oplysningerne enkeltvis ? - Ja 1 Nej

Leveres masseoplysninger (samlet oplysning om et stør-re antal enkeltpersoner eller firmaer) ?

1 Ja - Nej

Den regi-streredes stilling	Indhentes den registreredes samtykke til registreringen ?	-	Ja	2	Nej
	Kan den registrerede på begæring bli-ve slettet af registeret ?	2	Ja	-	Nej
	Underrettes den registrerede om regi-streringen ?	-	Ja	2	Nej
	Underrettes han om videregivelse af oplysninger ?	-	Ja	2	Nej
	Kan den registrerede på begæring få oplysning om, hvad der er registre-ret om ham ?	-	Ja	-	Nej
	Kan han få oplysning om kilderne til oplysningerne ?	2	Ja	-	Nej
	Kan han på begæring få underretning om, til hvem oplysningerne er givet ?	1	Ja	1	Nej
	Rettes registerets oplysninger even-tuelt på den registreredes begæring ?	2	Ja	-	Nej
	Hvis fejl konstateres, underretter man da modtagerne af urigtige oplys-ninger ?	-	Ja	2	Nej

Beskyttel-se mod ud-levering til uved-kommende Træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at op-lysninger ikke udleveres til uvedkommende ?

2 Ja Nej

I bekræftende fald hvilke ? _____

Anden Driver virksomheden tillige:

virksomhed	Incassovirksomhed	-	Ja	2	Nej
	Detektivvirksomhed	-	Ja	2	Nej

Eksempler 2 Til yderligere illustration af firmaets registrerings-virksomhed bedes De vedlægge nogle eksempler på regi-streringer og videregivne oplysninger (gerne fotokopi). Navne kan udelades.

Bemærk-ninger I denne rubrik kan yderligere bemærkninger anføres.
2

Under-skrift

Dato

Underskrift

BILAG V.Fagforeninger og faglige organisationer (gruppe 3)9 besvarelser

Firmanavn: _____
 Adresse: _____
 Tlf.nr.: _____
 Firmaets formål: _____

Ejerform: (Sæt X)

Enkeltmandsfirma -

Selskab -

Forening 9

Andet -

Er firmaet datterselskab eller filial af udenlandsk
 selskab eller af et firma, der har sæde i udlandet ?

- Ja 9 Nej

Registre- Foretager firmaet registrering af individualoplysning-
 ring ger eller firmaer ? (Sæt X) 6 Ja 3 Nej

I bekræftende fald bedes efterfølgende spørgsmål
 besvaret, medens der ved benægtende besvarelse alene
 anmodes om, at skemaet tilbagesendes i underskrevet
 stand uden yderligere besvarelse.

Arten af de regi- strerede oplysning- ger	<u>De registrerede oplysningers art:</u> (Sæt X)	
	Om per- soner	Om Fir- maer
Navn	6	1
Adresse	6	1
Køn	5	-
Alder	5	-
Personnummer/CIR-nummer	5	-
Familie (ægteskabelige) forhold	2	-
Uddannelse	5	-
Stilling	6	-
Erhverv/branche	5	-
Indkomstforhold	3	-
Formueforhold	-	-
Ægtepagt	-	-
Skatteforhold	-	-
Kreditværdighed	-	-
Økonomiske forhold i øvrigt	-	-
Sundheds- og sygdomsforhold	-	-
Seksuelle forhold	-	-
Nationalitet	-	1
Race eller hudfarve	-	-
Religiøse tilhørsforhold	-	-
Politisk aktivitet eller lignende ...	-	-
Værnepligtsforhold	-	-

Strafbare forhold	-	-
Alkohol- eller narkotikavaner	-	-
Ansattes forhold til fagl. org.	1	-
Arbejdsgiveres forhold til fagl.org.	-	-
Forhold som arbejdstager	1	-
Forhold som arbejdsgiver	-	1
Andre forhold	-	-

Omfanget af registrering	Antal registrerede personer ultimo 1970:	_____	
	Antal registrerede firmaer ultimo 1970:	_____	
		Personer	Firmaer
	Antal nye registreringer i årene		
	1968:	_____	_____
	1969:	_____	_____
	1970:	_____	_____
	Agtes registreringsaktiviteten udvidet i 1971 ? _____		
	-	Ja	5 Nej
	I bekræftende fald på hvilke områder : _____		

Er registreringen begrænset til personer eller firmaer inden for en afgrænset del af landet ? - Ja 6 Nej

Er registreringen begrænset til bestemte kategorier af personer eller firmaer ? 6 Ja - Nej

Adgang til registeret	I registeret kan opslag foretages efter: (Sæt X)	
	Navn	6
	Adresse	1
	Branche eller stilling	1
	CPR-/CIR-nummer	3
	Fødselsdato/alder	3
	Registreret forhold	1
	Andet	1

Opbevaringsmåde	De registrerede oplysninger opbevares: (Sæt X)	
	På hulkort, magnetbånd eller lignende	3
	På adresseplader eller lignende	2
	På kartotekskort	5
	I protokoller eller lignende	2
	På anden form	-

Ajourføring og udskillelse	Ajourføringen af registeret foretages: (Sæt X)	
	Løbende	6
	Med regelmæssige mellemrum	-
	Lejlighedsvis	-
	Kan ikke angives	-
	Udskilles forældede oplysninger systematisk ? 3 Ja 3 Nej	
	Efter hvor lang tid ? 1 år: 2, 2 år: -, 3 år: -, 4 år: -, 5 år: -, længere tid: -.	

Oplys- ningskil- der	De registrerede oplysninger hidrører fra: (Sæt X)			Noteres kilden i registeret ?	
	Dagblade, tidsskrifter og lignende	1			
	Statstidende	2			
	Vejvisere, telefonbøger og lignen- de	-			
	Andre offentligt tilgængelige kil- der	-			-
	Ikke offentliggjort materiale, der stilles til rådig- hed af:				
	Firmaer, selskaber og lignende ...	-			
	Erhvervsorganisationer	-			-
	Andre organisationer	-			
	Domstole (herunder fogedretter) ,	-			
	Andre offentlige myndigheder eller institutioner	1			
	Indsamlet af egne tillidsmænd m.v.	2			
	Meddelt af de registrerede selv	6			
	Andre kilder	-			-
Kontrol af oplys- ningernes pålide- lighed	Foretages der kontrol af oplysningernes pålidelighed ?				
		3	Ja	3	Nej
	Klassificeres oplysningerne efter pålidelighed ?				
		-	Ja	4	Nej
	Anføres i registeret datoen for oplysningens modtagel- se ?				
		3	Ja	-	Nej
	Rettes henvendelse til de registrerede ? (Sæt X)				
	Systematisk	2			
	I tvivlstilfælde	2			
	Lejlighedsvis	1			
	Aldrig	-			
Oplysnin- gernes an- vendelse	De registrerede oplysninger benyttes: (Sæt X)				
		Alle re- gistre- rede op- lysnin- ger	Kun dele af de re- arbejdning af de gistrere- registrerede op- lysninger med angi- velse af vurderin- ger, skøn el.lign.		
	Til internt brug i firmaet				
		6	1		1
	I øvrigt:				
	Til nærmere afgræn- set eller bestemt defineret kreds	-	-		
	Til abonnenter, der optages efter nær- mere prøvelse	-	-		-
	Til abonnenter, der optages uden nærmere prøvelse	-	-		-
	Til særlige formål i øvrigt	-	1		
	Til enhver, der øn- sker at købe oplys- ningerne	-	-		

Forudsætter adgangen til at modtage (købe) de registrerede oplysninger påtagelse af kontraktlige forpligtelser med hensyn til oplysningernes videre anvendelse ?

leveres oplysningerne enkeltvis ? - Ja Nej
 Leveres masseoplysninger (samlet oplysning om et større antal enkeltpersoner eller firmaer) ? Ja Nej
 1 Ja 1 Nej

Den registreredes stilling Indhentes den registreredes samtykke til registreringen ? 3 Ja 3 Nej
 Kan den registrerede på begæring blive slettet af registeret ? 6 Ja - Nej
 Underrettes den registrerede om registreringen ? - Ja 3 Nej
 Underrettes han om videregivelse af oplysninger ? 1 Ja - Nej
 Kan den registrerede på begæring få oplysning om, hvad der er registreret om ham ? 4 Ja - Nej
 Kan han få oplysning om kilderne til oplysningerne ? 2 Ja - Nej
 Kan han på begæring få underretning om, til hvem oplysningerne er givet ? 2 Ja - Nej
 Rettes registerets oplysninger eventuelt på den registreredes begæring ? 5 Ja - Nej
 Hvis fejl konstateres, underretter man da modtagerne af urigtige oplysninger ? 2 Ja - Nej

Beskyttelse mod udlevering af oplysninger - Træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at oplysningerne ikke udleveres til uvedkommende ? 4 Ja - Nej

Udtalelse af myndighederne - I bekræftende fald hvilke ? _____
 kommende _____

Anden virksomhed - Driver virksomheden tillige:

Incassovirksomhed - Ja 6 Nej
 Detektivvirksomhed - Ja 6 Nej

Eksempler 4 Til yderligere illustration af firmaets registreringsvirksomhed bedes De vedlægge nogle eksempler på registreringer og videregivne oplysninger (gerne fotokopi). Navne kan udelades.

Bemærkninger 3 I denne rubrik kan yderligere bemærkninger anføres.

Underskrift

Dato

Underskrift

BILAG VI.Arbejdsgiver- og brancheorganisationer (gruppe 4)16 besvarelser

Firmanavn: _____

Adresse : _____

Tlf.nr.: _____

Firmaets formål: _____

Ejerform: (Sæt X)

Enkeltmandsfirma

Selskab

Forening 14

Andet 2

Er firmaet datterselskab eller filial af udenlandsk selskab eller af et firma, der har sæde i udlandet ?

- Ja 16 Nej

Registre- Foretager firmaet registrering af individualoplysninger
ring om personer eller firmaer ? (Sæt X)

8 Ja 8 Nej

I bekræftende fald bedes efterfølgende spørgsmål besvaret, medens der ved benægtende besvarelse alene anmodes om, at skemaet tilbagesendes i underskrevet stand uden yderligere besvarelse.

Arten af de registrerede oplysninger	De registrerede oplysningers art: (Sæt X)	
	Om personer	Om firmaer
Navn	8	6
Adresse	8	6
Køn	3	
Alder	5	
Personnummer/CIR-nummer	5	2
Familie (ægteskabelige) forhold	2	-
Uddannelse	7	
Stilling	6	
Erhverv/branche	7	4
Indkomstforhold	3	
Formueforhold	1	
Ægtepagt		
Skatteforhold	2	
Kreditværdighed	-	-
Økonomiske forhold i øvrigt	2	2
Sundheds- og sygdomsforhold	1	
Seksuelle forhold		
Nationalitet	1	2
Race eller hudfarve	-	-
Religiøse tilhørsforhold	-	-
Politisk aktivitet eller lignende		
Værnepligtsforhold	2	
Strafbare forhold	1	

Alkohol- eller narkotikavaner	1	-
Ansattes forhold til fagl. org.	4	
Arbejdsgiveres forhold til fagl. org.	-	4
Forhold som arbejdstager	1	
Forhold som arbejdsgiver	1	2
Andre forhold	2	2

Omfanget af registrering
 Antal registrerede personer ultimo 1970: _____
 Antal registrerede firmaer ultimo 1970: _____
Personer Firmaer
 Antal nye registreringer i årene
 1968: _____
 1969: _____
 1970: _____
 Agtes registreringsaktiviteten udvidet i 1971 ?
1 Ja 8 Nej
 I bekræftende fald på hvilke områder: _____

Er registreringen begrænset til personer eller firmaer inden for en afgrænset del af landet ? 1 Ja 8 Nej
 Er registreringen begrænset til bestemte kategorier af personer eller firmaer ? 8 Ja - Nej

Indgang til registeret I registeret kan opslag foretages efter: (Sæt X)
 Navn 8
 Adresse 2
 Branche eller stilling 4
 CPR-/CIR-nummer 4
 Fødselsdato/alder 3
 Registreret forhold 3
 Andet 1

Opbevaringsmåde De registrerede oplysninger opbevares: (Sæt X)
 På hulkort, magnetbånd eller lignende ... 3
 På adresseplader eller lignende 3
 På kartotekskort 7
 I protokoller eller lignende 1
 På anden form -

Ajourføring og udskillelse Ajourføringen af registeret foretages: (Sæt X)
 Løbende 8
 Med regelmæssige mellemrum 1
 Lejlighedsvis -
 Kan ikke angives -
 Udskilles forældede oplysninger systematisk ? 5 Ja 3 Nej
 Efter hvor lang tid ? 1 år: 1, 2 år: 1, 3 år: -, 4 år: -, 5 år: 1, længere tid: 1.

Oplys- nings- kilder	De registrerede oplysninger hidrører fra: (Sæt X)	Noteres kilden i registeret ?
	Dagblade, tidsskrifter og lignende -	
	Statstidende	-
	Vejvisere, telefonbøger og lign... 1	
	Andre offentligt tilgængelige kil- der	1
	Ikke offentliggjort materiale, der stilles til rådighed af:	
	Firmaer, selskaber og lignende ... 6	2
	Erhvervsorganisationer	2
	Andre organisationer	1
	Domstole (herunder fogedretter) ..	-
	Andre offentlige myndigheder el- ler institutioner	4 2
	Indsamlet af egne tillidsmænd m.v. 2	1
	Meddelt af de registrerede selv ..	5 -
	Andre kilder	1 -

Kontrol af oplys- ningernes pålide- lighed	Foretages der kontrol af oplysningernes pålidelighed ?	3 Ja 6 Nej
	Klassificeres oplysningerne efter pålidelighed ?	Ja 8 Nej
	Anføres i registeret datoen for oplysningens modtagel- se ?	7 Ja - Nej
	Rettes henvendelse til de registrerede ? (Sæt X)	
	Systematisk	4
	I tvivlstilfælde	1
	Lejlighedsvis	3
	Aldrig	2

Oplys- ningernes anvendel- se	De registrerede oplysninger benyttes: (Sæt X)	Alle re- gistrere- de oplys- ninger	Kun dele af de re- gistrere- de oplys- ninger	Efter nærmere be- arbejdning af de registrerede oplys- ninger med angivel- se af vurderinger, skøn el. lign.
	Til internt brug i firmaet	4	3	1
	I øvrigt:			
	Til nærmere afgræn- set eller bestemt defineret kreds	3	2	2
	Til abonnenter, der optages efter nærme- re prøvelse	-	-	-
	Til abonnenter, der optages uden nærme- re prøvelse	-	-	-
	Til særlige formål i øvrigt	2	1	
	Til enhver, der øn- sker at købe oplys- ningerne	-	1	-

Forudsætter adgangen til at modtage (købe) de registrerede oplysninger påtagelse af kontraktlige forpligtelser med hensyn til oplysningernes videre anvendelse ?

Ja 5 Nej

Leveres oplysningerne enkeltvis ? 3 Ja 4 Nej

Leveres masseoplysninger (samlet oplysning om et større antal enkeltpersoner eller firmaer) ?

5 Ja 3 Nej

Den regi- Indhentes den registreredes sam- 4 Ja 5 Nej
s tre re- tykke til registreringen ?
stilling

Kan den registrerede på begæring blive slettet af registeret ? 5 Ja 4 Nej

Underrettes den registrerede om registreringen ? 4 Ja 3 Nej

Underrettes han om videregivelse af oplysninger ? 3 Ja 2 Nej

Kan den registrerede på begæring få oplysning om, hvad der er registreret om ham ? 3 Ja - Nej

Kan han få oplysning om kilderne til oplysningerne ? 3 Ja - Nej

Kan han på begæring få underretning om, til hvem oplysningerne er givet ? 3 Ja - Nej

Rettes registerets oplysninger eventuelt på den registreredes begæring ? 8 Ja 1 Nej

Hvis fejl konstateres, underretter man da modtagerne af urigtige oplysninger ? 4 Ja 2 Nej

Beskyt- Træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at oplys-
telse mod ningerne ikke udleveres til uvedkommende ? 6 Ja 2 Nej
udlevering I bekræftende fald hvilke ? _____
til uved-
kommende

Anden Driver virksomheden tillige:
virksom- Incassovirksomhed - Ja 8 Nej
hed Detektiv virksomhed - Ja 8 Nej

Eksemp- Til yderligere illustration af firmaets registrerings-
ler virksomhed bedes De vedlægge nogle eksempler på regi-
1 streringer og videregivne oplysninger (gerne fotokopi).
Navne kan udelades.

Bemærk- I denne rubrik kan yderligere bemærkninger anføres.
ninger

Under-
skrift

Dato

Underskrift.

BILAG VII.Sammenslutninger inden for liberale erhverv (gruppe 5)

4 besvarelser

Firmanavn: _____

Adresse: _____

Tlf.nr.: _____

Firmaets formål: _____

Ejerform: (Sæt X)

Enkeltmandsfirma

Selskab

Forening 3

Andet 1

Er firmaet datterselskab eller filial af udenlandsk selskab eller af et firma, der har sæde i udlandet ?

- Ja 4 Nej

Registre- Foretager firmaet registrering af individualoplysninger
ring om personer eller firmaer ? (Sæt X) 3 Ja 1 Nej

I bekræftende fald bedes efterfølgende spørgsmål besvaret, medens der ved benægtende besvarelse alene anmodes om, at skemaet tilbagesendes i underskrevet stand uden yderligere besvarelse.

Arten af de registrerede oplysninger	De registrerede oplysningers art: (Sæt X)	
	Om personer	Om firmaer
Navn	3	1
Adresse	3	1
Køn	3	
Alder	3	
Personnummer/CIR-nummer	1	
Familie (ægteskabelige) forhold	-	
Uddannelse	3	
Stilling	3	
Erhverv/branche	3	1
Indkomstforhold	1	-
Formueforhold		
Ægtepagt		
Skatteforhold		
Kreditværdighed	-	-
Økonomiske forhold i øvrigt ,.....	-	
Sundheds- og sygdomsforhold		
Seksuelle forhold		
Nationalitet		
Race eller hudfarve	-	-
Religiøse tilhørsforhold	-	-
Politisk aktivitet eller lignende	-	-
Værnepligtsforhold	-	-
Strafbare forhold		

Alkohol- eller narkotikavaner	-	-
Ansattes forhold til fagl. org.	-	-
Arbejdsgiveres forhold til fagl. org.	-	-
Forhold som arbejdstager	1	-
Forhold som arbejdsgiver	1	-
Andre forhold	-	-

Omfanget af registreringer	Antal registrerede personer ultimo 1970:	_____	
	Antal registrerede firmaer ultimo 1970:	_____	
		Personer	Firmaer
	Antal nye registreringer i årene		
	1968:	_____	_____
	1969:	_____	_____
	1970:	_____	_____
	Aktes registreringsaktiviteten udvidet i 1971 ?		
		-	Ja 3 Nej
	I bekræftende fald på hvilke områder:	_____	
	Er registreringen begrænset til personer eller firmaer inden for en afgrænset del af landet ?	-	Ja 3 Nej
	Er registreringen begrænset til bestemte kategorier af personer eller firmaer ?	3	Ja - Nej

Indgang til registeret	I registeret kan opslag foretages efter (Sæt X)	
	Navn	3
	Adresse	1
	Branche eller stilling	-
	CPR-/CIR-nummer	-
	Fødselsdato/alder	-
	Registreret forhold	1
	Andet	1

Opbevaringsmåde	De registrerede oplysninger opbevares: (Sæt X)	
	På hulkort, magnetbånd eller lignende	1
	På adresseplader eller lignende	3
	På kartotekskort	2
	I protokoller eller lignende	-
	På anden form	1

Ajourføring og udskillelse	Ajourføringen af registeret foretages: (Sæt X)	
	Løbende	3
	Med regelmæssige mellemrum	1
	Lejlighedsvis	1
	Kan ikke angives	-
	Udskilles forældede oplysninger systematisk ?	
		3 Ja - Nej
	Efter hvor lang tid ? 1 år: 1, 2 år: -, 3 år: -, 4 år: -, 5 år: -, længere tid: 1.	

Oplysningskilder	De registrerede oplysninger hidrører fra:(Sæt X)		
	Noteres kilden i registeret ?		
	Dagblade, tidsskrifter og lignende -		
	Statstidende	1	
	Vejvisere, telefonbøger og lign...	-	
	Andre offentligt tilgængelige kilder	1	
	Ikke offentliggjort materiale, der stilles til rådighed af:		
	Firmaer, selskaber og lignende	1	
	Erhvervsorganisationer	-	
	Andre organisationer	-	
	Domstole (herunder fogedretter)	-	
	Andre offentlige myndigheder eller institutioner	-	
	Indsamlet af egne tillidsmænd m.v.	-	
	Meddelt af de registrerede selv	3	
	Andre kilder	-	
Kontrol af oplysningernes pålidelighed	Foretages der kontrol af oplysningernes pålidelighed ?		
		3	Ja - Nej
	Klassificeres oplysningerne efter pålidelighed ?		
		Ja	3 Nej
	Anføres i registeret datoen for oplysningens modtagelse ?		
		2	Ja 1 Nej
	Rettes henvendelse til de registrerede:(Sæt X)		
	Systematisk	3	
	I tvivlstilfælde	1	
	Lejlighedsvis	-	
	Aldrig	-	
Oplysningernes anvendelse	De registrerede oplysninger benyttes: (Sæt X)		
	Alle re-	Kun dele	Efter nærmere be-
	gistre-	af de re-	arbejdning af de
	rede op-	gistre-	registrerede oplys-
	lysninger	rede op-	ninger med angivel-
		lysninger	se af vurderinger,
			skøn el. lign.
	Til internt brug i firmaet		
	2	1	1
	I øvrigt:		
	Til nærmere afgrænset eller bestemt defineret kreds		
	-	-	
	Til abonnenter, der optages efter nærmere prøvelse		
	-	-	-
	Til abonnenter, der optages uden nærmere prøvelse		
	-	-	
	Til særlige formål i øvrigt		
	-	-	-
	Til enhver, der ønsker at købe oplysningerne		
	-	1	-

Leveres oplysningerne enkeltvis ?	1	Ja	1	Nej
Leveres masseoplysninger (samlet oplysning om et større antal enkeltpersoner eller firmaer) ?	-	Ja	3	Nej

Beskyt- Træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at op-
telse mod lysninger ikke udleveres til uvedkommende ? 2 Ja 1 Nej
udlevering
til uved- I bekræftende fald hvilke ? _____
kommende

Eksempler Til yderligere illustration af firmaets registrerings-
 2 virksomhed bedes De vedlægge nogle eksempler på regi-
 streringer og videregivne oplysninger (gerne fotokopi).
 Navne kan udelades.

Under- skrift	Dato	Underskrift,
------------------	------	--------------

BILAG VIII.Boligselskaber m.v. (gruppe 6)3 besvarelser

Firmanavn: _____
 Adresse: _____
 Tlf.nr.: _____
 Firmaets formål: _____

Ejerform: (Sæt X)

Enkeltmandsfirma	-
Selskab	1
Forening	2
Andet	-

Er firmaet datterselskab eller filial af udenlandsk selskab eller af et firma, der har sæde i udlandet ?

- Ja 3 Nej

Registre- Foretager firmaet registrering af individualoplysninger
 ring om personer eller firmaer ? (Sæt X) 2 Ja 1 Nej

I bekræftende fald bedes efterfølgende spørgsmål besvaret, medens der ved benægtende besvarelse alene anmodes om, at skemaet tilbagesendes i underskrevet stand uden yderligere besvarelse.

Arten af de registrerede oplysninger	De registrerede oplysningers art: (Sæt X)	
	Om personer	Om firmaer
Navn	2	1
Adresse	2	1
Køn	2	
Alder	1	
Personnummer/CIR-nummer	1	-
Familie (ægteskabelige) forhold	2	
Uddannelse	1	
Stilling	2	
Erhverv/branche	1	
Indkomst forhold	2	1
Formueforhold	-	1
Ægtepagt		
Skatteforhold		
Kreditværdighed	-	-
Økonomiske forhold i øvrigt	-	1
Sundheds- og sygdomsforhold	1	
Seksuelle forhold		
Nationalitet	-	
Race eller hudfarve		
Religiøse tilhørsforhold	-	
Politisk aktivitet eller lignende		
Værnepligtsforhold	1	

Strafbare forhold	1	
Alkohol- eller narkotikavaner	-	-
Ansattes forhold til fagl. org	1	
Arbejdsgiveres forhold til fagl. org...	1	
Forhold som arbejdstager	1	
Forhold som arbejdsgiver	-	-
Andre forhold		

Omfanget af registrering
 Antal registrerede personer ultimo 1970: _____
 Antal registrerede firmaer ultimo 1970: _____
 Personer Firmaer

Antal nye registreringer i årene

1968: _____

1969: _____

1970: _____

Agtes registreringsaktiviteten udvidet i 1971 ?

2 Ja 1 Nej

I bekræftende fald på hvilke områder: _____

Er registreringen begrænset til personer eller firmaer inden for en afgrænset del af landet ? - Ja 3 Nej

Er registreringen begrænset til bestemte kategorier af personer eller firmaer ? 2 Ja 1 Nej

Indgang I registeret kan opslag foretages efter: (Sæt X)

Navn	3
Adresse	1
Branche eller stilling	-
CPR-/CIR-nummer	-
Fødselsdato/alder	1
Registreret forhold	-
Andet	1

Opbevarings- De registrerede oplysninger opbevares: (Sæt X)

På hulkort, magnetbånd eller lignende	1
På adresseplader eller lignende	2
På kartotekskort	3
I protokoller eller lignende	2
På anden form	1

Ajourføring og udskillelse Ajourføringen af registeret foretages (Sæt X)

løbende	2
Med regelmæssige mellemrum	-
Lejlighedsvis	1
Kan ikke angives	-
Udskilles forældede oplysninger systematisk ?	1 Ja 1 Nej
Efter hvor lang tid ?	1 år: -, 2 år: -, 3 år: -, 4 år: -
-, 5 år: -, længere tid: -	

Oplys- De registrerede oplysninger hidrører fra: (Sæt X)
nings- Noteres kilden
kilder i registeret ?

Dagblade, tidsskrifter og lignende . . -
Statstidende -
Vejvisere, telefonbøger og lignende . -
Andre offentligt tilgængelige kilder
Ikke offentliggjort materiale, der stilles til rådigh-
hed af:
Firmaer, selskaber og lignende -
Erhvervsorganisationer -
Andre organisationer -
Domstole (herunder fogedretter) . . . -
Andre offentlige myndigheder eller
institutioner -
Indsamlet af egne tillidsmænd m.v. . . -
I ledet af de registrerede selv . . . 3
Andre kilder -

Kontrol Foretages der kontrol af oplysningernes pålidelighed ?
af oplys- 2 Ja 1 Nej
ningernes Klassificeres oplysningerne efter pålidelighed ?
pålidel- - Ja 3 Nej
lighed Anføres i registeret datoen for oplysningens modtagel-
se 9 1 Ja 1 Nej
Rettes henvendelse til de registrerede ? (Sæt X)
Systematisk 1
I tvivlstilfælde 1
Lejlighedsvis 1
Aldrig , -

Oplysnin- De registrerede oplysninger benyttes: (Sæt X)
eernes
anvendel- Alle re- Kun dele Efter nærmere be-
se gistre- af de re- arbejdning af de
Til internt brug 2 1
i firmaet
I øvrigt:
Til nærmere afgræn-
set eller bestemt
defineret kreds - - 1
Til abonnenter, der
optages efter nær-
mere prøvelse - - -
Til abonnenter, der
optages uden nærme-
re prøvelse - - -
Til særlige formål
i øvrigt - - -
Til enhver, der øn-
sker at købe oplys-
ningerne - - -
Forudsætter adgangen til at modtage (købe)de registre-
rede oplysninger påtælfelse af kontraktlige forpligtel-

ser med hensyn til oplysningernes videre anvendelse ?

- Ja - Nej

Leveres oplysningerne enkeltvis ? - Ja 2 Nej

Leveres masseoplysninger (samlet oplysning om et større antal enkeltpersoner eller firmaer) ?

- Ja 2 Nej

Den registrerede stilling	Indhentes den registreredes samtykke til registreringen ?	3	Ja	-	Nej
	Kan den registrerede på begæring blive slettet af registeret ?	2	Ja	1	Nej
	Underrettes den registrerede om registreringen ?	3	Ja	-	Nej
	Underrettes han om videregivelse af oplysninger ?	1	Ja	-	Nej
	Kan den registrerede på begæring få oplysning om, hvad der er registreret om ham ?	3	Ja	-	Nej
	Kan han få oplysning om kilderne til oplysningerne ?	2	Ja	-	Nej
	Kan han på begæring få underretning om, til hvem oplysningerne er givet ?	1	Ja	-	Nej
	Rettes registerets oplysninger eventuelt på den registreredes begæring ?	3	Ja	-	Nej
	Hvis fejl konstateres, underretter man da modtagerne af urigtige oplysninger ?	1	Ja	-	Nej

Beskyttelse mod udlevering til uvedkomme-

Træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at oplysninger ikke udleveres til uvedkommende ?

1 Ja - Nej

I bekræftende fald hvilke ? _____

Anden virksomhed

Driver virksomheden tillige:

Incassovirksomhed - Ja 2 Nej

Detektivvirksomhed - Ja 2 Nej

Eksempler 1

Til yderligere illustration af firmaets registreringsvirksomhed bedes De vedlægge nogle eksempler på registreringer og videregivne oplysninger (gerne i fotokopi). Navne kan udelades.

Bemærkninger

I denne rubrik kan yderligere bemærkninger anføres,

Underskrift

Dato

Underskrift

BILAG IX.Pengeinstitutter (gruppe 7)8 besvarelser

Firmanavn: _____

Adresse: _____

Tlf.nr.: _____

Firmaets formål: _____

Ejerform: (Sæt X)

Enkeltmand sfirm

Selskab 8

Forening

Andet

Er firmaet datterselskab eller filial af udenlandsk selskab eller af et firma, der har sæde i udlandet ?

- Ja 8 Nej

Registre- Foretager firmaet registrering af individualoplysninger
ring om personer eller firmaer ? (Sæt X) 7 Ja 1 Nej

I bekræftende fald bedes efterfølgende spørgsmål
besvaret, medens der ved benægtende besvarelse alene an-
modes om, at skemaet tilbagesendes i underskrevet stand
uden yderligere besvarelse.

Arten af De registrerede oplysningers art: (Sæt X)

Arten af oplysninger	Om per-soner	Om fir-maer
Navn	7	6
Adresse	7	6
Køn	2	
Alder	4	-
Personnummer/CIR-nummer	4	2
Familie (ægteskabelige) forhold	1	-
Uddannelse	1	-
Stilling	7	
Erhverv/branche	5	6
Indkomstforhold	3	3
Formueforhold	3	3
Ægtepagt	3	
Skatteforhold	-	1
Kreditværdighed	4	4
Økonomiske forhold i øvrigt	3	2
Sundheds- og sygdomsforhold	-	-
Seksuelle forhold	-	-
Nationalitet	4	4
Race eller hudfarve	-	-
Religiøse tilhørsforhold		
Politisk aktivitet eller lignende ...		
Værnepligtsforhold		
Strafbare forhold		

Alkohol- eller narkotikavaner -
 Ansattes forhold til fagl.org
 Arbejdsgiveres forhold til fagl.org
 Forhold som arbejdstager
 Forhold som arbejdsgiver
 Andre forhold

Omfanget af registrering
 Antal registrerede personer ultimo 1970: _____
 Antal registrerede firmaer ultimo 1970: _____
 Personer Firmaer
 Antal nye registreringer i årene
 1968: _____
 1969: _____
 1970: _____
 Agtes registreringsaktiviteten udvidet i 1971 ?
 3 Ja 1 Nej
 I bekræftende fald på hvilke områder: _____
 Er registreringen begrænset til personer eller firmaer
 inden for en afgrænset del af landet ? - Ja 4 Nej
 Er registreringen begrænset til bestemte kategorier af
 personer eller firmaer ? 4 Ja - Nej

Indgang til registeret I registeret kan opslag foretages efter (Sæt X)
 Navn 6
 Adresse -
 Branche eller stilling 2
 CPR-/CIR-nummer 1
 Fødselsdato/alder -
 Registreret forhold 3
 Andet 2

Opbevaringsmåde De registrerede oplysninger opbevares: (Sæt X)
 På hulkort, magnetbånd eller lignende . . . 6
 På adresseplader eller lignende 3
 På kartotekskort 6
 I protokoller eller lignende -
 På anden form 2

Ajourføring og udskillelse Ajourføringen af registeret foretages: (Sæt X)
 Løbende 6
 Med regelmæssige mellemrum -
 Lejlighedsvis 3
 Kan ikke angives -
 Udskilles forældede oplysninger systematisk ? 3 Ja 3 Nej
 Efter hvor lang tid ? 1 år: -, 2 år: 2, 3 år: -, 4 år: -
 -, 5 år: -, længere tid: 2.

Oplys- nings- kilder	De registrerede oplysninger hidrører fra: (Sæt X)	
	Noteres kilden i registeret ?	
	Dagblade, tidsskrifter og lignende	4 3
	Statstidende	5 3
	Vejvisere, telefonbøger og lign...	4
	Andre offentligt tilgængelige kil-	
	der	5 -
	Ikke offentliggjort materiale, der stilles til rådighed af:	
	Firmaer, selskaber og lignende ...	3 2
	Erhvervsorganisationer	2 1
	Andre organisationer	1
	Domstole (herunder fogedretter)	1
	Andre offentlige myndigheder eller institutioner	-
	Indsamlet af egne tillidsmænd m.v.	1 -
	Meddelt af de registrerede selv	7 2
	Andre kilder	-

on rol al oplys- i ger- nes påli- e lge	Foretages der kontrol af oplysningernes pålidelighed ?	
	5 Ja	1 Nej
	Klassificeres oplysningerne efter pålidelighed ?	
	- Ja	6 Nej
	Anføres i registeret datoen for oplysningens modtagelse ?	
	5 Ja	1 Nej
	Rettes henvendelse til de registrerede ? (Sæt X)	
	Systematisk	2
	I tvivlstilfælde	-
	Lejlighedsvis	5
	Aldrig	-

Oplysnin- gernes anvendel- se	De registrerede oplysninger benyttes: (Sæt X)	
	Alle re- gistre- rede op- lysnin- ger	Kun dele af de re- gistre- rede op- lysnin- ger
	Efter nærmere be- arbejdning af de registrerede oplys- ninger med angivel- se af vurderinger, skøn el.lign.	
	Til internt brug i firmaet	7 -
	I øvrigt:	
	Til nærmere afgrænset eller bestemt defineret kreds	- 4 1
	Til abonnenter, der optages efter nærmere prøvelse	- - -
	Til abonnenter, der optages uden nærmere prøvelse	- - -
	Til særlige formål i øvrigt	- - -
	Til enhver, der ønsker at købe oplysningerne	- - -

Forudsætter adgangen til at modtage (købe) de registre-
rede oplysninger påtagelse af kontraktlige forpligtel-
ser med hensyn til oplysningernes videre anvendelse ?

- Ja 4 Nej

Leveres oplysningerne enkeltvis ? 5 Ja - Nej

Leveres masseoplysninger (samlet oplysning om et stør-
re antal enkeltpersoner eller firmaer) ?

- Ja 4 Nej

Den re- gistre- redes stilling	Indhentes den registreredes samtykke til registreringen ?	1	Ja	1	Nej
	Kan den registrerede på begæring blive slettet af registeret ?	1	Ja	3	Nej
	Underrettes den registrerede om regi- streringen ?	1	Ja	1	Nej
	Underrettes han om videregivelse af op- lysninger ?	1	Ja	1	Nej
	Kan den registrerede på begæring få op- lysning om, hvad der er registreret om ham ?	1	Ja	1	Nej
	Kan han få oplysning om kilderne til oplysningerne ?	1	Ja	1	Nej
	Kan han på begæring få underretning om, til hvem oplysningerne er givet ?	2	Ja	-	Nej
	Rettes registerets oplysninger eventuelt på den registreredes begæring ?	1	Ja	-	Nej
	Hvis fejl konstateres, underretter man da modtagerne af urigtige oplysninger ?	1	Ja	-	Nej

Beskyt- Træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at oplys-
telse mod ningerne ikke udleveres til uvedkommende ? 6 Ja - Nej

udleve- I bekræftende^{fald} hvilke? _____
ring til _____
uvedkom-
mende

Anden virksom- hed	Driver virksomheden tillige:				
	Incassovirksomhed	1	Ja	5	Nej
	Detektivvirksomhed	-	Ja	4	Nej

Eksempler Til yderligere illustration af firmaets registrerings-
virksomhed udbedes nogle eksempler på registreringer og
videregivne oplysninger (gerne fotokopi). Navne kan u-
delades.

Bemærk- I denne rubrik kan yderligere bemærkninger anføres,
ninger

Under-
skrift

Dato

Underskrift

BILAG X,Forsikringselskaber (gruppe 8)3 besvarelser

Firmanavn: _____
 Adresse: _____
 Tlf.nr.: _____
 Firmaets formål: _____

Ejerform: (Sæt X)

Enkeltmandsfirma	-
Selskab	2
Forening	
Andet	1

Er firmaet datterselskab eller filial af udenlandsk selskab eller af et firma, der har sæde i udlandet ?
 - Ja 3 Nej

Registre- Foretager firmaet registrering af individualoplysninger
 ring om personer eller firmaer ? (Sæt X) 3 Ja - Nej

I bekræftende fald bedes efterfølgende spørgsmål besvaret, medens der ved benægtende besvarelse alene anmodes om, at skemaet tilbagesendes i underskrevet stand uden yderligere besvarelse.

Arten af De registrerede oplysningers art: (Sæt X)

	Om per- soner	Om fir- maer
Navn	3	2
Adresse	2	2
Køn	1	
Alder	2	
Personnummer/CIR-nummer	-	
Familie (ægteskabelige) forhold	-	-
Uddannelse		
Stilling	2	
Erhverv/branche	-	1
Indkomstforhold	-	
Formueforhold	-	-
Ægtepagt	-	-
Skatteforhold		
Kreditværdighed	1	1
Økonomiske forhold i øvrigt	2	2
Sundheds- og sygdomsforhold	2	-
Seksuelle forhold		
Nationalitet		
Race eller hudfarve	-	
Religiøse tilhørsforhold		
Politisk aktivitet eller lignende	-	-

Værnepligtsforhold	1	
Strafbare forhold	1	1
Alkohol- eller narkotikavaner	1	-
Ansattes forhold til fagl. org		
Arbejdsgiveres forhold til fagl. org		
Forhold som arbejdstager	-	-
Forhold som arbejdsgiver	-	-
Andre forhold		

Omfanget af registrering
 Antal registrerede personer ultimo 1970: _____
 Antal registrerede firmaer ultimo 1970: _____
 Personer Firmaer

Antal nye registreringer i årene
 1968: _____
 1969: _____
 1970: _____
 Agtes registreringsaktiviteten udvidet i 1971 ?
 1 Ja 2 Nej

I bekræftende fald på hvilke områder: _____

Er registreringen begrænset til personer eller firmaer inden for en afgrænset del af landet ? - Ja 3 Nej
 Er registreringen begrænset til bestemte kategorier af personer eller firmaer ? 2 Ja 1 Nej

Indgang til registeret
 I registeret kan opslag foretages efter: (Sæt X)
 Navn
 2 || Adresse | 1 |
Branche eller stilling	-
CPR-/CIR-nummer	-
Fødselsdato/alder	-
Registreret forhold	1
Andet	1

Opbevaringsmåde
 De registrerede oplysninger opbevares: (Sæt X)
 På hulkort, magnetbånd eller lignende ... 2
 På adresseplader eller lignende
 - || På kartotekskort | 1 |
| I protokoller eller lignende | - |
| På anden form | 1 |

Ajourføring og udskillelse
 Ajourføringen af registeret foretages: (Sæt X)
 Løbende
 2 || Med regelmæssige mellemrum | - |
Lejlighedsvis	-
Kan ikke angives	1
Udskilles forældede oplysninger systematisk ? 1 Ja 2 Nej	
Efter hvor lang tid ? 1 år: -, 2 år: 1, 3 år: -, 4 år: -, 5 år: -, længere tid: 1.	

Oplys- De registrerede oplysninger hidrører fra: (Sæt X)
nings- Noteres kilden
kilder i registeret ?

Dagblade, tidsskrifter og lignende	-	-
Statstidende	-	-
Vejvisere, telefonbøger og lignende	-	-
Andre offentligt tilgængelige kilder	-	-
Ikke offentliggjort materiale, der stilles til rådighed af:		
Firmaer, selskaber og lignende ...	1	1
Erhvervsorganisationer	-	-
Andre organisationer	-	-
Domstole (herunder fogedretter) ..	-	-
Andre offentlige myndigheder eller institutioner	-	-
Indsamlet af egne tillidsmænd m.v.	-	-
Meddelt af de registrerede selv ..	2	1
Andre kilder	1	1

Kontrol Foretages der kontrol af oplysningernes pålidelighed ?
af oplys- - Ja 2 Nej
ningernes Klassificeres oplysningerne efter pålidelighed ?
pålidelighed - Ja 2 Nej
Anføres i registeret datoen for oplysningens modtagelse ? 2 Ja - Nej
Rettes henvendelse til de registrerede? (Sæt X)
Systematisk 1
I tvivlstilfælde -
Lejlighedsvis -
Aldrig 1

Oplys- De registrerede oplysninger benyttes: (Sæt X)
ningernes Alle re- Kun dele Efter nærmere be-
anvendelse gistre- af de re- arbejdning af de re-
se rede op- gistrere- gistrerede oplys-
lysning- de oplys- ninger med angivel-
ger ninger se af vurderinger,
skøn el. lign.

Til internt brug i firmaet	1	-	-
I øvrigt:			
Til nærmere afgrænset eller bestemt defineret kreds	1	-	-
Til abonnenter, der optages efter nærmere prøvelse	-	-	-
Til abonnenter, der optages uden nærmere prøvelse	-	-	-
Til særlige formål i øvrigt	-	-	-
Til enhver, der ønsker at købe oplysningerne	-	-	-

Forudsætter adgangen til at modtage (købe) de registre-
rede oplysninger påtagelse af kontraktlige forpligtel-
ser med hensyn til oplysningernes videre anvendelse ?

	1	Ja	1	Nej
Leveres oplysningerne enkeltvis ?	1	Ja	-	Nej
Leveres masseoplysninger (samlet oplysning om et større antal enkeltpersoner eller firmaer) ?	-	Ja	1	Nej

Den regi- streredes stilling	Indhentes den registreredes samtykke til registreringen ?	2	Ja	1	Nej
	Kan den registrerede på begæring blive slettet af registeret ?	1	Ja	2	Nej
	Underrettes den registrerede om registre- ringen ?	1	Ja	2	Nej
	Underrettes han om videregivelse af op- lysninger ?	1	Ja	2	Nej
	Kan den registrerede på begæring få op- lysning om, hvad der er registreret om ham ?	2	Ja	1	Nej
	Kan han få oplysning om kilderne til oplysningerne ?	2	Ja	1	Nej
	Kan han på begæring få underretning om, til hvem oplysningerne er givet ?	2	Ja	1	Nej
	Rettes registerets oplysninger eventu- elt på den registreredes begæring ?	2	Ja	1	Nej
	Hvis fejl konstateres, underretter man da modtagerne af de urigtige oplysnin- ger ?	3	Ja	-	Nej

Beskyt- Træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at oplys-
telse mod ninger ikke udleveres til uvedkommende ? 3 Ja - Nej
udleveringl bekræftende fald hvilke ? _____
til uved- _____
kommende _____

Anden virksom- hed	Driver virksomheden tillige:				
	Incassovirksomhed	-	Ja	2	Nej
	Detektivvirksomhed	-	Ja	2	Nej

Eksempler Til yderligere illustration af firmaets registrerings-
virksomhed bedes De vedlægge nogle eksempler på registre-
ringer og videregivne oplysninger (gerne fotokopi). Nav-
ne kan udelades.

**Bemærk-
ninger** I denne rubrik kan yderligere bemærkninger anføres,
1

**Under-
skrift**

Dato

Underskrift.

BILAG XI.Stormagasiner (gruppe 9)4 besvarelser

Firmanavn: _____

Adresse: _____

Tlf.nr.: _____

Firmaets formål: _____

Ejerform:(Sæt X)

Enkeltmandsfirma -

Selskab 4

Forening

Andet

Er firmaet datterselskab eller filial af udenlandsk selskab eller af et firma, der har sæde i udlandet ?

- Ja 4 Nej

Registre- Foretager firmaet registrering af individualoplysninger
ring om personer eller firmaer ? (Sæt X) 3 Ja 1 Nej

I bekræftende fald bedes efterfølgende spørgsmål besvaret, medens der ved benægtende besvarelse alene anmodes om, at skemaet tilbagesendes i underskrevet stand uden yderligere besvarelse.

de regi- De registrerede oplysningers art: (Sæt X)

de regi- strerede oplysning- er	Om soner	Om fir- maer maer
Navn	3	
Adresse	3	1
Køn	3	
Alder	3	
Personnummer/CIR-nummer	2	
Familie (ægteskabelige) forhold	3	
Uddannelse	2	-
Stilling	3	
Erhverv/branche	3	1
Indkomst forhold	2	
Formueforhold		
Ægtepagt	2	-
Skatteforhold	1	
Kreditværdighed	3	1
Økonomiske forhold i øvrigt	1	
Sundheds- og sygdomsforhold	1	
Seksuelle forhold		
Nationalitet	3	1
Race eller hudfarve		
Religiøse tilhørsforhold		
Politisk aktivitet eller lignende	-	-
Værnepligtsforhold	1	
Strafbare forhold	1	

Alkohol- eller narkotikavaner	-	-
Ansattes forhold til fagl. org.	1	
Arbejdsgiveres forhold til fagl. org. ...	-	
Forhold som arbejdstager	1	
Forhold som arbejdsgiver	-	
Andre forhold	-	-

Omfanget af registrering
 Antal registrerede personer ultimo 1970: _____
 Antal registrerede firmaer ultimo 1970: _____
 Personer Firmaer

Antal nye registreringer i årene

1968: _____

1969: _____

1970: _____

Agtes registreringsaktiviteten udvidet i 1971 ?

2 Ja 1 Nej

I bekræftende fald på hvilke områder: _____

Er registreringen begrænset til bestemte kategorier af personer eller firmaer ? - Ja 3 Nej

Er registreringen begrænset til personer eller firmaer inden for en afgrænset del af landet ? - Ja 3 Nej

Indgang til registeret I registeret kan opslag foretages efter: (Sæt X)

Navn 3

Adresse 1

Branche eller stilling 1

CPR-/CIR-nummer 1

Fødselsdato/alder 1

Registreret forhold 5

Andet 2

Opbevaringsmåde De registrerede oplysninger opbevares: (Sæt X)

På hulkort, magnetbånd eller lignende 2

På adresseplader eller lignende 1

På kartotekskort 3

I protokoller eller lignende -

På anden form -

Ajourføring og udskillelse Ajourføringen af registeret foretages: (Sæt X)

Løbende 3

Med regelmæssige mellemrum -

Lejlighedsvis -

Kan ikke angives -

Udskilles forældede oplysninger systematisk ?

1 Ja 2 Nej

Efter hvor lang tid ? 1 år: -, 2 år: -, 3 år: 1, 4 år: -

- 5 år: -, længere tid: -.

Oplys- nings- kilder	De registrerede oplysninger hidrører fra: (Sæt X)			
			Noteres kilden i registeret ?	
	Dagblade, tidsskrifter og lignende -			
	Statstidende	-		-
	Vejvisere, telefonbøger og lign. . . 1		1	
	Andre offentligt tilgængelige kil- der	-		
	Ikke offentliggjort materiale, der stilles til rådighed af:			
	Firmaer, selskaber og lignende ... 2		1	
	Erhvervsorganisationer	1		1
	Andre organisationer	-		-
	Domstole (herunder fogedretter)... 1		1	
	Andre offentlige myndigheder eller institutioner	-		-
	Indsamlet af egne tillidsmænd m.v. -		-	
	Meddelt af de registrerede selv ..3		2	
	Andre kilder	1		1
Kontrol af oplys- ningernes pålide- lighed	Foretages der kontrol af oplysningernes pålidelighed ?	2	Ja	1 Nej
	Klassificeres oplysningerne efter pålidelighed ?	-	Ja	2 Nej
	Anføres i registeret datoen for oplysningens modtagel- se ?	3	Ja	- Nej
	Rettes henvendelse til de registrerede?(Sæt X)			
	Systematisk	1		
	I tvivlstilfælde	1		
	Lejlighedsvis	-		
	Aldrig	-		
Oplysnin- gernes anvendel- se	De registrerede oplysninger benyttes: (Sæt X)			
	Alle re- Kun dele Efter nærmere bear- gistre- af de re- bejdning af de regi- rede op- gistre- strerede oplysning- lysnin- rede op- ger med angivelse ger lysnin- lysnin- af vurderinger, skøn ger ger eller lignende			
	Til internt brug i firmaet	2	1	2
	I øvrigt:			
	Til nærmere afgræn- set eller bestemt defineret kreds	-	1	
	Til abonnenter, der optages efter nær- mere prøvelse	-		-
	Til abonnenter, der optages uden nærme- re prøvelse	-	-	
	Til særlige formål i øvrigt	-	-	
	Til enhver, der øn- sker at købe oplys- ningerne	-	-	-

Forudsætter adgangen til at modtage (købe) de registrerede oplysninger påtagelse af kontraktlige forpligtelser med hensyn til oplysningernes videre anvendelse ?

- Ja 1 Nej

Leveres oplysningerne enkeltvis ? Ja Nej

Leveres masseoplysninger (samlet oplysning om et større antal enkeltpersoner eller firmaer) ? 1 Ja 1 Nej

Den registreredes stilling	Indhentes den registreredes samtykke til registreringen ?	2	Ja	1	Nej
	Kan den registrerede på begæring blive slettet af registeret ?	2	Ja	1	Nej
	Underrettes den registrerede om registreringen ?	2	Ja	1	Nej
	Underrettes han om videregivelse af oplysninger ?	1	Ja	1	Nej
	Kan den registrerede på begæring få oplysning om, hvad der er registreret om ham ?	3	Ja	-	Nej
	Kan han få oplysning om kilderne til oplysningerne ?	2	Ja	1	Nej
	Kan han på begæring få underretning om, til hvem oplysningerne er givet ?	1	Ja	1	Nej
	Rettes registerets oplysninger eventuelt på den registreredes begæring ?	2	Ja	-	Nej
	Hvis fejl konstateres, underretter man da modtagerne af urigtige oplysninger ?	1	Ja	-	Nej

Beskyttelse mod udlevering til uvedkommende Træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at oplysninger ikke udleveres til uvedkommende ? 2 Ja 1 Nej

I bekræftende fald hvilke ? _____

Anden virksomhed Driver virksomheden tillige:
 Incassovirksomhed - Ja 2 Nej
 Detektivvirksomhed - Ja 2 Nej

Eksempler 2 Til yderligere illustration af firmaets registreringsvirksomhed bedes De vedlægge nogle eksempler på registreringer og videregivne oplysninger (gerne fotokopi). Navne kan udelades.

Bemærkninger 3 I denne rubrik kan yderligere bemærkninger anføres.

Underskrift

Dato

Underskrift,

BILAG XII.

DANSKE BANKERS FÆLLESREPRÆSENTATION

11. oktober 1972.

Registerudvalget,
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Med skrivelse af 16. august d.å. har direktør P. Schlegel, Pengeinstitutternes Betalingsformidlingscenter, i sin egenskab af medlem af det under justitsministeriet nedsatte registerudvalg anmodet Fællesrepræsentationen om til brug for fremlæggelse i udvalget at fremkomme med en udtalelse om den af bankerne drevne oplysningsvirksomhed. Direktør Schlegel har herved henvist til de drøftelser, udvalget har haft med kreditoplysningsbureauerne på basis af udvalgets lovudkast (udkast 2), hvorefter pengeinstitutternes oplysningsvirksomhed henføres under de i lovudkastets kapitel 4 anførte bestemmelser.

I den anledning skal Fællesrepræsentationen vedrørende bankernes oplysningsvirksomhed udtale følgende:

Formålet med indhentning og opbevaring af soliditetsoplysninger om virksomheder eller lignende er først og fremmest at skabe et grundlag for en løbende vurdering af de pågældendes evne til at opfylde de betalingsforpligtelser, de direkte eller indirekte påtager sig over for banken, f.eks. som låntager, kautionist eller vekselforpligtet.

Det forhold, at bankerne sidder inde med soliditetsinformationer om kunder, har imidlertid medført, at bankernes forretningsforbindelser har ønsket at betjene sig af bankernes kendskab på dette område, og at bankerne som en særlig service har fundet det naturligt at give disse lejlighed til at benytte sig af mulighederne for at få en soliditetsoplysning gennem deres bankforbindelse. Bankerne påtager sig også at skaffe kunderne oplysninger fra udlandet, og ikke mindst denne side af bankernes oplysningsvirksomhed er af vigtighed, idet bankerne gennem deres korrespondenter verden over hurtigt vil kunne tilvejebringe oplysninger om selv fjerntboende køberes soliditet. Ønsker en dansk fabrikant eller eksportør således at vinde indpas el-

ler ekspandere på udenlandske markeder, er bankerne parat til at bistå ved gennem sine korrespondenter at søge indhentet oplysninger om udenlandske importører eller agenter, der er interesserede i forretningskontakt. Når danske banker fra deres udenlandske forbindelser modtager tilsvarende henvendelser angående import til Danmark, bestræber man sig på at finde frem til danske importører, der kan tænkes at være interesserede. Som svar på den udenlandske banks forespørgsel giver man samtidig soliditetsoplysning om det eller de firmaer, der har vist interesse for den pågældende henvendelse.

Til fremme af forretninger med udlandet sender bankerne endelig på deres kunders anmodning oplysninger om de pågældende til de udenlandske banker, som måtte være interesserede i at få sådanne oplysninger. Herved opnår kunderne den lettelse at kunne henvise eventuelle nye forretningsforbindelser til de stedlige banker, der på de danske bankforbindelsers vegne er til rådighed med de fornødne oplysninger.

Det er vor opfattelse, at det næppe vil være muligt at opretholde bankernes oplysningsvirksomhed, hvis der måtte blive gennemført en lovgivning, hvorved der tilsigtes skabt adgang til for et omspurgt firma at skaffe sig kendskab om, hvilke oplysninger banken har om vedkommende firma, bankens bedømmelse af dette, de oplysninger og bedømmelser, der måtte være videregivet til trediemand om det, og til hvem de er afgivet. Der vil herved ske indgreb i den internationalt anerkendte secretesse- og diskretionspligt, som er en forudsætning for afgivelsen af kreditoplysninger, til skade for erhvervslivet, der i vidt omfang bygger sine forretningsdispositioner på sådanne oplysninger.

Dette kan således let medføre, at bankerne ikke i fremtiden vil være i stand til at betjene deres kunder blandt danske eksportvirksomheder med oplysninger om aktuelle eller potentielle udenlandske forretningsforbindelser, hvilket kan få meget uheldige virkninger for virksomhedernes eksportfremstød, idet den omspurgte udenlandske virksomhed, som i mange tilfælde via opgivelser fra den danske virksomhed kender dennes bankforbindelse, vil kunne rette henvendelse til banken og i medfør af den foreslåede bestemmelse få oplyst, hvad der er udtalt om virksomheden fra den udenlandske virksomheds egen bankforbindelse. Når de udenlandske banker bliver bekendt med, at den danske lovgivning åbner mulighed for det omtalte brud på secretesse- og diskre-

tionspligten, vil det næppe længere være muligt at fremskaffe kreditoplysninger fra udlandet.

Den registrering af soliditetsoplysninger, der foretages, omfatter erhvervsvirksomheder blandt bankens kunder, hvorom den pågældende banks oplysningsafdeling har modtaget forespørgsel fra bankens egne afdelinger eller fra anden side, jfr. nedenfor. Derudover opbevares oplysninger om andre pengeinstitutters kunder, men kun i det omfang banken til eget brug eller for en kunde eller en anden udenlandsk eller indenlandsk bank har søgt og fået oplysninger om de pågældende. Når bankerne opbevarer afgivne soliditetsoplysninger, skyldes det også det forhold, at det er i bankernes interesse at have lejlighed til at bedømme kundernes debitorer med henblik på senere diskontering af vareveksler, belåning af kontrakter eet. samt af ordens- og bevismæssige hensyn, for at man ved senere forespørgsler kan kontakte den samme oplysningskilde. Oplysninger om andre pengeinstitutters kunder ændres kun ved fornyet brug eller forespørgsel.

Med hensyn til privatpersoner registreres kun oplysninger i det omfang, de pågældende træder i forbindelse med et pengeinstitut som kautionist eller lignende.

At en erhvervsvirksomhed på brevpapir angiver deres bankforbindelse anses så vel i dansk som udenlandsk bankpraksis som udtryk for virksomhedens indforståelse med, at soliditetsoplysninger afgives, hvorimod oplysninger om private sker efter omspurgtes udtrykkelige henvisning til egen bankforbindelse.

Kreditoplysningerne afgives som altovervejende hovedregel skriftligt og "i fortrolighed". Mundtlige oplysninger afgives kun til andre pengeinstitutter eller - sjældnere - til virksomheder, med hensyn til hvilke banken har kvalificeret kendskab.

Som det vil fremgå af det oplyste, anvendes de i pengeinstitutterne beroede oplysninger først og fremmest til fyldestgørelse af pengeinstitutternes egne behov, men herudover indgår afgivelse af oplysninger som en servicefunktion over for pengeinstitutternes forretningsforbindelser, typisk disses kunder og andre pengeinstitutter, og endvidere offentlige myndigheder, indenlandske såvel som udenlandske samt anerkendte oplysningsbureauer, der af den pågældende virksomhed eller person har fået opgivet bankforbindelsen som reference. Pengeinstitutterne sigter ikke på at udvide deres oplysningsvirksomhed, ud over hvad der følger

af de nævnte hensyn. Særlig fremhæves, at oplysninger ikke er til disposition - selv ikke mod vederlag - for andre end fornævnte grupper, og at forespørgsler fra andre end de nævnte afvises.

I denne forbindelse bemærkes, at afgivelse af oplysninger gennem lang tid har vist sig - også efter introduktion af et mindre ekspeditionsgebyr - at indebære en ikke ubetydelig omkostningsbelastning for pengeinstitutterne.

Sluttelig tillader vi os at pege på lovgivningens særlige forskrifter om pengeinstitutternes virksomhed og kapitalforhold og det tilsyn, der i så henseende føres fra det offentliges side.

Med venlig hilsen

J. V. Thygesen

/
A. Skjoldager.